

Aus. \$2.50

ISDN: 1328-1623

கலப்பை

கலாம் 5

ஏர் 1

யாழ் நினைவில்
நின்றவை

ஆடி 1998

Kalappai 17

AMUTHA SURABHI FOOD BAR

FOR ALL KINDS OF SOUTH INDIAN
& SRI LANKAN FOOD & SNACKS

DINE IN, TAKE AWAY OR HOME DELIVERY

(Addl. Charges apply)

CATERING AVAILABLE FOR SPECIAL EVENTS

Tel: (02) 9748 1841, 9748 0990 (H)

131-133 Parramatta Road, Auburn N.S.W. 2144

Prints

R Us

21 EDWIN STREET
REGENTS PARK
NSW 2143

Prints R Us

Business
Cards

Letterheads
Envelopes

*In addition to our instant printing - to enhance
your invitation cards and business stationery -
we are introducing new services:*

Raised Printing &

Self-Adhesive Address Labels

*Personalise your mail, books and
business stationery. Ideal as a gift!*

PRICES	White	Coloured
100 labels	\$25	\$35
500 labels	\$35	\$55
1000 labels	\$55	\$80

PHONE/FAX: 9743 9594 MOBILE: 014 603 237

Proudly sponsored by
University of Sydney Union

KALAPPAI

மனித மனத்தை உழுகின்ற

“கலப்பை”

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை

உயர்த்தி நிற்கும்

‘கலப்பை’, சிட்னி

பல்கலைக்கழகத்

தமிழ்ச் சங்கத்தின்

காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

ஆண்டுச் சந்தா

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத படைப்புகளைத்

திரும்பப் பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ள....

நேசராஜா பாக்கியநாதன்

Tele: (02) 9688 2759

Our Message Bank

Tele: (02) 9294 1238

“KALAPPAI”

Sydney University Tamil Society

P.O. Box 40, Wentworth Bldg.,

University of Sydney, NSW 2006

AUSTRALIA

Email: suts@tig.com.au

Internet Web Site:

<http://homepages.tig.com.au/~suts/>

உள்ளே.....

பேச்சும் எழுத்தும்.....	2
வாசகர் பக்கம்.....	4
நிலையாத உறவுகள்.....	6
தாகம்.....	8
மருத்துவத்துறையில் 7 அதிசயங்கள்.....	10
தாம்பத்தியம்.....	14
பெண்ணடக்கம்.....	17
உலக சாதனை.....	19
சஞ்சயனின் கடிதம்.....	20
சொல் தொகுத்தற போட்டி விடைகள்.....	23
Tamil? What's Tamil? Who's Tamil?...24	
யாழ் நினைவில் நின்றவை.....	27
அம்மா.....	30
பார்க்கும் விதம் பலவிதம்.....	32
வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்க்கை நெறி.....	34
மனஉளைச்சல்.....	37
பிரார்த்தனைகள்.....	44
சொல் நிரப்பல் போட்டி இல 16.....	46
The smile of Murugan.....	47
மனமும் மனிதனும்.....	49
அன்பெனும் அங்குசம்.....	54
விட்டுவிடு.....	58
கல்லிலிருந்து கணனிவரை.....	59
சிட்னியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள்.....	62
திருவிழா விபரங்கள்.....	64
சிட்னி தமிழ் மன்றத்தின் இலக்கிய விழா.....	65
அம்மா என்றொரு சொந்தம்.....	66
போட்டியா? பொறாமைமா?.....	71
உப்புச் சிந்தினால்.....	75
ஆசையினைக் கொன்றுவிடு.....	76
புதுமைப்பித்தர்கள்.....	78
நேர்முகம்-பம்பாய் சகோதரிகள்.....	80
திருமணத்தின் முடிவு சொர்க்கமா?.....	82
அவுஸ்திரேலியாவின் தமிழ் இலக்கிய.....	84

அட்டைப்படம் - S. குணசிங்கம் (குணா)

ஓவியம் - ஞானசேகரம் சிறிறங்கள்

வடிவமைப்பு - கேதீஸ் பொன்மயிலைநாதன்

பேச்சும் எழுத்தும்!

அன்பு வாசகர்களுக்கு!

கலப்பையை ஐந்தாவது ஆண்டில் காலடி வைக்க வழிகாட்டிய அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். நாம் வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கும்பொழுது பெருமையாகத்தான் இருக்கின்றது. எமது பாதையோ free way இல்லை. கரடு முரடான நெடிய பாதை. கலப்பையின் எதிர்காலம் வளமானதாகவும், பலமானதாகவும், பலலாண்டுகள் தழைக்கவேண்டும் என்பதே எமது பெருநோக்கு. இதற்கு பல்கலைக்கழகக் கல்வியை தொடரவரும் எமது வருங்கால இளைய தலைமுறையினர் தாமாக முன்வந்து இப்பணியைத் தொடரவேண்டும். தொடர்வார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை. அதேவேளை அவர்களது கருத்துகள், படைப்புகள், புதிய கோணங்களில் புலம்பெயர்ந்த எம்மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டும். அவர்களுக்கு கலப்பை என்றுமே களம் அமைக்கத் தவறாது. நிற்க.

மக்கள் சொல்லும் விடயங்கள், கருத்துகள், செய்திகள் பல வகைப்பட்ட ஊடகங்களினூடாக (media) இதர மக்களுக்குச் சென்றடைகின்றன. இவை பத்திரிகை, சஞ்சிகை, நூல்கள், சர்வதேச கணிப்பொறி வலயம் (internet), வானொலி, தொலைக்காட்சி எனப் பலபல. இவை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவை. இவ்வுடகங்களினூடாக தங்களது சிந்தனைகளை, கருத்துக்களை, புரட்சிகரமான புதுமைகளை, சாதனைகளை வெளிப்படுத்துதல் பெரும்பாலும் இரண்டு வித மனிதச் செயல்முறைகளின் மூலமாக நிகழ்கின்றன. ஒன்று பேச்சு, மற்றது எழுத்து. தமிழர்கள் மத்தியில் கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கு மேற்கூறிய நவீன தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் காணப்பட்டாலும், பேச்சு என்று எடுத்துக்கொள்ளும் பொழுது அதில் மேடைப்பேச்சு, பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், நாடகம் என்பவற்றுடன் வானொலியும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

ஊடகம் எதுவாயினும், நாம் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விழையும்போது, சில அம்சங்களை நன்கு கவனிக்கவேண்டும்.

முதலாவதாக, நாம் சொல்ல வேறுகின்ற விடயத்தில் நல்ல தெளிவு இருக்கவேண்டும். விடயம் நன்கு வரையறுக்கப்பட வேண்டும். அந்த விடயம் முழுமையாக உருப்பெறவேண்டும். இந்த அம்சங்கள் கவனிக்கப்படுமேயானால், நாம் சொல்ல, எழுதப்போகும் விடயத்தை மக்கள் எவ்வாறு, எவ்வளவுக்கு உள்வாங்கிக் கொள்கின்றார்கள் என்பதை உணரமுடியும். அத்துடன் நாம் எதைச் சொல்ல, எழுத விழைகின்றோமோ அந்த விடயம் எவ்வளவுக்கு பயனுடையதாக, ஆக்கபூர்வமானதாக இருக்கின்றன? என்பதிலும் நாம் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும்.

அன்றாடம் நாம் கேட்கின்ற பேச்சுக்கள், வாசிக்கின்ற எத்தனையோ எழுத்துக்களை உற்று நோக்குவோமானால், பலவற்றில் மேற்கூறிய அம்சங்கள் அற்றதன்மையே புலப்படுகின்றது. 'மீசை வைத்தவனெல்லாம் பாரதியுமல்ல'. 'தாடி வைத்தவனெல்லாம் தாசகமல்ல' என்பது போல, ஒலிவாங்கி(மைக்) பிடித்தவரெல்லாம் சிந்தனைமிக்க பேச்சாளனுமல்ல: எழுதுகோல் எடுத்தவனெல்லாம் புரட்சிகர எழுத்தாளனுமல்ல என்பது தெளிவு. மாறாக, மரியாதை சற்றேனுமின்றிய ஈழப் பேச்சுக்கள்: தம்மையும், மற்றவர்களையும் துதிபாடும் பேச்சுக்கள்: தலைசிறந்த சிந்தனையாளர்கள் என்ற வான்கோழிமனிதர்கள் நிகழ்த்தும் பொருளற்ற பேச்சுக்கள் (speech about nothing): மேடைகளில் நடாத்தப்படும் "அறுவைத் தொழில்": "மேய்ச்சல் தொழில்": மற்றவர்களை நக்கல், நையாண்டி செய்தே கைட்டல் வாங்குவோர், எனப் பேச்சுக்களும், பேச்சாளர்களும் பல வகை. இவற்றையே நாம் பல மேடைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர்களுக்காகவே வள்ளுவரும் "நாகாக்க" எனச் சுருக்கச் சொல்லி தெளிவாகப் புரிய வைக்கின்றார். இருப்பினும் இந்நாட்டில் அருமை பெருமையாக சில நல்ல பேச்சுக்களை கேட்பதற்கு சிட்னி வாசிகளான நாம் தவறுவதில்லை. சொல்ல வந்த விடயத்தை சுருக்கமாக, ஆனால் பலரும் புரியும் வகையில் கவாரசியமாக பேசுவார்கள் இவர்கள். இன்னும் பேசமாட்டாரா? இனி எப்போது இவர் பேச்சு கேட்கலாம்? என்ற எதிர் பார்ப்பை உண்டாக்குபவர்கள். அப்பேச்சுக்காக காத்திருந்து இரசிப்பதிலும் ஒரு தனி சுகம் உண்டு. இப்பேச்சுக்களில் நகைச்சுவை என்பதற்கு அவசியமேயில்லை. ஆனால் நகைச்சுவையைச்

சேர்த்துக்கொள்வதில் தவறுமில்லை. இங்கு பலர் நகைச்சுவையே மக்களைக் கவர்ச்சுடிய ஒரே வழி என்று பேச வந்த விடயத்தையே நகைக்க வைத்துவிடுகின்றனர். எமக்கு வேண்டுவது பொழுதுபோக்கா? (அதற்குச் சினிமா இருக்கின்றது) அல்லது அறிவுபூர்வமான, கருத்தாழம் மிக்க விடயங்களா?

எம்மிடையே மிளிரும் எழுத்தாளர்களும் பல வகையினர், தலையும் வாலுமின்றி சிறுகதை புனைவோர், நான்கு அடுக்கு மொழிகளை வைத்து கட்டுரை வரைவோர், இரண்டு சொற்கள் மட்டும் ஒத்ததுவர கவிதை(புதுக்கவிதை?) படைப்போர், உருப்படியான சாதனையாளர்களைத் தட்டிக்கொடுக்காது, அவதாராக எழுதுபவர்கள்: நேருக்குநேர் கருத்துக்களால் முட்டிமோதப் பயந்து தம்மைப் புதிய புனைபெயருக்குள் மறைத்துக்கொள்ளும் எழுத்துவிண்ணர்கள்: தமக்கே புரியாத விடயத்தை, புரியாமலே எழுதிப் பெயர் பெற நினைக்கும் புரட்சியாளர்கள்: என்று எழுதுவோரும் பலவிதம். ஆனாலும் எம்மிடையே எழுதிப் புகழ் பெற்றவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் கஞ்சத்தனமும், கெஞ்சத்தனமும் காட்டாமல் எம்மக்களுக்கு தமது நிறைவான கலையை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அத்துடன் புதிய இளம் எழுத்தாளர்களில் பலர் தம் கைவண்ணம் காட்டிப் பாராட்டும் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் கலை மேலும் வளரவேண்டும். பொதுவாக ஓர் எழுத்தாளனிடம் நாம் எதிர்பார்ப்பது என்ன? கண்ணியமான எழுத்து, கருத்து நிறைந்த வசனங்கள், மொத்தத்தில் சமுதாயம் பயன்படக்கூடிய ஒரு விடயம் - அதில் பொதிந்திருப்பது.

அவுஸ்திரேலியாவைப் பொறுத்தவரை புலம்பெயர்ந்து இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் தொகை குறைவானதே. இவர்களிலும் பெரும்பான்மையானோர் ஆங்கிலத்தில் உயர்கல்வி பயின்ற தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். இவர்கள் தமிழ் மீதான ஆர்வத்தில், தமக்கு கிடைக்கின்ற சொற்ப நேரத்தில் தமிழுக்கு

சேவை செய்பவர்கள். எனவே இங்கு சிறந்த பேச்சாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் குறைவாக இருப்பது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று. "ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பம்பு சர்க்கரை" என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் பேச்சென்றாலென்ன, எழுத்தென்றாலென்ன அவற்றில் ஓரளவு தரத்தை எதிர்பார்ப்பது எந்த வகையிலும் பிழை என்று சொல்லமுடியாது. தரம் (quality) என்னும் பதம் ஒப்பீட்டுத் தன்மை உடையதாகவே இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள, இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேச்சின், எழுத்தின் தரத்தோடு இங்குள்ள தரத்தை ஒப்பிடுவது என்பது, சி்ட்னிபின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இந்தியாவின், இலங்கையின் வாழ்க்கைத் தரத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது போன்றது. அதேபோல விடயங்களை ஒப்பிட்டு ரீதியில் தரங்காணும்போது, அதில் பல காரணிகள் அவதானிக்கப்படவேண்டும். எனவே தரம் என்னும் பொழுது காலம், இடம், நபர், சந்தர்ப்பத்தை ஒட்டிய நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பது எமது கருத்து.

இருப்பினும் எமக்கென ஒரு தரம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இந்தப் பிரச்சினை மற்றவர்களுக்கு மட்டும் தான், கலப்பைக்கு இல்லையென்று கூறவில்லை. கலப்பை என்றுமே ஓர் புதுமை விரும்பி. தொடர்ந்தும் புதுப்பொலிவுடன் திகழச் செய்யவேண்டியது உங்கள் பணி. பேச்சென்றாலென்ன, எழுத்தென்றாலென்ன மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் கவனிக்கப்படுமேயானால், இனிவரும் காலங்களில் பலரும் பயன்பெறும் வகையில் மேலும் பல புதுமைப் படைப்புக்கள், நிகழ்வுகள் இடம்பெற வாய்ப்புக்கள் உண்டு. நம் எண்ணிக்கையில் குறைவு இருக்கலாம், ஆனால் பேச்சிலும், எழுத்திலும் தரக் குறைவு இருக்கக்கூடாது.

ஓ! தமிழா!
புதிய உருவெடு!
சிந்தனையில் புதுமை சேர்!
அறிந்து, அளந்து பேசு!
அறிவுபூர்வமாய் எழுது!
ஆக்கபூர்வமாய் செயற்படு!

சூர். குழு

குறளன்பம்

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய
சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

சுத்காரம் 19 குறள் 10

ஒருவன் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்தரத்தக்க சொற்களையே பேச வேண்டும்.
பயன் தராத சொற்களை பேசுதலைத் தவிர்க்க வேண்டும்

வாசகர் பக்கம்

கலப்பை வாழியவே

அமுதினும் தமிழ் வளர்க்க
அழகிய நகராம் சிட்னியிலே
அறிஞர் பலரின் உழைப்பினால்
அமைந்து வந்த கலப்பையே!

உற்ற நல் கட்டுரைகள்
உவகை ஊட்டும் கவிதைகள்
உணர்கைத் தூண்டும் சிறுகதைகள்
உவந்து அளிக்கும் கலப்பையே!

பாரினில் இன்பத்தமிழ் பரவவே
பாட்டுக்கொரு கவிதின் கனவு
நனவாகவே
பாடுபடும் அறிஞரிவர் கைவண்ணத்தில்
பவனி வரும் கலப்பையே!

சாலவும் பெரிய சோதனைகள் வந்திடிலும்
நாதனைகள் பல படைத்து
சாகாவரத்துடன் இம்மாநிலத் தன்னிலே
சர்வகலைப் பொக்கிஷமே, நீ வாழியவே!

-ஜயந்தினி புஷ்பவதி குணரத்தினம்

கலங்கரை விளக்கம்

கரம் தனில்
தவழ்கிறது கலப்பை - இச்
சிறப்பை
மனம் தனில் புதைத்திட்ட
தமிழ்த்தாயே வணக்கம்

தங்கத் திருநாட்டில்
தமிழின் தபத்தினை
தராதரத்துடன்
தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும்
கலப்பைக் கண்மணியே

தாய் நாட்டினின்றும் - இச்
சேய் நாட்டில் வந்து
தமிழை மறக்காதிருக்க - இவ்
அமுதை அள்ளி வழங்கும் - இதோ
பல்கலைக்கழகப் பூக்களே . . .

கடல் நடுவில் தத்தரிக்கும்
மாலுமிக்கு வழிகாட்டி
கலங்கரை விளக்கம் - இங்கு
தமிழ் வயலில்
தமிழ் விதைக்கப்படுவதற்கு - இக்
கலப்பை - ஓர்
கலங்கரை விளக்கமே.

அங்கிருந்து இங்குவந்து
நம்மனதில் பள்ளிகொண்டு - பல
நெஞ்சங்களை கொள்ளை கொண்டு
கீர்குலையும் தமிழை
கீர் படுத்தி
சிறப்புநடை செய்வதென்ன

நாலாண்டில் குரல் பதிக்கும் - இந்
நாட்டின் - இந்
நாளில் - கழக மாணவர்
தோளில் உள்ள
தமிழ்ச் சுழை தான் என்னவன்றோ

தளிர் விட்டு வளரும் - இக்
கலப்பைக் குழந்தைக்கு
குளிர் பட்டு வந்திருக்கும் - எம்
உவக்கை சபையினருக்கு
தமீர் ஊற்ற பால்வேண்டும் - இங்கு
தமிழ் வளர்க்க கலப்பை வேண்டும்.

நன்றி - வணக்கம்

- முரளி கன்வன் -

தலைவர்
சி.டீனி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம்

ஐயா!
கடந்த வருடம் தங்கள் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் எமது பல்கலைக்கழக சஞ்சீத நாட்டிய சங்கத்திற்கு நட்பு கிடைத்ததையிட்டு பேருவகை அடைகின்றோம். வருடாவருடம் எமது கலை, இலக்கிய நிகழ்வுகளையும், ஆக்கங்களையும் கீதம் என்னும் ஆண்டுமலர் மூலம் வெளியிட்டு வருகின்றோம். இந்தவகையில் கடந்த வருட வெளியீட்டுக்கு உங்கள் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பேருதவி கிடைத்ததையிட்டு உங்களுக்கு மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கின்றோம். எமது இந்த இரு சங்கங்களிடையிலான நட்பானது தொடர்ந்தும் பல கலை, இலக்கிய சேவைகளான ஆற்ற உதவவேண்டும் என விரும்புகின்றோம். மேலும் இவ்விரு சங்கங்களும் பரஸ்பரம் எமது வெளியீடுகளை(கலப்பை, கீதம்) பரிமாறுவதன்மூலம் தத்தம் செயற்பாடுகளை மற்ற அங்கத்தவர்களுக்கு அறிய ஏதுவாயிருக்கும். மீண்டும் நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

இப்படிக்கு

க.ச.செந்தில்குமரன், தலைவர்.,
சஞ்சீத நாட்டிய சங்கம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

வாழ்க தமிழ்!

அன்புடையீர், வணக்கம். கடல் கடந்து வாழும் தமிழ் மக்களாகிய உங்களை இக்கடிதம் வாழிலாக தொடர்பு கொள்ளுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். நான் ஒரு வளரும் பத்திரிக்கையாளன். உலக தமிழ் வானொலிகள், தமிழ்ச் சங்கம் மற்றும் பல தமிழ் இயக்க, அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் நிலை தமிழ் பத்திரிக்கைகளின் செயல்பாடு போன்றவற்றினை கட்டுரை வடிவில் படைத்து வருகிறேன். ஆஸ்திரேலியா தமிழ்ச் சங்கம் மற்றும் உங்கள் கலப்பை இதழ் பற்றி தகவல் அளித்தால் அவை எனக்கு கட்டுரை படைத்து அதன்மூலம் ஆஸ்திரேலியா தமிழர், கலப்பை இதழ் இவற்றின் புகழ் தமிழக மக்களுக்கு உலக தமிழர் அனைவரும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படும். வெகு சிரமப்பட்டு உங்கள் முகவரி அறிந்து தொடர்பு கொள்கிறேன். உங்களின் பதில் மடலினை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறேன். தங்களின் தகவல்கள் பல தமிழர் உள்ளங்களுக்கு நல்ல விருந்தளிக்கும்.

என்றும் தமிழ் உணர்வுடன்

C. சாம்பேவிட், இராணிப்பேட்டை

வாழ்த்துகின்றேன்

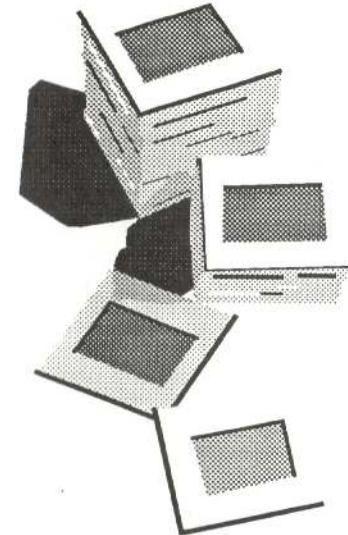
கூற பரப்பைக் கூந்து வந்து
கூறியை உழுத கலப்பை- இங்கு
காசித்ததை உழுது பார்க்கின்றதே.....!
ஏப்பூட்டி கூறியை உழுதான் உழவன்
எழுத்தாணி யூட்டி இத்தரணியை உழுக்கின்றான் - இவர்கள்
இது எப்படிச் சாத்தியமாகின்றது.....?

மணல் பரப்பை உழுத கலப்பை
மனித மனங்களின் மணப்பரப்பை உழுது
நற்சிந்தனைகளை விதைத்து கனியாகத் தருகின்றதே.....!

இவர்கள் உழைப்பைப் பார்க்கும் போது
வியப்பாக இருக்கின்றது - ஆம்
கலப்பைக் கூட இனிப்பாய் பிழிந்துதருவதே இக்கலப்பை

இன்று அகவை நான்கு காணும் கலப்பை
நானை உலகை ஆள வாழ்த்துகின்றேன்.

என்றும் அன்புடன் கு. கௌதமன்

நிலையாத உறவுகள்

சரசம்மாள் சிங்கப்பூர் விமான நிலையத்திலே யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவளின் மனமோ கடந்த காலத்தை அசைவு போட்டபடி இருந்தது. நான்கு வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவங்களெல்லாம் எதிரில் நடப்பவை போலிருந்தன.

“அம்மா! செல்ல அம்மா! நீங்க ஒரு ஆள்தான் எனக்குள்ள ஒரே ஒரு பிரண்ட் (friend), அப்பாவுக்கு ஒண்டும் விளங்காது எடுத்ததுக்கெல்லாம் கேள்வியான் கேட்பார்.” என்று தாயை மாறிமாறி புகழ் பாடியபடி நின்றான் அன்பு மகன் சங்கர்.

சரசம்மாள் சாருகாசனின் ஒரே ஒரு பிள்ளைதான் சங்கர், பல வருடங்களாகப் பிள்ளை இல்லாதிருந்து பிறந்த பிள்ளை என்பதனால் கண்ணின் மணியைப் போன்று பாரட்டிச்சீராட்டி வளர்த்தனர். என்னதான் சங்கர் செல்லப் பிள்ளையாக இருந்த போதும் சாருகாசன் கட்டுப்பாட்டுடனும் கண்டிப்புடனும் வளர்த்து வந்தார். ஆயினும் சரசம்மாளின் மனம் கணவனின் மனம் போன்று கண்டிப்பானதன்று. இளகிய மனமென்பதால் மகன் கேட்பது எல்லாவற்றிற்கும் தலையாட்டி விடுவான்.

“சரக நீ சங்கருக்கு அதிகமாச் செல்லங் கொடுக்கிறாய் வளர்த்ததுக்கப்பறம் அதே மாதிரிப் பாசத்தோட அவளிடுப்பானென்றாச் சரிதான்” என்று சாருகாசன் கூறிய போது, “உங்களுக்குப் சங்கரைப் பற்றித் தெரியாது, அவனுக்கு அம்மா என்றால் உயிர்” என்று கணவனுக்கு மறுபதிலளித்தான் சரசம்மாள்.

காலம் வெகு விரைவாகச் சுழன்றது, சங்கர் ஒருவாறு பல்கலைக்கழகம் சென்று பொறியியலாளராகப் பட்டம் பெற்றான். மகனுக்குக் காலாகாலத்தில் கல்யாணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு ஒரு நல்ல பெண்ணாகப் பார்த்து திருமணம் செய்து வைத்தனர். கல்யாணமாகி மூன்று

மாதத்திலேயே மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு சென்றுவிட்டான் சங்கர். போய் ஓர் இரு மாதங்கள் தொடர்ந்து கடிதம் வந்தது ஆனால் பின்பு ஆடிக் கொடுக்கா அமாவாசைக்கொருக்காதான் அன்பு மகனின் முகவரையைக் கண்டனர் பெற்றோர். சாருகாசனுக்கோ நோய் விரைவாகப் பிடித்துக் கொண்டது. வயதும் போய்விட்டதால் பிரச்சினைக் காலத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்று கைவிரித்து விட்டார் வைத்தியர். மகனுக்குத் தந்தியடித்துச் சொன்ன போது தற்போதைய சூழ்நிலையில் வரமுடியாதென்று பதில் வந்தது. சரசம்மாளுக்கு மகன் வராதது ஒருபக்கம் மனவேதனையாக இருந்த போதும் அவன் அங்கு எத்தனை கஷ்டப்படுகிறானோ என்று எண்ணி மனதைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான். கணவன் பரமபதம் அடைந்த பின் ஊரில் தனக்கு யாருமின்மையால் மகனுடன் போய் வாழ முடிவு செய்தான். சரசம்மாள், விதியோ அவளின் முடிவறிந்து சிரித்தது. ஒருவாறு பாடுபட்டு சரசம்மாள் வெளிநாடு வந்து சேர்ந்தான், மகனும் மருமகனும் அவளை இண்புகத்துடன் வரவேற்றனர்.

“அம்மா! நீங்களேன் சமைக்கிறியன் இங்கால் வந்து கம்மா இருங்கோ” என்று மகனும் “ஓம் மாமி இந்த வயசு போன காலத்திலை நீங்களேன் சமைப்பான்? நான் தான் இருக்கிறேனே” என்று மருமகனும் உபசரித்த உபசரிப்பிலேயே தன்னை மறந்து மனம் மகிழ்ந்து போனான் சரசம்மாள்.

ஆனால் அவளின் சந்தோஷமோ ஒரு மாதம் கூட நீடிக்கவில்லை. “அம்மா உங்களோடே ஒரு விஷயம் பறய வேணும்” என்றபடி அதிகாலையில் தாயின் அறைக்கு வந்தான் சங்கர். “என்ன அப்பு ஏதாவது செய்து தர வேணுமா?” என்று கேட்டான் தாய். “அது வந்து இண்டைக்கு சரோவின்றை

பிரண்ட்ஸ் (friends) கொஞ்சம் பேர் இரவைக்குச் சாப்பாட்டிற்கு வருவினம் அதனால் அவை வந்திருக்கக்கை நீங்க முன்னுக்கு வராதேங்கோ” என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான் அருமை மகன்.

சரசம்மாளுக்கு ஜீரணிக்க சில வினாடிகள் தேவைப்பட்டது. “ஓ . . . அதுக்கென்ன ராசா இளம் பிள்ளைகளோடே நான் என்னத்தைக் கதைக்க, அறைக்க இருந்தனெண்டாலும் நாலு தேவாரத்தைப் பாடமாக்குவன்” என்று அதிர்ச்சியை ஒருவாறு சமாளித்தான்.

இவ்வாறு சரசம்மாவுக்கு தினமும் ஏதாவதொரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அங்கு செல்லாதே அதைத்தொடாதே என்று பல புதிய சட்டங்கள், இவை எல்லாவற்றையும் மனதைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டபடி ஏற்றுக் கொண்டான் சரசம்மாள்.

ஆனாலும் விதியின் சோதனைகள் அத்தோடு விடப்பாடில்லை. ஒரு நாள் வீட்டிற்கு கணவனும் மனைவியும் சண்டை போடப்படி வந்து சேர்ந்தனர், சத்தம் கேட்ட சரசம்மாள்

“சங்கர் ஏதாவது பிரச்சனையோ?” என்று தயங்கியவாறு கேட்டான்.

“அது வந்து ஒன்றுமில்லையம்மா” என்று சங்கர் கூறிமுடிக்கு முன் “ஏன் ஒன்றுமில்லை என்று பொய் சொல்லுகிறியன் பிரச்சினையைச் சொல்லுங்கோவென்” என்று மனைவி அதிரடி கொடுக்க மகன் தாயின் பக்கம் திரும்பினான்.

“அது வந்து ஒன்றுமில்லையம்மா சரோஜவின்ரை சொந்தக்காரர்கள் ரெண்டுமே அமெரிக்காவில் இருந்து வருகினம் அவை கொஞ்சம் பெரிய இடத்து ஆக்கள் அதுதான் இங்க நிக்க அறை பத்தாது” என்று தலையைச் சொறிந்தான் சங்கர்.

சரசம்மாளுக்கு உடனேயே புரிந்துவிட்டது. “அதுக்கென்னப்பா என்ற அறையை நாள் நாறென் அதில அவை நிக்கட்டும்” என்றான்

சரசம்மாள்.

“அதோடயம்மா அவை இங்க வந்த நிக்கும் வரைக்கும் உங்களை நாங்கள் ஒரு எல்டர்ஸ் ஹோமில் (elder's home) கொண்டு போய் விடலாமென்று நினைக்கிறம், அப்ப உங்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும் எங்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும்” என்று சங்கர் சொல்லி முடிக்கு முன் சரசம்மாளின் இதயமே கக்கு நூறாக வெடிப்பது போல் இருந்தது. சரசம்மாள் மகனையே வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றுருந்தான்.

“என்னம்மா உங்களுக்கு ஒக்கே தானேம்மா, ஆக ஒரு மாசம் தானம்மா”
“அ..... ஓம் உங்களுக்குச் சுகமென்றால் எனக்கும் சரி” என்று பொங்கி வந்த மனவேதனையை அடக்கியவாறு பதிலளித்தான் அன்புத்தாய்.

மறுநாள் தனது புதிய வதிவிடத்தை சுற்றிப் பார்த்தவாறு அறைக்குள் வந்து அமர்ந்தான் சரசம்மாள். தான் சங்கரை எப்படியெல்லாம் வளர்த்தான் என்பதை மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்தான். ஒரு நிமிடம் கூட அவனைப் பிரியாது அவன் மீது அன்பு மழை பொழிந்து வளர்த்தான். அவனுக்கொரு சிறு தடிமன் கண்டால் கூட இரவு முழுதும் விழித்திருந்து வியர்வை துடைத்து விடுவான். தான் உண்ண மறந்த போதும் அருமை மகனுக்கு உணவூட்ட மறந்தது கிடையாது. ஒரு நாள் கூட மகனை உறுக்கி ஒரு வார்த்தை அவன் சொன்னதே கிடையாது. இப்படியெல்லாம் சீராட்டி வளர்த்த பிள்ளை, இன்று என்பதை நினைக்க அவளுக்கு அழுகை மடை திறந்து வெள்ளம் போல் பாய்ந்தது.

இரண்டு வாரங்களாக அந்நிய மனிதர்கள் மத்தியில் தானுண்டு தன் அறையுண்டு என்று இருந்த சரசம்மாவிடற்கு மகன் தன்னைப் பார்க்க வராத போதும் அவ்வளவு பெரிதாகப் படவில்லை. சரசம்மாள் இப்பொழுது ஒரு உலகறிந்த பெண்ணாக மாறியிருந்தான். தான் எதைத்தேடி தன் மகனிடம் வந்தானோ அது அங்கு கிடைக்காத போது இனிமேலும்

சொந்த பந்தமென்று கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு இருப்பது வீண என்று எண்ணியவாறு ஒரு முடிவிற்கு வந்தான். தான் வதிகும் இடத்தின் அதிகாரியைப் பார்த்து தன்னிடமிருந்த பணம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து தனக்கு ஊருக்குப் போக சீட்டு எடுத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டான்.

“ஓ யு வான்ட் மீ ரெல் யுவர் சன்” என்று அதிகாரி கேட்ட போது இல்லை என்று தலையசைத்தான். தாய் இருக்கிறாளா இல்லையாவென்று கூடத் தெரியாத பிள்ளைக்கு சொல்லிக் கொண்டு போகத் தேவையில்லை. ஊரில் மகன் இல்லாவிடிலும் அந்நிய மக்கள் மத்தியில் இயந்திரம் போல் வாழத் தேவையில்லை. கூழோ, கஞ்சியோ குடித்தாலும் மனநிம்மதியோடும் மனச் சந்தோஷத்தோடும் வாழலாம். கணவன் முன்பு ஒருமுறை தன்னை மகனுக்கு அதிக செல்லம் கொடுத்து வளர்க்க வேண்டாமென்று எச்சரித்தது அவள்

நினைவுக்கு வந்தது.

அவளை அறியாமலே இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் அவள் கன்னம் வழியே வழிந்தது. பக்கத்துப் பயணி “ஆர் யு ஆல்ரைட்?” என்று கேட்கவே தன்னை கதாகரித்துக் கொண்டான் சரசம்மாள்.

“யெஸ் ஐ ஆம் ஆல்ரைட்” என்றவாறு ஜன்னல் வழியே வெண்முகில் கூட்டங்களை பார்த்தவாறு தானும் அந்த வெண்முகில்கள் போல் பாரமின்றிப் பறப்பது போல் உணர்ந்தான். விமானம் கூடத் தன்னுள் ஓர் மாசற்ற அன்புத்தாய் இருப்பதை உணர்ந்ததைப் போன்று உற்சாகத்தில் விண்ணைக் கிழித்துக் கொண்டு கிழக்கு நோக்கி பறக்கத் தொடங்கியது. அறியாமையால் ஒரு மகன் அன்பு அன்னையை இழக்கிறான்.

தமிழ் அடிமை

தாகம்

குறுங்கதை

மாத்தளை சீரடி

கடலோரத்தின் அருகே ஒரு கிணறு. அந்தக் கிணற்றைப் பார்த்து கடல் சொன்னது, “உனக்கு வெட்கமாக இல்லை. கொஞ்சம் தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு தனியாக இருக்கிறாயே! பேசாமல் என்னோடு சேர்ந்து விடு.”

கிணறு சொன்னது, “கடலே! நீ பெரியவன். நான் சிறியவன். ஆனால் நான் உன்னோடு சேரமுடியாது. இருவரும் தனித்தனியே இருப்பதுதான் நல்லது.”

கடலுக்கு கோபம் வந்தது. “உனக்கு திமிரா? நான் நினைத்தால் உன்னை அழித்து விடுவேன்.”

கிணறு மெள்ளமாய் பேசியது. “நான் சிறியதாய் இருக்கின்றேன். ஆனால் எனக்கு எந்தத் திமிரும் இல்லை. உன்னைப் பார்த்துப் பொறாமைப் படவும் இல்லை. மேலும் நான் சிறிதாக இருந்த போதும் மக்களின் தாகத்தை தீர்க்கின்றேன். எவ்வளவு பெரியவன் நீ. உன்னால் மக்களின் தாகம் தீர்க்க முடியுமா?”

கடல் மெளனியாகியது.

THURAI RAJAH SOLICITOR

THE CHAMBERS

LEVEL 11, 370 PITT STREET, SYDNEY NSW 2000

APPOINTMENTS CALL: (02) 9267 8810

- ❖ Administrative Law
- ❖ Business Agreements
- ❖ Banking / Finance
- ❖ Bankruptcy
- ❖ Commercial Leases
- ❖ Criminal Matters
- ❖ Corporation Law
- ❖ Debts / Insolvency
- ❖ Environment Law
- ❖ Family Law
- ❖ General Legal Advice
- ❖ Immigration Problems
- ❖ Public Liability Claims
- ❖ Personal Injuries & Damage Claims
- ❖ Power of Attorney
- ❖ Real Estate Sales & Purchases
- ❖ Small Business Advice
- ❖ Traffic Offences
- ❖ Trade Practices Law
- ❖ Wills Probates & Estate Claims
- ❖ Workers Compensation

CONVEYANCING

When it comes to buying or selling a property do not make a move without a solicitor. Conveyancing is much more than paper work!

LITIGATION

We advise we negotiate we prepare and arrange court proceedings for all areas of litigation.

IMMIGRATION

Immigration Agent No. 53030.

We accept instructions and offer complete migration service.

APPOINTMENTS CALL: (02) 9634 1170
40 COUNTY DRIVE, CHERRYBROOK NSW 2126

மருத்துவத்துறையில் ஏழு அதிசயங்கள்

சிட்னி பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பட்டதாரிகளுக்கான பட்டமளிப்பு
விழாவின்போது ஆற்றப்பட்ட உரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
உரை நிகழ்த்தியவர் - பேராசிரியர் அந்தொனி பாஸ்டன்
Professor Anthony Basten,
Director, Centenary Institute of Cancer Medicine and Cell Biology
மொழி பெயர்ப்பு - செல்வி இந்துமதி வெங்கடாசலம்

நான் பட்டம் பெற்றது 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர். சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரிய வந்து 28 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நமது துணை வேந்தர், (Sir Herman Black) ஹர்மன் ப்லாக் அதிகம் மேற்கோள் காட்ட விரும்பும் ஆஸ்கர் வைல்ட் (Oscar Wilde) எனும் சிந்தனையாளரின் வார்த்தைகள், 'நீங்கள் பின்னால் திருப்பினால், ஒரு சிறந்த எதிர்காலம் உங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கின்றது'. உங்களுக்கோ சிறந்த எதிர்காலம் உங்கள் முன்னர் இருக்கின்றது. முதற்கண்ணோட்டத்தில் மருத்துவ உலகம் உங்களைப் பயமுறுத்தலாம். சுகாதார சேவையும் கல்வியும் அரசியல்வாதிகளுக்குக் காற்பந்தாட்டம் போல் ஆகிவிட்டது. நம் அரசாங்கத்திற்கு மேல்நாட்டு மருத்துவம் தவிர்த்து மாற்று வழி மருந்தினால் இன்று ஆயிரம் கோடி டாலருக்கு மேல் செலவு ஏற்படுகின்றது. மருத்துவர்களுக்கு எதிரான வழக்குகளும் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வருகின்றன. நமது சமுதாயம் கருணைக்கொலை மீதான அதிகாரத்தை நமது கைகளில் விடுவதா? அல்லது அதனை சட்டசபையினரிடம் விடுவதா? என முடிவெடுக்க முடியாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் அதே சமயம் மருத்துவ ஆராய்ச்சியின் கண்டுபிடிப்புகள் நம்மை பிரமிக்கவைக்கின்றன. இத்தனை மாறுபட்ட பிரிவுகள் மருத்துவத்

துறையில் இருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் மருத்துவப் பட்டதாரிகளுக்குத் தங்களுக்கு விருப்பமான துறையைத் தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு சவாலாக அமைகிறது. இச்சவால்களையெல்லாம் ஆராயும் முன்னர், உலகிலுள்ள ஏழு அதிசயங்கள் போல, மருத்துவம் உலகிற்கு அளித்துள்ள ஏழு அதிசயங்களை நாம் ஆராய வேண்டும். இன்று இங் கமர்ந்துள்ள ஒவ்வொருவரினது (பட்டதாரிகள்) மனதிலும் வெவ்வேறு அதிசயங்கள் தோன்றலாம். என் மனதில் எழுந்தவற்றை உங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ளவிருக்கிறேன்.

நான் முதல் அதிசயமெனத் தேர்வு செய்தது 'ஹிப்போகிரட்டிசு ஒத்' (Hippocratic oath) ஹிப்பாகிரத்திய சத்தியபிரமாணம். இந்தச் சத்தியப்பிரமாணம் கடந்த இரண்டாயிரத்து ஐநூறு (2500) ஆண்டுகளாக மருத்துவத்துறையை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சத்தியப்பிரமாணத்திலிருந்து இரண்டு வரிகளை மட்டும் இங்கு கூறவிருக்கிறேன். முதலாவதாக, 'எனது வாழ்க்கையையும் கலையையும் புனிதமாக வைத்துக்கொள்வேன்.' இதனைப் புரிந்துகொள்வது எளிது. இரண்டாவதாக, 'நான் எவருக்கும் உயிரை எடுக்கும் விஷத்தைக் கொடுக்கமாட்டேன், அவரே வந்து என்னிடம் கேட்டாலும் கூட. விஷத்தை வேறொருவர் கொடுக்கும்போதும் நான்

அத்தகையக் காரியத்தில் ஈடுபடமாட்டேன். முக்கியமாக கருக்கலைப்பில் நான் எவ்விதமும் உதவி புரியமாட்டேன்.' இவ்வரிகளிலிருந்து பல வாதங்கள் எழலாம். காலப்போக்கில் கருத்துகள் எவ்வாறாக மாறுபடுகின்றன என நாம் இதிலிருந்து அறியலாம். இன்றைய காலத்திற்கேற்ப நம் துறையை நெறிப்படுத்தி அதன்படி பணி புரிவது நமது ஒவ்வொருவருடைய கடமை.

நான் இரண்டாவதாக தேர்வு செய்த அதிசயம், வில்லியம் ஹார்வியின் (William Harvey) கண்டுபிடிப்பான நம் உடலில் இரத்த ஓட்டம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள வழி. அவர் இதனை 'டே மர்ச்யு கார்டிஸ்' 'de modu cordis' என்ற தனது புத்தகத்தில் 1628இல் வெளியிட்டார். ஹிப்பாகிரித்தில் போல ஹார்வியும் ஒரு மருத்துவர், மருத்துவ ஆராய்ச்சிகளிலும் அவர் ஈடுபட்டார். இவ்விருவரும் மருத்துவத்துறைக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றி நன்கு விளக்கியுள்ளனர். இன்று இருதய நோய் நம் சமுதாயத்தில் உயிரிழப்பிற்கு முக்கிய காரணமாக உள்ளது. இரத்தக் கொழுப்பைக் குறைக்கும் மருந்துகள் சிறிதளவு உதவி புரியலாம். ஆனால் அதனைவிட சத்துள்ள கொழுப்பற்ற உணவு வகையும் உடற்பிழிசியும் எவ்வளவு முக்கியம் என மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவது நமது கடமை.

எனது மூன்றாவது தேர்வு உங்களுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கலாம். ஆனால் இது நம் நாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டது. அதுதான் Randomised controlled clinical trial அதாவது நம்முடைய நோயாளிகளின் மூலம் நடத்தும் மருத்துவ ஆராய்ச்சி. ஜேம்ஸ் குக் 'James Cook' 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரேலியா நோக்கி வந்தபோது, தன்னுடன் வந்த கப்பற்பிரயாணிகள் பாதிப் பேருக்கு எலுமிச்சம்பழம் (lime) தந்தார். மற்றப் பாதி நபர்களுக்கு எலுமிச்சம்பழம் தரவில்லை. இதனால்தான் அமெரிக்கர்கள் ஆங்கிலேய மாலுமிகளை, லைமி (limey) என்றழைக்கின்றனர். இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலம்

ஜேம்ஸ் குக், ஸ்கர்வி (scurvy) எனப்படும் நோய் ஒரு வகையான ஊட்டச்சத்து (vitamin C) குறைவினால்தான் ஏற்படுகின்றது என ஆதாரத்தோடு நிரூபித்தார். இது நோய் தடுப்பு முறையை விளக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. NHMRC (National Health and Medical Research Council) தேசிய சுகாதார மற்றும் மருத்துவ ஆராய்ச்சி கழகம் இன்று இத்தகைய ஆராய்ச்சிக்கு ஆதரவு தெரிவிக்குமா? என்பது சந்தேகம்தான்!!! உங்கள் முன் உள்ள சவால் இதில் என்னவென்றால் இன்றைய நிலமைக்கேற்ப ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி பதில்களைக் காண்பதே ஆகும்.

சுகாதாரம் எனது நான்காவது தேர்வு. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் தொற்று நோய்கள் (infectious diseases) குறைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு ஈடுகொடுத்தவை, நோய்க்கும் குடிநீர் மற்றும் கழிவறை அழுக்குக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றி அறியவந்தது; மற்றொன்று, தொற்று நோய்கள் கிருமிகளினால் பரப்பப்படுகின்றன என்பதை அறிந்தது ஆகும். இக்கண்டுபிடிப்புகளில் பலரும் ஈடுபட்டிருந்த போதும் நான் இருவரை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுக்கிறேன். முதலாவதாக, ஆஸ்திரிய (Austria) நாட்டைச் சேர்ந்த பிரசவ மருத்துவரான (obstetrician) சலோ பஸ்; இவர், கைகளைக் கழுவுவதால் மட்டுமே பிரசவத்திற்குப் பின் ஏற்படும் நோய்க்குப் பவியாகும் தாய்மார்களின் எண்ணிக்கையை 30 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதத்திற்குக் குறைக்கலாம் என்பதைக் காட்டினார். இரண்டாவது (Sir Louis Pasteur) லூவி பாஸ்டர்; இவர் நொதித்தல் (fermentation) பற்றிய தனது ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் ஜெர்மனி நாட்டு மதுபானத்தை ஃபிரான்ஸ் நாட்டு மதுபானத்தை விட தரம் உயர்த்தியது மட்டுமின்றி ஆன்த்ராக்ஸ் (Anthrax) மற்றும் ரேபீஸ் (rabies) கிருமிகளால் பரப்பப்படுகின்றன என்பதையும் கண்டுபிடித்தார். இத்தகைய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் இடையே இன்றும்

பல வறுமையால் வாடும் நாடுகளில் இருப்பவர்களும், நம் நாட்டில் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களும் இத்தகைய தொற்று நோய்களுக்கு பலியாகிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். அரசாங்கங்களும் அரசியல்வாதிகளும் தோல்வி கண்ட இவ்விடயங்களில் நம் அக்கறையைச் செலுத்துவது நமக்கு ஒரு சவாலாக விளங்குகிறது.

மற்ற மூன்று அதிசயங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது சற்றுக் கடினம். இந்த நூற்றாண்டில் பல ஆச்சரியத்துக்குரிய கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. நான் அனஸ்தீசிய (anaesthesia), இரத்தம் மாற்றுதல் (blood transfusion) மற்றும் கருத்தடை மாத்திரை (contraceptive pill) ஆகியவற்றை தேர்வு செய்யவில்லை.

ஐந்தாவதாக நான் தேர்ந்தெடுத்தது, 'ஏண்டிபையாடிக்ஸ்' (antibiotics). ஆஸ்திரேலிய நோயல் பரிசு பெற்ற சர் ஹாவர்ட் ஃப் லோரி (Sir Howard Florey) மருத்துவத்துறையில் 'பெனிசிலினைப்' (penicillin) பயன்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாக மாற்றியவர் ஆவார். நான் 'ஆக்ஸ்ஃபர்டில்' (Oxford) படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் உலகத்திலேயே முதன்முதலில் பெனிசிலின் பயன்படுத்தப்பட்ட இரண்டு நோயாளிகளைப் பற்றிய விபரத்தைப் படிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. முதலாவது நபர் ஒரு போலீஸ்காரர். இவருக்கு 100,000 அலகுகள் (units) பெனிசிலின் கொடுக்கப்பட்டது. இவர் உயிர் பிழைக்கவில்லை. இதனால், பெனிசிலின் விஷத்தன்மையால் இவர் இறந்தாரா? அல்லது தகுந்த அளவு பெனிசிலின் கொடுக்காததால்தான் இறந்தாரா? என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. ஃப் லோரி இரண்டாவது நோயாளியான ஒரு பெண்ணுக்கு 1000,000 அலகுகளை அதாவது பத்து மடங்கு அதிகப்பட்ச அளவு பெனிசிலின் கொடுத்தார். இன்றைய வழக்கத்தை ஒப்பிடும்பொழுது, இதுவும் மிக குறைந்த அளவே. அந்தப் பெண் உயிர் பிழைத்தாள். அவளும்

இறந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும் என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவும் பயமாக உள்ளது. முதலாம் உலகப் போரில் இறந்த இராணுவ வீரர்களுள் கிருமிகளால் தாக்கப்பட்ட போர்க்காயங்களால் நோய்வாய்ப்பட்டோரும் போர்க்காயங்களினால் மட்டும் இறந்தோரும் ஏறத்தாழ ஒரே சதவீதத்திற்கு உட்பட்டோர் ஆவர். இத்தருணத்தில் உங்களை எதிர்நோக்கும் சவால் 'ஏண்டிபயாடிக்' எதிர்ப்புத்தன்மையைச் சமாளிப்பதே. இச்சவாலில் உங்கள் வெற்றி, வேறு ஒரு மேலும் சக்தி வாய்ந்த ஏண்டிபயாடிக்கைக் கண்டுபிடிப்பதைவிட வேன்கோமைசின் எதிர்ப்புத்தன்மை (vancomycin resistant) உள்ள ஒரு நோயாளியை நீங்கள் சமாளிக்கும் திறமையில்தான் அடங்கியுள்ளது. இதனால் நீங்கள் கோடூல்திரும்பும் ஆகிவிடலாம்!!!!

எனது ஆறாவது தேர்வு சின்னம்மை (smallpox) ஒழிப்பு (ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபதுகளில்). இதற்கு உலக சுகாதார அமைப்பு (World Health Organization, WHO) 300,000 டாலர்கள் மட்டுமே செலவு செய்தது. இக்காலத்தில் ஒரே ஒரு மருந்தை மட்டும் விற்பனைக்குக் கொண்டுவர இந்த அளவு செலவு ஆகின்றது. சின்னம்மை தடுப்பூசி டாக்டர் எட்வர்ட் ஜென்னரால் (Dr Edward Jenner) பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலங்களில் வாழ்ந்த ஒரு ஆங்கிலேய மருத்துவர். இவர் இத்தடுப்பூசியைப் பயன்படுத்திய விதம் ஒரு தனிக்கதை. ஆனால் இவரைப்பற்றி பலரும் அறிந்திராத ஒரு விஷயம் இருக்கின்றது. அதுதான், ஜோசப் பாங்க்ஸ் என்பவரால் இங்கிலாந்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தாவரங்களைச் வெவ்வேறு பிரிவுகளாக வகுப்பில் இவர் மேற்கொண்ட பணி. ஜோசப் பாங்க்ஸ், கேப்டன் (captain) ஜேம்ஸ் குக்குடன் ஜேம்ஸ் குக் மேற்கொண்ட இரண்டாவது ஆஸ்திரேலிய பயணத்தில் கலந்துக்கொண்டவர்.

ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த அண்மைக் காலத்தில் நோபல் பரிசு பெற்றவரான சர் பீட்டர் டாஹெர்டி (Sir Peter Doherty) தன் சுவிட்சர்லாந்து (Switzerland) உடனுத்தியோகத்தரான Ruolph Syncano உடன் கண்டுபிடித்த வற்றை வைத்து நோய்க்கிருமிகளை எதிர்த்தது மட்டுமன்றி புற்று நோய், ஆஸ்துமா, நீரிழிவு நோய் ஆகியவற்றையும் எதிர்த்து தடுப்பூசி உருவாக்கும் கனவை நனவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார். தடுப்புத்தன்மை மருத்துவரான நான் இந்தச் சவாலை அவர்கள் ஏற்றுப் பணிபுரிவதைக் கண்டு பெருமையடைகிறேன்.

இறுதியாக, இரட்டை ஹீலிக்ஸ் (double helix). இதுதான் டி. என். ஏ (DNA) எனப்படும் நம் ஜீன்ஸின் (Genes) கருப்பொருள். இதனை ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்து ஐம்பதுகளில் கண்டுபிடித்தவர்கள் ஃபிரான்ஸிஸ் கிரிக்கும்

(Francis Crick) ஜேம்ஸ் வாட்சனும் (James Watson) ஆவர். இதனை வைத்து தாய் தந்தையரிடம் இருந்து பிறப்பால் பெற்ற நோய்த்தன்மையைப் பற்றி நம்மால் அறிய முடிகிறது. வாட்சனின் உதவியால் 1987இல் மனித உடலில் உள்ள 85,000 ஜீன்ஸைப் பற்றியும் அறிய 3 பில்லியன் டாலர் செலவிலான (சின்னம்மையை ஒழிக்க செய்த செலவைவிட 10 மடங்கு அதிகபட்ச செலவு) மனித உயிரணுவின் அமைப்பு (Human Genome Organization - HUGO) அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட 7 அதியங்கள் ஏற்பட்டதனால் மருத்துவத்துறையில் பல முன்னேற்றங்களுக்கு வழியமைத்ததுடன், பல கோடி மக்களின் உயிர் காக்கவைத்த பெருமையும் பெருகின்றன. இங்கு 7 அதிசயங்கள் என்று ஒரு கோட்டை வரைந்துவிட்டேன். ஆனால் அதிசயங்களோ இன்னும் பலப்பல. அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின்

புதிய அமைப்பான சிட்னி தமிழ் இளைஞர்

சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம், தனது புதிய முயற்சியாக சிட்னி தமிழ் இளைஞர் அமைப்பை மீண்டும் புதிய வடிவில் இயங்கவுள்ளது. எமது இளம் தமிழ்ச் சமுதாயம் தமிழ் மொழி, கலாச்சாரத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும், தமிழ் இளைஞர்களை ஒருங்கிணைத்து தமது ஓய்வு நேரத்தை பயனுள்ள வழிகளில் செலவிடவும், தமக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சி பெறவும் புதிதாக உருவாக்கப்படவுள்ள சிட்னி தமிழ் இளைஞர் அமைப்பு ஒரு பெரும் வாய்ப்பு. இவ்வமைப்புக்கு அங்கத்தவர்களாக 8ம் வகுப்பு முதல் 12ம் வகுப்பில் கல்விகற்கும் மாணவர்கள் எவரும் விண்ணப்பிக்கலாம்.

இதன் முதலாவது கூட்டம் : 26ம் தேதி ஜூலை மாதம் 1998, ஞாயிற்றுக்கிழமை, பிற்பகல் 2.00மணிமுதல்

இடம் : Strathfield Municipality Council Library
(65 Rochester St, Homebush) இல் நடைபெறும்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு அல்லது விண்ணப்பப்படிவங்களுக்கு உங்களது தமிழ் கல்வி நிலையங்களை அல்லது கேதீஸ்டன் 9764 3413 அல்லது தளஞ்சயனுடன் 9689 1343 இல் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காம்பத்தியம்

(சிறுகதை)

வல்வை ச, தேவராசா

வாணத் தாய் கறுப்பு ஆடை அணிந்து, வையகம் வாழ, மழை மாறி பொழிந்து கொண்டிருந்தாள். உடலைச் சில்லிட வைக்கும் குளிர்காற்று வேகத்துடன் வீசி, மரங்களை நடனமாட வைத்து, விண் கூவி இசைபாடிக்கொண்டிருந்தது. அடாது மழை பெய்தாலும் விடாது நாடகம் நடக்கும் என்ற தோரணையில் மழையையும், காற்றையும், குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் பறவைகள் தமது மொழியில் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தன. கோடை காலத்தில் சூரியனே வெட்கப்பட்டு இடைமிடையே முகில் களுக்குள் மறைந்து கொள்ளும் வண்ணம் அங்கங்கள் தெரிய ஆடை அணிந்த அவுஸ்திரேலிய அணங்குகள் உடலை மூடி உடுத்திக்கொண்டு தமது அலுவல்களைக் கவனிக்கச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அவுஸ்திரேலியாவில் கோடை காலம் முடிந்து குளிர் காலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது என்பதை மேற்படி நிகழ்வுகள் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

சிட்னி நகரத்தில் அமைதியான இடத்தில் அந்த வீடு அமைந்திருந்தது. புற்கள் வெட்டப்படாமல் வளர்ந்திருந்தன. மரங்களிலிருந்து விழுந்த இலைகள் கூட்டி அள்ளப்படாமல் கிடந்தன. நீர் ஊற்றப்படாமல் மலர்ச் செடிகள் வாட்டமுடன் காணப்பட்டன. மொத்தத்தில் தமழர்களின் வீடுதானோ? என்று சந்தேகத்தை எழுப்பும் வண்ணம் சரியான பராமரிப்பின்றி அந்த வீடு காணப்பட்டது. அந்த வீட்டின் மண்டபத்தில் நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தார் கந்தசாமி. அவருடைய கண்கள், மேலே மாடப்பட்டு மாலையுடன் காணப்பட்ட அவரது மனைவியின் படத்தை

உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அம்பிகை, அம்பிகை என்று வாய் புலம்பிக் கொண்டிருந்தது. மனம் அவளுடன் வாழ்ந்த அந்த இனிமையான நாட்களை இரையீட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஒரே ஊரைச் சேர்ந்தவர்களாக, ஒருவரை ஒருவர் ஓரளவு தெரிந்தவர்களாக இருவரும் இருந்த போதும் பெற்றோர்கள் பேசியே அவர்களின் திருமணம் நடைபெற்றது. கந்தசாமி பட்டாரி ஆசிரியர். ஊர்க் கல்லூரியில் கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். அம்பிகை பன்னிரண்டாம் வகுப்பு வரை படித்தவர். தாய்க்கு ஒத்தாசையாக இருப்பதற்காக அதற்கு மேல் படிக்க விரும்பாமல் வீட்டில் இருந்துவிட்டார். இந்து சமயம் கூறும் நான்கு புருடார்த்தமான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றில் முதல் மூன்றையும் இல்லற வாழ்க்கையில் தவறாது கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நம்பிக்கை கொண்டு இருவரும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தார்கள்.

"நல்வினை நிற்கல் அறம் தீவினை விட்டு ஈட்டல் பொருள் எஞ்ஞான்றும் காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம்" என்ற சான்றோர் வாக்கைக் கடைப்பிடித்து ஊர்போற்ற வாழ்ந்தார்கள். இருந்தாலும் மற்றவர்களால் அவர்களுக்கிடையே சிறு பிரச்சினைகள் வந்தது போய்க் கொண்டிருந்தன. எங்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு குடும்பம் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தால் சிலருக்குப் பொறுக்காதே, இராமாயணத்துக் கூனியும், மகாபாரதத்துச் சகுனியும்

செத்துவிடவில்லை. இன்னும், இன்றும், சில பெண்கள் வடிவிலும், சில ஆண்கள் வடிவிலும் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டாள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களால் சிறிய பிரச்சினைகள் தோன்றி அதனால் கந்தசாமியும், அம்பிகையும் ஊடல் பட்டாலும் “ஊடல் கூடலுக்கு இன்பம்” என்று வள்ளுவர் கூறியது போல முன்பிருந்ததை விட மகிழ்ச்சியாக ஒன்றிணைந்தனர். தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் இன்பமும் வரும் துன்பமும் வரும் அதனாற்றான் தாம்பத்தியம் ஒரு சங்கீதம் என்று சொன்னார்கள். சங்கீதத்தில் மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் மோகனராகமும் உள்ளது. துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் முகாரிராகமும் உள்ளது.

அ ப் பெ ரு மு து அவர்களின் ஊரில் உள்ள முருகன் கோயிலில் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அம்பிகை, நீங்கள் முதலில் குளியுங்கோ. நீங்கள் வெளிக்கிட கன நேரம் எடுக்கும் யூசைக்கு நேரத்துக்குப் போக வேணும். குளிப்பதற்கு துவாயையும், மாற்று உடைகளையும் எடுத்து வந்த அம்பிகை, என்ன? நீங்கள் நாங்கள் எண்டு பக்கத்து வீட்டுப் பவளம் அக்காவைக் கூப்பிடுவது போல கூப்பிடுறியன். நீ எண்டு உரிமையோடே கூப்பிடுங்கோ என்று கூறியவாறு கிணற்றடிக்குச் சென்றான். நீ என்று கூப்பிடுவதை இவள் உரிமை என்று நினைக்கிறாள், சில பெண்கள் பெண்ணடிமை என்று நினைக்கிறார்கள். பாவைகள் பல விதம், ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம் என்று அவர் எண்ணிக் கொண்டார். அம்பிகை கிணற்றில் இருந்து தண்ணீரை இறைத்து தலையில் ஊற்றுவதனால் ஏற்பட்ட சத்தம் அவருடைய சிந்தனையைக் கலைத்தது. அம்பிகை முதுகை தேய்த்து விட வரட்டே? இல்லை வேண்டாம் நான் சிவரிடை தேய்க்கிறன். முதுகைத் தேய்த்து விட என்று வந்து முன்பு அவர் செய்த சேட்டைகளை நினைத்துச் சிரித்தவாறு அவன் அவசரமாக மறுக்கிறான். அவன் மறுத்தமைக்கான காரணம் இவருக்கும் தெரியும் தானே. கோபிலுக்கு போகப் போவதனாற்றான் இந்த மறுப்பு என்பதைப் புரிந்து அவரும் தனக்குள்

சிரித்துக் கொண்டார். நீண்ட நேரமாக அந்தச் சிரிப்பு அவர் முகத்தில் இருந்து மாறவில்லை. என்ன தன்பாட்டுக்குத் தனித்திருந்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறியன் நான் குளிச்சு முடிஞ்சிது போய்க் குளியுங்கோ என்று கூறியவாறு அம்பிகை உள்ளே சென்றான். கந்தசாமி குளித்து முடிந்து வேட்டி, சால்வையைக் கட்டிக் கொண்டு தயாரானார். ஆனால் அம்பிகை அவ்வளவு நேரமாகியும் வெளிக்கீட்டு முடியவில்லை. நீ வெளிக்கீட்டு முடியமுன் சுவாமி வடக்கு வீதிக்கு வந்திடுவார் என்று பகிடி பண்ணியவாறு நாகரகாலியில் உட்காந்தார் கந்தசாமி. இவர்கள் சுவாமி கும்பிடப் போகிறார்களோ? அல்லது தம்மிடம் உள்ள புடவை, நகைகளை மற்றவர்களுக்குக் காப்பப் போகிறார்களோ? என்று மனத்திற்குள் எண்ணியவாறு கண்களை மூடித்தியானத்திலிருந்தார். நான் ரெடி என்ற அம்பிகையின் குரல் கேட்டுக் கண்களைத் திறந்தார். சர்வ அலங்கார யூஜிதையாக அம்பிகை சாட்சாத் அம்பிகை போலவே காட்சியளித்தான். என்ன புதுக்கப் பாக்கிறது போல கண்வெட்டாமல் பாக்கிறியன்? அம்பிகை, எப்போதும் கணவன் மனைவியைப் புதுக்கப் பாக்கிறது போலைத்தான் பாக்க வேணும் அப்பத்தான் அவன் அவளோடே திருப்திகரமான வாழ்க்கையை வாழ்வான் மற்றப்பெண்களை ஏறெடுத்தும் பாக்கமாட்டான் என்று கூறிவாறு எழுந்தார். அவருடைய கூந்தலில் இருந்த குண்டுமல்லிகையின் மணம் அவரைக் கிறங்கடித்தது. “மல்லிகை என் மன்னன் மயங்கும் பொன்னான மலரல்லரவோ” என்ற பாடலை நினைத்துக் கொண்டார். மற்ற நேரம் என்றால் அவளை இறுக அணைத்து அந்த மல்லிகை மலர் மாலையை முகாந்து பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பார். என்ன கள்ளுக் குடித்தவர் போல கிறங்கிப் போய் இருக்கிறியன்? நடவுங்கோ கோபிலுக்கு. கள்ளு, சாராயம், பியர், பிரண்டி, வில்கி எல்லாவற்றையும் விட போதை தரும் சமாச்சாரங்கள் உன்னிடத்தில் இருக்கின்றன. “கிணற்று நீரை வெள்ளமா கொண்டு போகப் போகின்றது. இரவைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுவோம்” என்று எண்ணியவாறு

அவருடன் கோயிலை நோக்கி நடந்தார்.

இரு வருடைய இன்பவாழ்வின் அத்தாட்சியாக இரு ஆண்டுகுழந்தைகளும், ஒரு பெண்குழந்தையும் பிறந்தன. அவர்கள் வளர்ந்து கல்லூரிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தனர். ஆண்டவன் தங்களுக்கு சகல, சௌபாக்கியங்களையும் வழங்கியிருப்பதை எண்ணி அவர்கள் சந்தோசப்பட்டனர். அந்த வேளையில் நாட்டில் பயங்கரக் கலவரம் மூண்டது. அக்கிரமக்காரர்களுக்கு எதிராக கண்ணி வெடிகள் வெடிக் கத் தொடங்கின. இனிமேலும் அங்கே இருப்பது உசிதமான செயல் அல்ல என்பதை உணர்ந்த கந்தசாமி குடும்பத்தினர் அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். அங்கேயும் கந்தசாமிக்கு ஆசிரியர் வேலை கிடைத்தது. பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டமையாலும், இருவரும் வேலை செய்ய வேண்டியவர்களுக்கு தேவைகள் பெருகிவிட்டமையாலும் அம்பிகையும் எழுவினைஞராக வேலை செய்தாள். வசதிகள் பெருகின. கார் வாங்கினார்கள். வீடு வாங்கினார்கள். பிள்ளைகள் உயர்கல்வி கற்று திருமணம் செய்து அவர்களின் வேலைகள் நிமித்தம் மூத்தவன் மெல்பேர்னிலும், இளையவன் பிறிஸ் பேனிலும், மகள் கன்பராவிலும் வாழ்கிறார்கள். விடுமுறை வந்தவுடன் எல்லோரும் சிட்னிக்கு வந்துவிடுவார்கள். பேரப்பிள்ளைகளின் அட்டகாசத்தால் வீடே கலகலத்துவிடும். அம்பிகை கை நிறைய காசு உழைத்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் அம்பிகை போலவும் சிட்னியிலும் இருந்து கந்தசாமியுடன் அன்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாள். என்ன இங்கை வந்த தமிழ்ப் பொம்பிளையன் கொஞ்ச டொலர்கள் கையிலை புழங்கத் தொடங்கின உடனேயே தாம், தீம் எண்டு குதிக்கினை. நீ எப்படி இன்னும் மாறாமலிருக்கிறாய்? அப்பா, நீங்கள் தானே சொல்லுவியன் இங்கை எத்தனை விதமான மாம்பழங்கள் வந்த போதும் யாழ்ப்பாணத்துக் கறுத்தக்கொழும்பான் போலை உலகத்திலை எங்கையும் எடுக்க முடியாது என்று. அந்தக்

கறுத்தக்கொழும்பான் கொட்டையை இங்கை கொண்டு வந்து நாட்டு மரம் முளைத்து வரும் மாம்பழத்தின்ரை மணமும், ருசியும் மாறுமோ? மாறாது. அதைப் போலைத்தான் காணும், என்னைப் போன்ற பெண்களும் எங்கடை மண்ணுக்குரிய பண்பாட்டிலை ஊறி வளர்ந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு போனால் என்ன? அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் போனால் என்ன? கனடாவுக்குப் போனால் என்ன? இங்கிலாந்துக்குப் போனால் என்ன? மாறமாட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட அன்பான மனைவி மாறடைப்பால் திடீரென்று இறைவனடி சேர்ந்த போது அவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. "அம்பிகை என்னை தவிக்கவிட்டுட்டு போய்விட்டாயே" என்று வீடே அதிரும்படி கத்தினார். அயலவர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆறுதல் கூறினார்கள். பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் வந்தார்கள் ஒருவாரம் அவருடன் இருந்தார்கள். அவரையும் தம்முடன் வரும்படி அழைத்தார்கள். அவர் மறுத்துவிட்டார்.

அம்பிகையின் படத்தை நோக்கி அம்பிகை அம்பிகை என்று அரற்றிக் கொண்டிருந்த கந்தசாமிக்கு அம்பிகை தன்னை அழைப்பது போன்ற பிரமை. அம்பிகை என்னை அழைக்கிறாய்? இதோ வருகிறேன். என்றவாறு மெசையில் இருந்த நித்திரைக் குளிசைப் போத்திலை எடுக்கிறார். படத்தை மீண்டும் பார்க்கிறார். வேண்டாம் என்று அம்பிகை சொல்வது போன்ற பிரமை. வேண்டாம் என்கிறாய்? போத்தலை குப்பைவாளியில் போடுகிறார். காலம் வரும் வெகுசீக்கிரம் உன்னிடம் ஆண்டவன் என்னை அனுப்பிவைப்பார் என்று கூறியவாறு புல்லுவெட்டும் இயந்திரத்தை எடுத்து புற்களை வெட்டினார். அம்பிகை நேசமாக வளர்த்த மலர்ச் செடிகளுக்கு நீர்நற்றினார்.

யாவும் கற்பனை

பெண்ணாக்கம் - மனோ ஜெகேந்திரன்

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி பாடிட்ட
வீட்டுக்கொரு புதுமைப் பெண் பிறந்திட்டால்
நாட்டுக் காயிரம் விளக்குகள் கூடுமென
வாட்ட சாட்டமானோர் போட்டுக் கொட்டிய
காட்டுக் கத்தலில் மீட்டிய பாட்டதனைக்
கேட்டுப் பெருண்டம் கொண்டு பொங்கியே
மோட்டுப் பட்டம் சூட்டிய பெண்ணினம்
சாட்டும் வாட்டக் கதை கேட்டிடறோ!

வானொலியைப் போட்டாலும் வண்ணப்படம் பார்த்தாலும்
தானொலிக்கக் கேட்குதடி தாக்கியே பெண்ணினத்தை
வாய்சலிக்க நக்கலாக நகுப்பவரும் ஆடவரே
தேனொலிக்கப் பாடிய பாரதியும் ஆண்அவனை
சூழ்கலி நீங்கிடவே சுந்தரக்கவி பாடியேளம்
மாவலி மாற்றிடவே மாதேன்நீ வளராயென்று
நாவலிக்கக் கேட்டிட்டார் நண்ணினேன் நியாயமென
பாலுலிக்கத் துணிந்திட்டேன் பாவையருக்காய்ப் பாடிட்டேன்

தத்தித் தவழ்ந்த மழலைப் பருவத்திலே மெத்தக்
கத்தும் நந்தைக் கெதிரினிலே செவியடக்கம்
சித்தம் சிறிதரும்பும் பள்ளிப்பருவத்திலே கையால்
மொத்தும் மூத்தவன் முன்னிலையில் கையடக்கம்
புத்தம் புதுமொட்டாம் வாலைப்பருவத்திலே வண்டியில்
சுத்தும் இளவட்ட வெட்டலுக்குக் கண்ணடக்கம்
நித்தம் விலைகூவும் மணப்பருவத்திலே காலைச்
சுத்தித் தோளூர்ந்த இளையோனுக்கும் நாவடக்கம்

தகுந்த மாப்பிள்ளையடி தங்கப்பாளம் கேட்டாலும்
மிகுந்த படிப்பாளி மினக்கட்டு வாரானடி
வகுத்த விகேட்டு வந்ததே மீட்சியென
பகுக்கும் அறிவிழந்து பாவையவள் மாலையிட்டாள்
நகுத்து நயம்படவே பாகும்பருப்பும் தருவேனென்று
தொகுத்த கதைகேட்டுத் தொலைதுாரம் வந்திட்டாள்
புகுந்த இடத்திலோ புதுவிதமான மடக்கமடி
உகந்த வாழ்வுமில்லை உய்திடவோ வழியுமில்லை!

பட்டம் படித்திடம்மா பகுதிநேர வேலைதானம்மா
கட்டளை போட்டிட்டான் கட்டியவன் கதைகேட்டு
சட்டென்றும் முடித்திட்டாள் சங்கதியொன்று சொல்லவந்தால்
கெட்டித்தனமாய்ப் பேசறியோ வெட்டிடுவேன் நாவென்பான்
கொட்டமதை அடக்கிறேனென்று குட்டிடுவான் நறுக்கென்று
சுட்டித்தனமாய்ப் பேசினாலோ முட்டியிலும் தட்டிடுவான்

பெண்ணடக்கம் - மனோ ஜெகந்நிரன்

சட்டியிலே இருந்தம்மா கும்முட்டியிலே விழுந்தகதையாய்
பட்டிடும் அவள்பாதனைக் கேட்டிடறோ பாவலரே!

ஓங்காத உழைப்பெனக்கு ஓய்யாரமான மனைவியில்லை
பாங்காக நவீனமாய்ப் பலரகவேலை வருமென்றவன்
தாங்காத தொல்லையினால் தலைநரையதுக்குக் கறுப்பிட்டான்
துாங்காத கண்ணுக்குத் தூளியளவு மையிட்டான்
நீங்காத கரிமறைக்கக் கைநகத்துக்குச் சிவப்பிட்டான்
வாங்காது சேலையதை விதவிதமாய் வேஷமிட்டான்
தாங்காது உழைத்திட்டான் தாலிகட்டியவனோ மாறிவிட்டான்
தீங்கான சொல்வேறு திமிரான நாகரீகமென்று!

வேலைக்கவளை அணுப்பாது நானுழைக்கத் தகுதியற்றோர்
சால்வையைப் போடாரே சேலைவிட்டால் தப்பென்பர்
நூல்வகையாய்க் கற்றாலும் நுண்ணறிவில் முட்டாளென்பர்
நூல்வகையான வேலைக்கோ நயமான ஆளாகுமென்பர்
சூழ்வினையே பெண்ணுருவாய் சிலருண்டு மறுக்கவில்லை
கால்வகையாய் ஆணித்தில் கண்ணியமாய்ச் சிலருண்டு
ஆழ்வகையாய் ஆடவரில் பலர்காணும் இக்கதைமாற்றி
மேல்வகையான மானிடராய் மேம்படறோ மேதினியில்!

நையப் புடைத்திடும் புருஷனுக்கோ மெய்யடக்கம்
வையும் மாமனுக்கும் மச்சினனுக்குமாய்ச் சபையடக்கம்
தொய்ப்பும் வயதிலோ பையனுக்கு மனஅடக்கம்
கையால் கறந்திடும் மருமகனுக்கோ புலனடக்கம்
மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் பூவுலகில் பேரடக்கம்வரை
பொய்யான பாணியிலே புதுமையான பெண்ணடக்கம்
பையக் கேட்கிறேன் பாங்காக அவையடக்கமாய்
உய்திடவே பெண்ணினம் ஏனில்லை ஆணுக்குத் தன்னடக்கம்

நல்லாக விலாப்புடைத்து நகைமேவிச் சிரித்திடவே
சல்லாபக் கவிதொடுத்துச் சமர்த்தாகக் கொணர்ந்திடாயோ
பல்லமுதக் கதைபடிப்போர் பலருமே கேட்டிடினும்
உல்லாசக் கவிவருமோ உவக்காதது புதுமையில்லை
செல்லாத காசாகச் செவிட்டுமை அடிமையாக
வில்லாத பொருளாக வீணாகிடும் எம்மினத்தின்
பொல்லாத தளைபோக்கப் புதுச்சுளையாய்க் கவிபடைத்துச்
சொல்லாலே சாடினும் சவைக்கரும்பாய்க் களிக்கவிவருதே!

உலக சாதனைகளைப் படைத்து வரும் தமிழ் இளைஞன்.

சிவகுமார் சந்தானகிருஷ்ணன்

இன்று சிறிலங்கா, அவுஸ்ரேலியா, ஏன் உலகெங்கிலும் உள்ள நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறியத்தக்க வகையில் சாதனைகள் பலவற்றைப் படைத்துக் குவித்துக் கொண்டு இருக்கும் சாதனை மன்னன் அருளானந்தம் கரேஸ் யோக்கிம் என்பவரை எம்மில் பலரும் அறிவோம்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சுவேலி என்னும் இடத்ததை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆயிரத்துத் தொனாயிரத்து அறுபத்தெட்டாம் ஆண்டு, பிலிப்பையா அருளானந்தம், பெற்றோநிலா அருளானந்தம் என்னும் தம்பதியினருக்கு கிடைத்த முத்து என்று கூறலாம். நான்கு சகோதரங்களுடன் பிறந்த இவரது மனத்தில், சிறுவயதிலிருந்தே ஏதாவது சாதனைகள் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமே நிறைந்து இருந்தது.

வவுனியாவில் அவரது தந்தையின் நண்பர் ஒருவர் இடைவிடாது பலமணி நேரங்கள் நடனமாடி சாதனை படைத்துக் கொண்டிருந்த வேளை, பத்து வயதுடைய அந்தச் கரேஸ் யோக்கிம் அவருக்குப் பக்க பலமாக இருந்து முப்பது மணிநேரம் இடைவிடாது தொடர்ச்சியாக நடனமாடி தனது சாதனை வரலாற்றைத் தொடங்கினார்.

இவர் இதுவரை செய்த சாதனைகளை நாங்கள் இப்போது எடுத்துப் பார்ப்போம்.

1. இவரது முதலாவது கின்னஸ் புத்தக சாதனை 1996 புரட்டாசி மாதத்தில் ஒக்ஸ்போர்ட் விளையாட்டுக் கழகத்தினரால் கொழும்பில் நடாத்தப் பட்டது. இவர் செய்த சாதனை என்னவென்றால் ஆயிரம் மணி நேரங்களில் இவர் ஓடியது 3495 கிலோமீட்டர்கள். ஓடி முடிக்க எடுத்த நாட்கள் 42.

2. இரண்டாவது சாதனை, 1997 வைகாசி மாதத்தில் நடைபெற்றது. அவர் இந்தச் சாதனையில் 76 மணித்தியாலமும் 40 நிமிடங்களும் ஒற்றைக் காலில் நின்றிருந்தார். இதற்கு அவர் நான்கு நாட்கள் செலவழித்தார். இந்தச் சாதனைக்கும் ஆதரவாக இருந்தவர்கள் ஒக்ஸ்போர்ட் விளையாட்டுக் கழகத்தினர்.

3. மூன்றாவது சாதனை, 1997 ஜப்பசி மாதம் சிட்னி, அவுஸ்ரேலியாவிலுள்ள இ.எஸ் மார்க்ஸ் விளையாட்டரங்கில் நடாத்தப் பட்டது. இதில் இவர் முக்கியமாக எதிர்நோக்கிச் செய்த சாதனை, 6 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக ஓடி 1027.02 Km யூர்த்தி செய்தமையாகும். ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்ற முதுமொழியை மாற்றி அமைத்து ஒருகல்லில் மூன்று மாங்காய் என்ற மாதிரி, இவர் தனது மூன்றாவது பிரதான சாதனையான 6 நாட்கள் தொடர்ச்சியான ஓட்டத்தின் போது மேலும் மூன்று சாதனைகளை முறியடித்துள்ளார்.

4. இவற்றில் ஒன்று நெடுந்தூர ஓட்டமான (ultra long distance running) 500 கிலோ மீற்றர்களை 60 மணித்தியாலமும் நிமிடமும் 30 வினாடிகள் நேரத்தில் ஓடி முடித்தமை. இது இவரது நாலாவது உலக சாதனை.

5. இரண்டாவதாக 500 மைல் தூரத்தை 105 மணி 3 நிமிடம் 20 வினாடிகளில் ஓடி முடித்தது. இது இவர் படைத்த 5வது உலக சாதனை.

6. மூன்றாவதாக 1000 கிலோ மீற்றர் தூரத்தை, 135 மணி 46 நிமிடங்களில் ஓடி முடித்து தனது ஆறாவது உலக சாதனையை நிலை நாட்டினார்.

7. இவரது ஏழாவது சாதனை "எஸ்கலேட்டர்" (escalator) என்றழைக்கப்படும் தொடர்ச்சியாக இயங்கும்,

(26ம் பக்கம் பார்க்க)

Dear Editor,

I have enclosed a letter written to me by Sanchayan anna which may be of use to others. If you feel the same you may publish it with his permission.

Thanks,
Vasantharini

பொஸ்ரன்
02.05.98

அன்பின் தரணி,

சாதாரணமாக நான் யாருக்கும் அறிவுரை கூறுவதில்லை. எனது ஒரே அறிவுரை, "அறிவுரை கூறாதே" என்பது தான். எனது அறிவுரையை நானே மீறுவது குறைவு. ஆனாலும் உம்மையும் உம் பெற்றோரையும் பல நாட்களின் பின் சந்தித்துப் பிரிந்த போது மனதில் ஒரு கனம். அந்தக் கனத்தை இறக்குவதற்காக இதை எழுதுகிறேன். பின் ஒரு நான், இதைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு உந்துதல் ஏற்பட்டால் அதை உமக்கு அனுப்பி வைப்பேன். இதை நீர் வாசிக்கிறீர் என்றால் என் மனம் என்னை உந்தி விட்டது என்பதை உணர்ந்து கொள்வீர்.

நான் இந்தக் கடிதத்தை எழுத வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று நீர் கேட்கலாம். நேரே சொல்ல முடியாமல், அதற்கு வார்த்தைகளும் உணர்ச்சிகளும் தடையாகிப் போனதால் கடிதமாக எழுதுகிறேன். இதை நீர் ஏற்றுக் கொள்ளு வீரோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஏற்றுக் கொண்டால், அது மற்றவர்களுக்கும் பயனளிக்கும் என்று நீர் எண்ணினால் மற்றவர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளவும். இந்தக் கடிதம் உமக்கு மட்டும் எழுதப்படவில்லை. உமது பெற்றோருக்கும் தான். மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறீரோ இல்லையோ உமது பெற்றோருடன் பகிர்ந்து

சஞ்சயனின்
கடிதம்

கொள்ளவும். இதிலே நான் சொல்ல வந்த விஷயங்களை நேரடியாகவே அவர்களுக்கு நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் சொன்னதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுமிருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்களா என்று நாள்பட்டதான் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எனக்கென்று குழந்தைகள் வந்த பின்னர் தான் எனது பெற்றோரின் அருமையை நான் உணர் ஆரம்பித்தேன். கூடை பின்னுவதிலிருந்து விண்வெளிப் பயணம் வரை கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்பட்டாலும் பெற்றோராய் இருப்பதற்கு எந்த ஒரு பல்கலைக்கழகமும் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. ஏனென்றால் பெற்றோராய் இருப்பதில் சரியான பதில் எது என்று எவராலும் கூறமுடியாது. ஒரே பெற்றோரின் ஒரே வகையான வளர்ப்பில் வளர்கின்ற இரு குழந்தைகள் முற்றிலும் மாறுபட்ட மனிதர்களாக மாறுவது எப்படி என்பதற்கு விஞ்ஞானம் பதில் கூறமுடியுமா? எனக்குத் தெரியாது. ஒவ்வொரு நாளும் பெற்றோருக்குக் கல்லூரி நாட்கள். தினம் தினம் அவர்கள் புதிது புதிதாக ஏதாவது கற்றுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். பெற்றோராய் இருப்பதற்கு எந்த விதமான பயிற்சியும் இல்லாமல் ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் பெற்றோர் என்ற சான்றிதழைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பெற்றோருக்கு ஒரு நாளில் எத்தனை வகையான முடிவுகள்? பெரிய அரசாங்கங்களும் கூட்டுத்தாபனங்களும் மட்டும் தான் தமது பணத்தை எப்படிச் செலவழிப்பது என்று கணக்குப் பார்த்து அதற்கான வழி சமைப்பதென்றில்லை. பெற்றோரும் ஒவ்வொரு

நாளும் அதைச் செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். தங்களுக்குப் பிடித்தமான எத்தனையோ விஷயங்களை விட்டுக் கொடுத்து, தம் பின்னகனின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறார்கள். அதெல்லாம் உமக்குத் தெரியாததில்லை. அதைப் பற்றி நான் பெரிதாக எதுவும் சொல்ல வரவும் இல்லை.

நான் வளர்ந்து வந்த காலங்களில் எனது பெற்றோருக்கும் எனக்கும் ஒரு இடைவெளி இருந்தது தான். அது காலத்தால் ஏற்பட்டது. இரு வேறு சந்ததியினர் ஒரு மனதாய் ஒரு விஷயத்தில் ஒத்துக் கொள்ள முடியாமல் ஏற்பட்ட இடைவெளி. உமக்கும் உமது பெற்றோருக்குமிடையில், அதைத்தவிர, புலம் பெயர்ந்து வந்து குடியேறிய கலாச்சார ஆதிக்கத்தால் ஏற்பட்ட இடைவெளி. உமது நண்பரிகளின் பெற்றோர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் பல விஷயங்களை உமது பெற்றோர் ஏற்க மறுக்கக்கூடும். இதைக்கண்டவுடன் உமது கணிப்பு, இவர்கள் என்னைப் புகிறார்கள்மில்லை, புரிய எத்தனிக்கிறார்கள்மில்லை, புரிய மறுக்கிறார்கள் என்பதாகும். அது அவர்களின் வளர்ப்பால் ஏற்பட்ட விளைவு. அவர்கள் வளர்ந்த சமுதாயம் வேறு. நீர் வளர்கின்ற சமுதாயம் வேறு. ஆனால், அவர்களும் அவர்களது பெற்றோருடன் அப்படி நினைத்திருந்திருப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் சில சமயங்களில் மறந்து விடுகிறார்கள்.

நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளேன். நாம் யாரில் அதிக அன்பு கொள்கிறோமோ அவர்களுடன் தான் நாம் அதிகளவில் சினந்து கொள்கிறோம் என்று. ஒருநாள் முன்பின் தெரியாத ஒருவருக்குக் காட்டும் கருணை. நாம் அன்பு கொண்டவர்களிடத்தில் காட்டுவதில்லை. ஒரு புதியவரைப் புரிய வைக்கும்படி செய்ய எடுக்கின்ற முயற்சிகளில் ஒரு பங்கையேனும் எம்மை அண்மித்தவர்களைப் புரிய வைக்க எடுப்பதில்லை. ஒரே வார்த்தையில் பதிலைக்கூறி வைக்கிறோம். அவர்கள் எமது ஏக வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்வார்கள்

என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளாத போது. அவர்கள் மேல் எரிந்து விழுக்கிறோம். அவர்கள் எமது மனதை அறிந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதால் ஏற்பட்ட விளைவு அது. அது நீர் மட்டுமல்ல, உமது பெற்றோரும் செய்வதை நான் கண்டேன். ஒரு காரியத்தைக் கண்டிப்பாக அன்றிரவே செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று நீர் அப்பாவைக் கேட்டதற்கு அவர் எரிந்து விழுந்தார் என்று கூறியிருந்தீர். அதைப் பற்றி அவரிடம் கேட்டேன். வேலைப்பளு அதிகமாக இருந்ததால் வீட்டில் ஓய்வெடுக்கலாம் என்று நினைத்திருந்த அவருக்கு, நீர் அப்படிக் கேட்டவுடன் தன்னை மீறி அந்த வார்த்தைகள் வந்து விட்டதென்று மனம் நொந்து கொண்டார். அடுத்த நாள் அதிகாலை எழுந்து, தான் அதைச் செய்து முடித்ததற்கு நீர் நன்றி கூடக் கூறவில்லை என்று மனம் வருந்தினார். தன்னுடைய களைப்பை அவர் உமக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கலாம். அடுத்த நாள் அதிகாலை எழுந்து, நீர் கேட்டதைச் செய்து தருவதாக அவர் கூறியிருக்கலாம். அவர் எரிந்து விழுந்தாரோ இல்லையோ, அவர் செய்து தந்ததற்கு நீர் அவருக்கு நன்றி கூறியிருக்கலாம். இது எல்லாம் சொல்வதற்குச் சலபம். நான் கூட அப்படி, உணராமல் சில சமயங்களில் எரிந்து விழுந்ததுண்டு. நன்றி கூற மறந்துதுண்டு.

நீர் செய்வது எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் பிழை கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர். உம்மிடம் இருந்து அவர்கள் அதிகம் எதிர்பார்ப்பதால் தான் அந்த நிலை. சில சமயங்களில் உம்மால் முடியாது என்று நினைத்திருந்த எத்தனையோ காரியங்கள் அவர்களின் உந்துதலால் நீர் செய்ததாக நீரே ஒத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறீர். அவர்கள் உந்துதல் இல்லாமல் அவற்றை நீர் செய்ய ஆரம்பிக்கும் போது அவர்களும் உமது செயல்களில் பிழை கண்டுபிடிப்பதைக் குறைத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதை விட, சில காரியங்கள் செய்வதற்கு உமக்கு மனமில்லாமல்

இருக்கலாம். அதன் மேல் ஈடுபாடு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால் அவர்கள் எப்படி அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்? உமது எண்ணங்களை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தும். வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாமல் போனால், கடிதமாக எழுதும். அதன் பின்னரும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்றால் உமது பெற்றோரின் நண்பர்களுடன் பேசிப்பாரும். என்னைப் போல ஒரு நண்பர் உமது பெற்றோருடன் நிச்சயமாகப் பேசுவார்கள்.

மணிக்கணக்கில் தொலைபேசியில் பேசுவதாகவும் அல்லது பல மணி நேரம் கணணியில் இண்டர்நெட்டில் இருப்பதாகவும் அவர்கள் மனத்தாங்கலாகப் பேசினார்கள். அது ஏன் என்று கேட்டதற்கு எந்த ஒரு பதிலையும் கூறாமல் தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாக உமது அப்பா விரக்தியோடு கூறினார். உமது எட்டு வயதுத் தங்கைக்கும் உமக்கும் தொலைபேசியில் இரவு வேளைகளில் ஒரே அளவு நேரம் தான் விதித்திருப்பதைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டேன். நீர் நேராகவே கேட்டால், அந்த விதியைச் சற்றுத் தளர்த்துவதாக உமது அப்பா கூறினார். நான் கூட, கணணியில் இண்டர்நெட்டில் பல மணி நேரம் இருப்பதுண்டு. நீர் கணணியில் என்ன செய்கிறீர் என்பதை அவர்களுக்குப் புரிய வைத்தால் ஒரு வேளை அவர்கள் அதைப்பற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள் என நினைக்கிறேன். புதிதாகக் கற்றுக் கொண்ட விஷயங்களை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு உரையாடாமல் அது அவர்களை அமைதிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி அவர்களது அறிவுப் பசிக்கும் தீனி போடுவதாகும். தொலைபேசியில் மணிக்கணக்காகப் பேசுவதும் தொலைக்காட்சியை அதிகளவில் பார்ப்பதும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாத விஷயங்கள். எனவே அவற்றை ஊக்குவிக்கும் வகையில் என்னிடமிருந்து உமக்குக் ஒன்றும் கிடைக்காது என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

சில விஷயங்கள் அனுபவத்தால் தான் பெற முடியும். நெருப்பில் கை வைக்கச் சொல்லிக்

கேட்டால் உம்மிடமிருந்து என்ன பதில் வரும் என்று என்னால் எதிர்பார்க்க முடியும். எனது சிறு மகன் நெருப்பில் வைக்க எத்தனிக்கும் போதெல்லாம் அவனது அம்மா கத்துவார்கள். ஒரு நாள் அவன் கையை நாளை எடுத்து நெருப்பின் அருகில் கொண்டு சென்று அவனது இளம் தோல் சூட்டைத்தாங்க முடியாது என்று காட்டிய பின்னர் அவன் நெருப்பின் அருகில் செல்வதேயில்லை. ஆனால், வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் அப்படிக்க கற்பிக்க முடியாது. நான் இளைஞனாக இருந்த போது நண்பர்களுடன் கள்ளுக்கடைக்குச் சென்றதை எனது அப்பாவின் நண்பர் ஒருவர் அப்பாவிடம் கூறியிருந்திருக்கிறார். எனது அப்பாவின் அறிவுரை இது தான், "எதையும் அளவுடன் செய்." கள்ளுக் குடித்து என் உடம்பு கெட்டுப்போகாததற்குக் காரணம், நான் அவர் அறிவுரையைக் கேட்டுக் கொண்டது தான். கள்ளும் மதுவும் இப்பொழுது பழகிப் போன விஷயங்கள். கல்லூரி நாட்களில் சக மாணவர்கள் போதை வஸ்துக்களை உபயோகிக்கும் போது எனது அப்பாவின் அறிவுரை தான் ஞாபகம் வந்தது. இங்கேயுள்ள பலர் அதை மறந்து விடுகிறார்கள். நெருப்பு கடும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளாமல் வெந்து போகிறார்கள். பல காயங்கள் கால்போக்கில் இளம் தெரியாமல் ஆறிவிடுகின்றன. ஆனால் மனதில் ஆழமாகப் பாதிக்கக்கூடிய சில காயங்கள், வாழ்நாள் பூராகவும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும். இதைப் பெண்பிள்ளைகளுக்கு அளவுக்கதிகமாக உபதேசக்கும் பல பெற்றோர் தமது ஆண்பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல மறந்து விடுகிறார்கள். சரி, அது உம் வீட்டில் ஒரு பிரச்சனையாக இல்லை என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. நீர் அப்படி எல்லாம் இல்லை, மற்ற மாணவர்கள் போல் இப்படியான பழக்கங்களோ செய்கைகளிலோ ஈடுபடவில்லை, இதை உம் பெற்றோர் ஏன் பெருமையாகப் பார்ப்பதில்லை என்று நீர் என்னிடம் கேட்டிருந்தீர். இதையெல்லாம் அவர்கள் உம்மிடம் நேரடியாகச்

சொல்வதில்லை என்பதை நான் அவர்களிடம் கட்டிக்காட்டியுள்ளேன். உம்மைப் பற்றி அவர்கள் என்னுடன் பேசும் போது அவர்கள் மெனி சிலர்ப்பதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். ஒரு வேளை அவர்களது பெற்றோர்கள் அவர்களிடம் நேரடியாகப் பெருமை பேசாத காரணத்தால் இவர்களாலும் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லையோ என்று நான் எண்ணுகிறேன். அந்த ஓங்கி வளரும் கருவத்தை உம்பிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களையும் நேரடியாக அதை உமக்குச் சொல்ல முடியாவிட்டால் கடிதமாக எழுதும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். கணினியில் மின் கடிதங்களை எப்படி எழுதுவதென்று நீர் அவர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தால் அதையும் சுலபமாக்கிக் கொள்ளலாம். எனக்குக் கூட நீங்கள் மின் கடிதமாக எழுதினால் தொலைபேசிச் செலவுகளும் குறையும். (ssss@tig.com.au)

இதைத்தவிர உமக்கு என்று சொல்வதற்கு என்னிடம் புதிதாக எதுவும் இல்லை. எல்லோரும் அன்பாகத்தான் இருக்கிறீர்கள், பழகுகிறீர்கள். உமது அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றி, உமது நண்பர்களைப் பற்றி, நீர் வாசிக்கின்ற புத்தகங்கள்பற்றி, நீர் கேட்கின்ற இசை, அந்தப் பால்கள் பற்றி, நீர் பார்க்கின்ற

திரைப்படங்கள்பற்றி, உமது அபிலாசைகள்பற்றி உமது பெற்றோருடன் மனம் விட்டுப் பேசும். அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை இரவு நேரச் சாப்பாடு உண்டாக்கும். இவர்கள் என்னைப் புகிறார்கள்னில்லை என்று நீர் ஒதுங்குவதும், இவனைப் புரிய முடியவில்லை என்று அவர்கள் ஒதுங்குவதும் உங்களுக்கிடையில் இருக்கின்ற இடைவெளியை அதிகரிக்கப் போகிற தேயல் லாமல் குறைக்கப்போவதில்லை. நீர் எப்படி அவர்கள் கலாச்சாரத்தைப் படிக்க வேண்டும் அவற்றைப் பேண வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதைப்போல மாறி வரும் உமது வயதினரின் கலாச்சாரத்தை அவர்களும் உணர வேண்டும், அந்த மாற்றத்தைச் சரியாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பழக வேண்டும். இது மனம் திறந்து எல்லோரும் பேசுவதால் ஆரம்பிக்கும். மெல்ல மெல்ல அது உங்கள் இரு சந்ததியினருக்கும் உள்ள இடைவெளியை நிரப்பும். அந்த நிரப்பல் கால இடைவெளியை மட்டுமன்றி கலாச்சார இடைவெளிகளையும் மூடி மறைக்கும்.

இந்தக் கடிதம் எனக்குத் தேவையில்லாத விஷயம் என்று நீர் கருதினால், தூர எறிந்துவிடும். இல்லையெல் மற்றவர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

என்றும் அன்புடன்
சஞ்சயன் அண்ணா

சொல் தொகுத்தற் போட்டி இல 4

விடைகள்.

1. தேக்கு
2. வள்ளல்
3. தூற்றுதல்.
4. ஆகாரம்
5. பள்ளிவாசல்
6. அறிஞர்
7. அக்கினி
8. போதிமரம்
9. வள்ளம்
10. நெற்றிக்கண்
11. காற்றாடி
12. கொன்றை(வேந்தன்)

வெந்த வெந்தொர் விபரம்

கடந்த போட்டிக்கு பல வாசகர்கள் சரியான விடைகளை அனுப்பியிருந்தார்கள். அவர்களில் அதிஷ்டசாலியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்: Strathfield ஐச் சேர்ந்த செளந்தர்யா சிவா முதலாம் பரிசையும், Homebush ஐச் சேர்ந்த ரகுராம் சிவா இரண்டாம் பரிசையும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பரிசுகள் காலக்கிரமத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பிழை திருத்தம் : கடந்த கலப்பை இதழில் வெளிவந்த தமிழ் ஊக்குவிப்புப்போட்டிகளின் பரிசுப் பட்டியலில் இரண்டு பெயர்கள் பிழையாக வெளிபட்டிவிட்டன. அவற்றை திருத்தத்துடன் தருகின்றோம். மேற்பரிசு பேசுப்போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு பெற்றவர்: செல்வன் ஜொணத்தன் கிறிஸ்டி கீழ்ப்பரிசுக்கான வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு: செல்வி அனீரா கிறிஸ்டி

Tamil?

What's Tamil?

Who's Tamil?

Why Tamil?

by Puttu

A few weeks ago, a function was held in Homebush where the invited guests were given the opportunity to find out more about the Tamil people and the Tamil community in Australia. The program was designed primarily for non-Tamils and included papers on "The Tamil People", "The Tamil Language", "Tamil Literature" and "Tamil Culture". Although I was familiar with most of the fundamentals being covered, I found the various papers very interesting and thought-provoking. They were interesting because of the historical material they covered but they were thought-provoking because their content and context raised a number of very intriguing issues.

Common to each paper was one fundamental concept – *Tamil*. Listening to the presenters that evening, I started to wonder what the word *Tamil* really meant. Sure, there is a language called Tamil. There are Tamil people all over the world. Many of these people share a Tamil culture. They may even eat Tamil food. *Tamil* this, *Tamil* that. Sydney University *Tamil* Society. *Tamil* Mulakkam. *Tamil* Sports Club. *Tamil* movies. Liberation Tigers of *Tamil* Eelam. The word *Tamil* is everywhere I look but how many of us have a clear idea about what exactly it means. What does it mean to *be* Tamil, to *speak* Tamil or to eat *Tamil food*? I accept that there is a language called Tamil but what I speak at home or, for that matter, what is spoken in many Tamil movies today, is some weird hybrid better called *Tamglish*.

Who is a Tamil? Being a Tamil is by no means straightforward. The Tamil community is a very diverse one. There are Christian Tamils, Hindu Tamils, Muslim Tamils, Tamils devoted to Sai Baba, atheist Tamils and even Tamils who don't really have a religion but go to the temple to socialise. There are Indian Tamils and Sri Lankan Tamils; Jaffna Tamils, Batticaloa Tamils, Colombo Tamils and up-country Tamils; Tamils born in Australia, Tamils who have lived in Australia for a long time and Tamils who have come recently to Australia; Brahmin Tamils and non-Brahmin Tamils; there non-Tamil speaking Tamils and Tamil-only speaking Tamils.

Nowhere in the world do Tamil people live as a sovereign nation. In India, Sri Lanka, Malaysia, Singapore and South Africa there are significant minority Tamil populations but in these countries the Tamil identity is compromised by a broader national identity. Thus, when many Tamil people born in Sri Lanka are asked who they are, they will answer "Sri Lankan". Likewise, the Tamil migrant populations in places like Australia, Canada, the US and the UK face similar issues as they negotiate an identity in their new homes. I can relate to this extra dimension very well. I was born in Sri Lanka. On my birth certificate it says that my "Race" is "Tamil". Does this mean that I am Tamil? Or Sri Lankan? Or, since Australia is my new home, am I still Tamil? Or am I now Australian or Australian-Tamil or Tamil-Australian or Australian-Eelam Tamil or Sri Lankan-Australian or something else? Will I become less Tamil as time goes on? Will my children be Tamil?

For a product to be allowed to wear the label "Made in Australia", it must pass some stringent tests about its origin and the origin of its component parts. Yet, there are no tests for who is or isn't Tamil. I think the easiest answer to the question of who is a Tamil is to say "anyone who is born to Tamil parents". But, is this enough? I know

many people of my age who live in Sydney who were born to Tamil parents who wouldn't have the faintest idea about *being* Tamil. Maybe being Tamil is a state of mind. But, this too, poses problems. Does this mean that anyone who says that they are Tamil is automatically Tamil?

Richard Lewontin, the famous Harvard biologist, estimates that about 85% of all possible genetic variation amongst human population can be seen within any one "racial" group. That is, around 85% of all possible differences in things like skin colour, height, weight, and intelligence occurs say within the Tamil community. A further 8% difference is found between "racial" groups that are similar (like the Tamils and other sub-continental peoples) and another 7% between very different groups (such as Dravidians and Chinese). This means that an overwhelming majority of all possible natural difference exists within our community's genetic pool. Not only does this show that, as a group, we are not very different genetically from say the Sinhalese or the Malayalis but that two Tamils are just likely to show vast genetic variation as a Tamil and an European. Where does this leave our definition of a community? Once again, maybe being Tamil is just a state of mind; maybe what really makes us different from others is our culture.

But culture is a constructed concept and is constantly changing. Groups of human beings conjure up and continuously negotiate their common values, beliefs, priorities, morals and culture. There is nothing certain or universal about any culture, let alone Tamil culture. Not every Tamil holds the same beliefs or shares the same culture nor will those beliefs or culture remain stagnant. Even the clothes (from Sari to salwar kameez to jeans) we wear and the food we eat (from ultra-hot mutton curry to mild chicken curry to McDonalds) are open to change. So, where does being Tamil fit into this picture? Again, I can relate to this dilemma very well. When I think about it there is little about my life that is

uniquely or consistently Tamil. I rarely wear *vershti-saalvai*, am really not familiar with Tamil music or dance, cannot tolerate very hot and spicy food, have no idea what caste I am (or what anybody else is) and do not read Tamil books or magazines. Am I still Tamil?

Unfortunately, I cannot answer that question or any of the others I have posed. However, I can present some initial thoughts on them based on my experience and observations. I think that ethnicity, like many other aspects of personality, is very much a product of self-definition. One is Tamil basically if they choose to identify themselves as Tamil. There may also need to be a degree of social sanctioning of "what is Tamil" and who can be Tamil. That is, you are Tamil if you choose to identify yourself as Tamil and if you're accepted as such in the communities you are part of.

I suppose the basic point being made here is that we must question what being Tamil means to *us*. I believe that this process of introspection about one's identity is very beneficial. Sorting out who we are and why we are who we are is very important. Equally important though is a recognition that there is no set Tamil identity and that being Tamil is what we want it to be.

Having thought a lot about these issues myself, I find that I cannot deny my Tamilness - the things I consider to be part of being Tamil. I accept that I am not *only* Tamil and that I am not *always* Tamil. Nevertheless, I have actively taken up being Tamil. In the end, for me, being Tamil is a very spiritual choice. As I have mentioned before, I can choose to locate myself at any point within a cacophony of identity-shaping influences. But for me at the core of my identity lies Tamil. I am not always sure what it means but I know for certain that that's what I am.

Being Tamil is also a very political choice. As a Tamil of Sri Lankan origin who has lived nearly three quarters of my life over-

seas, my Tamilness is all that I have to cling to. The Sri Lankan government chose to identify me (from birth) as a Tamil in a "multi-ethnic" country and not as just a Sri Lankan regardless of "race". Today, Sri Lanka means very little to me. I am a member of the world-wide Tamil community, what someone has recently called a "trans-state nation".

Being a "Tamil" is not the beginning nor end of being. Any individual is the locus of hundreds of influences. Some of us may choose to blindly accept or deny our Tamilness. I don't think either position is preferable. Instead, we should cast our mind as individuals and as a community to the question of what it means to be Tamil.

19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஒரு மாடியிலிருந்து இன்னொரு மாடிக்கு, மக்களைக் காவும் ஓர் சாதனத்தில் மேலேயும் கீழேயுமாக 7 நாட்களாக இடைவிடாது ஏறி இறங்கிச் சாதனை படைத்தார். இந்தச் சாதனையின்போது இவர் 11,000 சுற்றுக்களையும் கிட்டத்தட்ட 223 கிலோ மீற்றர்களையும் பூர்த்தி செய்திருந்தார். இந்தச் சாதனை 1998 வைகாசி மாதம் சிட்னி, அவுஸ்ரேலியாவிலுள்ள ஓர் சொப்பிங் கொம்பிளெக்ஸ் (shopping complex) ஒன்றில் நடத்தப் பட்டது.

இனி இவர் எதிர் காலத்தில் செய்யப் போகும் சாதனைகளை எடுத்து நோக்குவோம்.

1. இவர் சிறுவர்கள் மீது வைத்திருக்கும் அதிகளவு பற்றுக் காரணமாகவும் அதை வெளிப்படுத்து முகமாகவும் வெகு விரைவில் செய்யப் போகவிருக்கும் சாதனை 8500 கிலோ மீற்றர் தூரத்தை 105 நாட்களில் ஓடி முடிப்பது. இந்தச் சாதனையின் நோக்கம் ஒரு மில்லியன்டொலர்கள் பணம் சேகரித்து புற்று நோயால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் சிறுவர்களுக்கு வழங்குதல் ஆகும். இதற்கு அனுசரணையாக இருந்து வருபவர்கள் சிறுவர் புற்று நோய் அமைப்பு, அவுஸ்ரேலியா (Children Cancer Institute Australia). இவர் இந்தத் தூரத்தை முடிப்பதற்குச் செல்லவிருக்கும் பாதை Sydney - Brisbane - Sydney - Canberra, Perth - Adelaide - Melbourne - Sydney. இச் சாதனை அனேகமாக 1998 மார்சு மாதத்தில் தொடங்குவதற்கு

உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

2. இதைவிட 2000 ம் ஆண்டு மார்சு மாதத்தில் உலகளாவிய ரீதியில், 185 நாடுகளுக்கிடையாக 142 நாட்களில் கிட்டத் தட்ட 50 Km / நாடு என்ற விகிதத்தில் ஒருவதற்குத் தண்ணீர் தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் கரேஸ் யோக்கிம். இவர் தனது இச் சுற்றுப் பயணத்தை 'எருசலம்' என்ற நகரத்தில் ஆரம்பித்து 'வோசிங்டன்' நகரத்தில் முடித்து வைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார். முக்கிய நோக்கமாக இதன் போது அவர் 1 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களைச் சேகரித்து பல வகைகளிலும் பாதிக்கப் பட்ட சிறுவர்களுக்கு உதவியளிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார். (Main aim is to support children). இவருக்கு இந்த சாதனையின் வெற்றியில் கிடைக்கப் பெறும் இப் பணமே, உலகில் உதவிக்காகச் சேகரிக்கும் மிகப் பெரிய தொகையாகும். (The highest ever fund raised for the charity)

3. இதற்கு அடுத்தபடியாக இவர் பின்புறமாக 160 கிலோ மீற்றர் நடத்தல். (Walking backwards) செங்கல் ஒன்றை ஒரு கையினால் காவிக்கொண்டு இடைவிடாது 120 கிலோ மீற்றர் நடத்தல், சிலை மாதிரி பல மணித்தியாலம் (நாட்கள்) நிற்கல் போன்ற பல சாதனைகளை படைக்கவிருக்கும் யோக்கிம் நடனம், பாட்டு போன்ற கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராவர்.

இப்படியொரு தமிழ் மகனை நாம் பெறுவதற்கு கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். இவருக்கு பல்வேறு வழிகளிலும் தமிழ் மக்களாகிய நாம் உதவி வழங்கி இவரது முயற்சி மென்மேலும் வளர வாழ்த்தி ஆதரவு அளிப்போமாக!

யாழ்ப்பாணம் நினைவில் நின்றுவை

உட்கடப்படக் கட்டுரை

ரஸீகை

இலங்கையின் வட மாகாணத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் எம் மவரின உணர்வுகளையும் நினைவுகளையும் மலர்ச் செய்யும் நிகழ்ச்சியின் ஒவியக் கண்காட்சியொன்றும் அதனைத் தொடர்ந்து 'தெரியாத பக்கங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீட்டு வைபவமும் 9/5/98 இல் South Strathfield Girls High School மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் இலக்கியப்பவர் சக அரங்கக் கலைகள் கழகத்தினர். இடம்பெற்றிருந்த ஒவியங்களை வரைந்தவர் திரு சிவசாமி குணசிங்கம் ஆவார். அவரது சகோதரர் ஆன திரு சிவசாமி இராஜசிங்கம் அவர்களே 'சுதா ராஜ்' எனும் புனைபெயரில் சிறுகதை தொகுதியை எழுதியிருந்தார். நிகழ்ச்சியில் நானும் ஒரு பார்வையாளனாக இருந்தேன். எனக்கேற்பட்ட எண்ணங்களை, நான் அவதானித்தவற்றை, உங்களுடன் பகிர்ந்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஒவியங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் சரித்திரம், கலை, கலாச்சாரம், வாழ்க்கைமுறை, அழகிய காட்சியமைப்புள்ள இடங்கள் என்பனவற்றுடன் தொடர்பு பட்டு காணப்பட்டமையாலும் பழைய பாணியில் வரையப்பட்டிருந்தமையாலும் பார்வையாளர்களை உடன் கவர்ந்தன. ஒவியத் தன்மை தீட்டப்பட்டிருந்த வர்ணங்கள், தேர்ந்தெடுத்திருந்த வர்ணக் கலவை என்பன அவற்றை மெருகூட்டியிருந்தன. ஒவ்வொரு ஒவியத்திலும் இடம் பெற்றிருந்த சகல அம்சங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபட்டனவாகவும் அவற்றின் அமைவிடம், கன பரிமாண அமைப்பு விகிதாசாரம் என்பன பொருத்தமானவையாகவும் இருந்ததுடன் நுணுக்கமாகவும் தத்ரூபமாகவும் வரையப்பட்டும் இருந்தமையால் உண்மையில்

படப் பிடிப்பு பிரதி ஒன்றினை உருப்பெருப்பித்தது போன்றதொரு பிரமை ஒன்றே பார்வையாளரிடம் ஏற்பட்டிருந்தது. சிறப்பாக நடை, திண்ணை, விளக்குமாடம் என்பவற்றுடன் அமைந்த பழைய காலத்து யாழ்ப்பாண வீடொன்றின் முன்புறத் தோற்றத்தை விளக்கும் ஒவியத்தைப் பார்த்த ஒருவர் 'இது யாழ்ப்பாணத்தில் தான் வாழ்ந்த வீட்டின் முன்புற தோற்றமே' எனக்கூறி அதன் முன் கண்கலங்கி நின்றார். இது ஒவியங்களின் நம்பகத்தன்மைக்கு ஒரு சான்றாகவும் அத்துடன் ஒவியரின் அவதானிப்புத் திறன் அதனை ஒவியங்களில் பயன்படுத்தும் திறன் ஆகியவற்றிற்குச் சான்றாகவும் அவரது முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகவும் கொள்ளலாம்.

ஒவியர் ஒரு கட்டடக் கலைஞர் என்பதாலே என்னவோ பல ஒவியங்கள் நான் பார்த்து வியந்த வரலாற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட கட்டட அமைப்புகளை விளக்குவதாக இருந்தன.

1. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட கடைசித் தமிழ் மன்னன் சங்கிலியனின் அரண்மனையின் முன்புறத் தோற்றம் - சங்கிலியன் தோப்பு
2. நடை திண்ணை, விளக்கு மாடம் ஆகியவற்றுடன் அமைந்த வீட்டின் முன்புறத் தோற்றம்
3. காரை நகர் கடற்கோட்டை
4. யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள பிரதான வீதி
5. பிரதான வீதியில் குறுக்குத் தெரு

நல்லூர்க் கந்தன் அலங்காரத் தேரில் பவனி வரும் காட்சியமைந்த ஒவியத்தில் அலை அலையாகத் திரளும் அடியார் கூட்டத்தின் நடுவே இலங்கை வானொலியினர் திருவிழாவை நேர் முக வர்ணனை செய்வதும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது யாழ் இந்து மக்களின் சமய வழிபாட்டு ஒன்று கூடல் வைபவமான இத்திருவிழாவின

முக்கியத்துவத்தைக் கட்டிக் காட்டுவதுபோலிருந்தது.

கிராமியச் சூழலில் சாதாரண மக்கள் வாழும் சூழலைக் காட்டும் ஓவியத்தில் வீடு, கிணறு, வேலி, அயலில் தோட்டம் என்பன காணப்பட்டது. இதனுடன் தொடர்பானதாக இன்னுமொரு ஓவியம் வீடொன்றின் பின் பூந்ததில் மாவிடக்கும் இடத்தில் காணப்படக் கூடிய காட்சியொன்றினை விளக்கியிருந்தது. இதில் கல்லூரலில் சாய்த்து வைக்கப்பட்ட உலக்கையிலுள்ள மாவினைக் காகமொன்று கொத்துவதும் வேலியில் இன்னுமொரு காகம் கொத்தத் தயாராக காத்திருப்பதுவும் இடக்கும் போது கொட்டிய தானியங்களைக் கோழி கொத்துவதும் காட்டப்பட்டு இருந்தது. சம்பவம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது எடுத்த புகைப்படம் போல இருந்தது இவ்வோவியம்.

இவ் விரண்டிலும் ஆர்ப்பாட்டம் இயந்திரத்தன்மையற்ற கிராமிய வாழ்வின் அமைதி தென்பட்டது. பறையடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் வயது முதிர்ந்த கலைஞனைக் காட்டும் ஓவியம், எழுது பாரம்பரிய கலையான பறையடித்தலும் அக்கலைஞனைப் போல மகத்துவம் உணரப்படாமலே கைவிடப்பட்டு அழிந்து போவதை வேதனையுடன் நினைவு கூர்வது போலிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் கடற்கரைப் பிரதேசங்களும் வயல் வெளியும் அழகான ஓவியங்களாக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்விரண்டிலும் சுற்றுலா போவதற்கு இடங்கள் காணப்படுகின்றனவா என்போருக்கு இவ் ஓவியங்கள் நல்ல பதில் தரும். விசேடமாக மண்கும்பான் வெள்ளைக் கடற்கரையை அங்கு வந்த பலர் வெகுவாக ரசித்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளச் சின்னமான பனைமரம் பல பரிமாணங்களில் அடர்ந்த பனங்காடு தூரப்பார்வையில் தென்படும் அழகு வயல் வெளி ஒன்றின் ஒதுக்குபுறமாக நிற்கும் வடலிப் பனை, வீட்டிற்கு அருகில் நிற்கும் பனைகள், கள் இறக்கும் தொழிலாளியுடன்

சில பனைமரங்கள். வெவ்வேறு ஓவியங்களில் ஓவியரால் வரையப்பட்டிருந்தது. பனையைத் தெரிந்தோர் அதன் பயனையும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அதற்கும் உள்ள தொடர்பையும் அறிவர். விசேடமாக கள் இறக்கும் தொழிலாளியுடன் கூடிய பனைமரம் உள்ளடக்கிய ஓவியத்தில் குரியோதய வேளையில் (மென் சிவப்பு அடிவானம்) பனையின் நுணியிலிருந்து பாதி வரைக்குமான பனையின் பாகங்கள் (கள்ளு முட்டி உட்பட) தென்படும் அழகு தீட்டப்பட்டு இருந்தது. அவ்வோவியத்தின் அருகில் பலர் பல நிமிடங்கள் ஏங்கியபடி (முட்டி கட்டியிருந்ததாலோ தெரியவில்லை) நின்றிருந்தனர்.

சிறுகதைத் தொகுதியை எழுதிய சுதாராஜ் ஏற்கனவே இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். எழுதிய கதைகளிற்காக பரிசுகள் பல பெற்றவர். ஓவிய ரமணி வரைந்த அழகிய அட்டைப்படத்துடன் கைக்கு அடக்கமான புத்தகமான இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் உள்ள கதைகள், தலைப்புக்குப் பொருத்தமாகவே மனித இயல்புகளின் வெளியே தெரியாத பக்கங்களை எமக்கு இவை காட்டுகின்றன.

இதில் இடம் பெற்ற 'முயல் குட்டி' 'அடைக்கலம்' 'மனோதர்மம்' ஆகிய கதைகள் பிராணிகளின் இயல்புக்கங்களை, மனித இயல்புக்கங்களுடன் ஒப்பிட்டு இனங்காட்டி அவற்றை மேலும் நேசம் கருணை கொள்ள வைக்கிறது.

'மெய்ப்பொருள்' எனும் கதை நடுத்தரக் குடும்பத்தின் பொருளாதாரச் சூழலினை அங்குள்ள பெண்களை காதல், திருமணம் பற்றி என்ன நிலைப்பாடு கொள்ள வைக்கிறது என்பதையும் ஏற்படும் முடிவுகள் அவர்களிடம் எத்தகைய மனத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் எம்மிடம் கூறிநிற்கிறது.

முதிய தலைமுறை எம்மிடம் எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பதை 'போகும் இடம்' 'அப்பாச்சியும் ஊன்றுகோல்களும்' கதைகள்

விளக்குகின்றன. 'போகும் இடம்' புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவருக்கும் எமது பெற்றோருக்கும் இடைபில் இன்னும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சம்பவத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. மறுபுறத்தில் 'அப்பாச்சியும் ஊன்றுகோல்களும்' கதை தலைமுறை இடைவெளிக்குள் முதிய தலைமுறையின் சாதி பற்றிய எண்ணங்கள் - ஊன்றுகோல்களாக் கப்பட முடியாது போவதை சித்தரிப்பது போலவும் தென்படுகிறது.

'அப்பா எப்போ வருவார்' 'போவது நீதியில்லை' இரண்டும் வெளிநாட்டிலிருப்பவரை ஊருக்கு அழைக்கின்ற போதிலும் குழந்தை தேடும் காரணமும் பெரியவர்கள் தேடும் காரணமும், உறவுகள், பொருளாதாரப் பின்னணியில் போலித்தன்மையாக் கப்படுவதை அழகாகப் புலப்படுத்துகிறது.

ஏனையவை இன்றைய போர்ச் சூழலின் வெட்டு முகக் காட்சிகளைக் கூறுகின்றன. தினக் கூலித் தொழிலாளியான குடும்பத்தலைவன் ஒருவன் போரினால் பாதிப்படையும் போது அக்குடும்பம் படும் அவலங்களை 'தெரியாத பக்கங்கள்' கதை சரியாகச் சொல்கிறது. 'அகதியும் சில நாங்களும்' இன்றும் ஒரு படி மேலாகவே அகதிவாழ்வின் அவல நிலையை விளக்க

இப்படியான சூழ்நிலையிலும் நம்பிக்கையுடன் எதிரிகாலத்தை நோக்கும் குடும்பத்தலையியை 'வினக்கு' காட்டுகிறது.

கதைப்புலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல் மனதைத் தொடும் விதத்தில் கதை சொல்லுதல் சொற்களைக் கையாளுதல் ஆகியவற்றில் கதாசிரியரின் திறமை நன்கு புலப்படுகிறது. நல்ல சிறுகதைகள் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும் 'தெரியாத பக்கங்கள்' நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

தற்போது எங்கோ இருந்து கொண்டு வேறெங்கோ இருக்கும் எமக்கு இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தைச் சிறுகதைகள் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டிய கதாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். அவரது எழுத்துப் பணி மேலும் சிறக்கட்டும். அழகான அந்தப் பனைமரங்களை அடிக்கடி நினைவூட்டிய ஓவியருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். மேலும் அவர் இது போன்று தாம் கண்ட காட்சிகளை ஓவியங்களாக்கித் தர வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். மொத்தத்தில் சில மணி நேரங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்திமைக்குச் சகோதரர்கட்கு எமது நன்றிகள்.

அழகான அந்த பனைமரங்கள் அடிக்கடி என் நினைவிலும் கனவிலும் வருகின்றன.

யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் (ஓர் ஆவணம்)

யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் (ஓர் ஆவணம்) என்ற நூலின் மூலம் மூதறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் எறித்தழிக்கப்பட்ட யாழ் நூல் நிலையத்தினை கண்முன் நிறுத்தினார். இந்நூல் யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்தினை உருவாக்க உழைத்த அத்தனை பெரியார்களுக்கும் இனி அதனை பழைய நிலைக்கு கட்டி எழுப்பப் போகும் தமிழ் மான வீரர்களுக்கும் ஈழ மண்ணின் பரமார்த்த உபாசகர்களுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றது. இந்த நூல் Aus \$ 10.00 க்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் பணம் யாழ் நூலக நிதியத்திற்கு வழங்கப்படும். உங்கள் பிரதிகளுக்குத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியவர்

கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதன். 02-96882759.

அம்மா

அம்மா

இதுவே அகிலத்தின் அகரம்
அன்பின்
ஆதாரம்.

கண்மலர்ந்த ஆண்டவனின்
கண்திறந்த ஒரு வடிவம்
கருணை என்ற சொல்லிற்கு
உயிர் கொடுத்த வடிவம், திரு உருவம்.
அம்மா உன் கருப்பையில்
அகம் அமர்ந்த நாள் முதலாய்
ஐயிரண்டு திங்களுமே
அங்கமெல்லாம் வலி சுமந்து
ஆங்கெனக்கே உயிர் கொடுத்து
எனை
தங்கமெனத்தான் நினைத்தே
உன் அகத்தே சுமந்திருந்தாய்

அகத்தினிலே நானசைந்தால்
ஆனந்தப் புன்சிரிப்பு
கருப்பையிலே இருக்கையிலும்
உன்
கரம் தழுவும்
உயிர்த்துடிப்பு

அகமிருந்த என் முகத்தை
ஒரு தவமிருந்தாய்
காண்பதற்காய் . . .
உயிர் துடிக்கும் வலியிடத்தில்

உன் உடலைத்தான் கொடுத்தாய்
இயமனிடத்தில்
உயிர் கொடுத்து
உன்னையே பிளந்து
உலகிற்கு ஈந்து எனை
'கண்ணே' என்றெடுத்து
காதலுடன் முத்தமிட்டு
அன்னைத் திரு உருவே
என்னவென்று கடனடைப்பேன் . . . ?

உன்னுள் வளர்த்து எந்தன்
உயிருக்கு உருக்கொடுத்தாய்
மண்ணில் ஈன்ற பின்பும்
மாளாமல் வாழ்வதற்காய்
கண்ணில் விளக்கெரித்தே
காலமெல்லாம் விழித்திருந்து
உன்னில்
உயிரோடும் - உன்
உதிரத்தை உணவாக்கி
எந்தன் உடல் வளர்த்தே
உவகையுடன் பார்த்திருந்த - இந்த
மண்ணின் மணிவிளக்கே
உன் மாண்பிற்கு என்ன செய்தேன் . ?

பற்கள் முளையாத
பால் வாயால் சிரிக்கையிலும்
பல் முளைத்து உன் உடலை
பதம் பார்த்த வேளையிலும்
தள்ளி எனை வைக்காது
அள்ளி அணைத்தெடுத்து
ஆனந்தச் சிரிப்புடனே
கைகளிலே தாங்கி நின்று

கண்களிற்குள் காத்து நின்ற
 'பையல்' எனுமுன்னே
 பதை பதைத்து
 துடிதுடித்து - என்
 துன்பமெல்லாம் காத்து நின்று
 தூய அன்பின் பெருந்திருவே . . . !

முகத்தின் குறிப்பினிலே
 அகத்தைப் படித்திருப்பாய்
 கனக்கும் துயரங்கள்
 அத்தனையும் நீ தாங்கி - மனம்
 களிக்கும் சுகத்தை மட்டும்
 எனக்களித்து
 துன்பமெல்லாம் தாங்கி நின்ற
 சிலுவைத் திரு உருவே
 தீர்ப்பேனா இக்கடன்கள் . . . ?

பணமிருந்தால் தான் உறவு . . .
 பாலிருக்கும் வரை சொந்தம் . . .
 வாசல்
 படியிறங்கி படையிலே
 நிலை கடக்கும் வரை மனைவி
 இந்த
 வரை முறைகள் தான் கடந்து
 பூரியிலே தன்மகவு
 திருமகனாய்த் திகழ்ந்தாலும்
 தெருவோரம் கிடந்தாலும்
 புகழ்மாலை அணிந்தாலும்
 புழுவாகி நெளிந்தாலும்
 சருகாகிச் சரிந்தாலும்
 சாவோரம் எரிந்தாலும்
 உயிர் உருக
 உணர்வெரிய

உள்ளமெல்லாம் தான் கருகி
 நிலமெரியும் வரையினிலும்
 நீண்டிருக்கும் அன்பு என்றும்
 வரமிருந்து
 பெற்றெடுத்த தாயவளின்
 மடியினில்தான் !

அரிக்கன் விளக்கொளியில்
 அம்புலி நிலாக்காட்டி
 பருக்கை சாதத்தையும்
 பாசமாய் ஊட்டிவைத்த - என்
 திருக்கைத் தெய்வமே

அள்ளி வளர்த்த உனை
 அனல் எரித்துத் தின்பதற்காய்
 கொள்ளி வைத்துவிட்டு
 குழறுகிறேன் நெஞ்சதனில் . . .

என்
 உயிர்பிரிந்து போனாலும்
 உணர்விழந்து போகாமல்
 மரித்தும் மாவிடனாய்
 மறுபடியும் பிறப்பதென்றால்
 இந்தத் தொப்புள் கொடியுறவு
 தொடர்ந்தே வரவிங்கு
 அடுத்தும் உன்விடத்தே
 அகப் பையில் வரவேண்டும்
 அம்மா:
 உன் காலடியில்
 என் ஆன்மா அழவேண்டும் . . . !

வல்வையூர் -
 செல்வகோபால்

பார்க்கும் விதம் பல விதம்

- திருமதி பரமேசுவரி நல்லதம்பி

எந்த ஒரு பொருளும் பார்ப்பவரின் பார்வைக்கேற்ப மாறுபடுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, வள்ளுவர் கோட்டத்தை பார்ப்பவர்களில் சிலர் அதிலுள்ள கலைத்திறனை வியக்கிறார்கள். சிலர் வள்ளுவரின் தமிழ்த் திறனை வியக்கிறார்கள். இப்படி சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இந்தப் பார்வை பார்ப்பவரின் அனுபவம், காலம், இடம், சூழல் முதலானவற்றுக் கேற்ப வேறுபடுகிறது என்றாலும் அந்தப் பொருளைப் பார்ப்பவரின் மனப்பக்குவமும் முக்கிய இடம் பெறுகிறது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஒருவர் எந்தப் பொருளைப் பற்றி, எந்தக் கோணத்தில் கேள்வி கேட்டு மடக்கப் பார்த்தாலும் முடியாதபடி எங்களை அவரது பதிலால் மடக்கி விடுபவர். தமிழ் இலக்கியத்தில் அனைகமான நூல்களை முதலில் தொடங்கி கடைசி வரை பார்க்காமலே சொல்லக்கூடியவர். அவர் அவ்வப்போது அவரது அனுபவங்களையும் எங்களுக்குச் சொல்வார். அப்படி எங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் ஒன்று என் மனதில் வேரூன்றி பதிந்து இருந்தது. 'தமிழர்கள் 5 பேர் ஒரு இடத்தில் கூடினால் பிறரைப் பற்றி பேசுவார்கள். 5ஆவது நபர் எழுந்து சென்ற பின்பு மற்ற நால்வரும் எழுந்து சென்றவரைப் பற்றி பேசுவார்கள். பேசி முடிந்து 4ஆவது நபர் சென்ற பின்பு மற்ற மூவரும் அந்த 4ஆவது நபரைப் பற்றி பேசுவார்கள். அதுவும் பேசி முடிந்ததும் மூவரில் யார் எழுந்து போவது என்று விழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார்கள்' என்று சொல்வார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் அனைகமாக எல்லா நாட்டு மக்களோடும் பழகிப் பார்த்து விட்டோம். இவர்களுள் எந்த நாட்டை, இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறர் பற்றி பேசி சந்தோசமடையாமல் இருக்கிறார்கள். ஆக, எல்லா இன மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு பண்பை, தமிழர்களுக்கே உரியதென சொல்ல எப்படி அவரால் முடிந்தது? தமிழர்களுக்கென்று அமைந்த 'தன்னடக்கமா'?

இந்தத் 'தன்னடக்கத் தால் தான் தன் புலமையை மாணவர்களைத் தவிர வேறு எங்கும் அவரால் வெளிக் கொணர முடியவில்லையா என்று அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு.

ஒரு வேளை, மற்ற இன மக்களைக் காணும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைக்காததால் தமிழரைப் பற்றி அப்படி அவர் நினைத்திருக்கலாம்.

நம் நாடுகளை விட்டு வெளியில் வந்த நாம் மற்ற இன மக்களைக் காணவும், நம் நாடுகளுக்குச் சென்று வரவும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். இங்கே திருமதி வந்து அங்கு நம்மைக் 'கவர்ந்த வற்றை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறோம். ஒருமுறை ஒரு வீட்டுக்குச் சென்றிருந்த போது, தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப் பெரியவர்களின் நினைவிடங்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப் படுவதில்லை என்று நண்பர் ஒருவர் குறைபட்டுக் கொண்டார். அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மற்றவர், 'இங்கு வந்து குறை சொல்வதை விட அங்கே அதை நீங்கள் சுத்தம் செய்திருக்கலாமே, அது இதைவிட நன்றாக இருந்திருக்குமே' என்றார். அதற்கு அவர், 'நானே செய்து விட்டால் சொல்ல ஆள் வேண்டுமே, அதுதான் நான் சொல்லும் வேலையைச் செய்கிறேன், என்றார். இது போன்று பலமுறை பலவற்றைப் பற்றி மக்கள் பேசுவதைக் கேட்க முடிகிறது.

பொதுவாக, நம்மிடையே நம் நாடுகளைப் பற்றி - குறிப்பாக தமிழ்நாட்டைப் பற்றி நிறைகளை விட குறைகளை பேசுவதையே அதிகமாக கேட்க முடியும். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் செத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பது இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. "ஆடுவோமே பன்னூ பாடுவோமே - ஆணந்தச் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று" என்று சுதந்திரம் கிடைக்கும் முன்பே கிடைத்து விட்டதாகப் பாடி மக்களிடையே ஏழுச்சியை ஊட்டினார் பாரதியார். நாமோ, ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக தமிழ்

நாட்டில் தழைத்து வளர்ந்த தமிழ் செத்து விட்டது என்று சொல்லி இங்கு தமிழ் வளர்க்கப் பார்க்கின்றோம். 'வசதியாக வாழும்' எண்ணத்துடன் நம் நாட்டை விட்டு வந்து அங்கு விடுமுறைக்குச் செல்லும் போது 'எங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் தெரியாது' என்று நாம் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. ஆனால், அங்கு வாழ்பவர்கள் மட்டும் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மாதிரி எந்தக் கலப்பும் இல்லாமல் வாழ்ந்தால் நம் குழந்தைகளை அழைத்துச் சென்று தமிழ் மொழியையும், மற்றவற்றையும் காட்டி அழைத்து வரலாமே என்று ஆதங்கப் படுகிறோம். நம் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் சொல்லித் தர உதவவில்லை என்பது முதற்கொண்டு தமிழ்நாட்டைப் பற்றி குறை சொல்லும் நாம், எந்த அளவுக்கு நிறைகளைச் சொல்கிறோம்?

சென்ற கலப்பை இதழில் செல்வி இந்துமதி வெங்கடாசலம் 'வேலூரில் அந்த சில நாட்கள்' என்ற பயணத் தொடர் கட்டுரை எழுதி இருந்தார். எழுதியவர் யார் என்று பார்த்தாலே அவர் எப்படி எழுதுவார் என்று ஓரளவு ஊகித்து விட முடியும். அந்த வகையில் வேலூர் பற்றி வெறும் 'சாதாரண'ச் செய்திகளை மட்டும் எழுதிவிட மாட்டார் என்ற எண்ணத்துடன் (இந்துமதி சில வருடங்களாகவே எனக்குப் பழக்கமானவர்) படிக்கத் தொடங்கினேன். என எதிர்பார்ப்புகளைப் பல மடங்கு தாண்டிச் சென்று - அவர் வேலை செய்த இடத்தையும், அங்குள்ள பிரச்சனைகளையும் விட்டுச் சென்று - அங்குள்ள கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற சமூக சேவை அமைப்புகளைப் பற்றியும், அந்த அமைப்புகள் ஆற்றி வரும் தொண்டுகளைப் பற்றியும் பல பயனுள்ள செய்திகளைத் தந்திருந்தார். முன்னேறிய ஒரு நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து முன்னேறிய நாட்டில் கல்வி கற்கும் அவர் பார்வையில் நம் நாட்டின் 'ஏழ்மையும் மற்றவையும்'விட பயனுள்ள பல அமைப்புகள் பட்டிருந்தது மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

நம் வீட்டுப் பிள்ளைகளைத் தமிழில் பேச வைப்பதே எவ்வளவு பெரிய சாதனையாக

இருக்கிறது. இன்னும் 50 - 100 வருடங்களில் இங்கு தமிழ் நிலைக்குமா, நம் குழந்தைகள் தமிழில் உரையாடுவார்களா என்பவை எல்லாம் இன்று நம்மிடையே உள்ள கேள்விக் குறிகள். அப்படி இருக்கும் போது தமிழ்த் தொண்டு செய்பவர்களில் சிலர் பிஞ்சிலே பழுத்தது என்பார்களே அதற்கும் மேலே சென்று பூக்கும் முன்பே பழுக்கத் துடிப்பது போன்று சிலவற்றைச் சொல்கிறார்கள். அவற்றுள் ஒன்று 21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழை வழி நடத்திச் செல்வது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் நாம் இங்கு எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காணவே முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆஸ்திரேலியாவில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழ் பேசக்கற்றுக் கொண்ட குழந்தைகள் (எழுதப்படக்கூட தெரியுமா என்பது ஒருபுறம்) பெற்றோரைத் தவிர மற்ற யாரிடமும் தமிழில் பேச வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. மற்ற பெரியவர்கள் இந்தக் குழந்தைகளிடம் தமிழில் பேச முன்வருவதில்லை. எனவே தமிழ் பேச முடிகிற குழந்தைகள் கூட மற்ற தமிழ்க் குழந்தைகளோடும், பெரியவர்களோடும் தமிழில் உரையாட முடியாதநிலை நம்மிடையே இருந்து வருகிறது.

தமிழ் ஆர்வலர்கள் நம்மிடையே உள்ள இத்தகைய பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண முயல்வதே நம்முடைய இன்றைய தேவையாக இருக்கின்றது. நம் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு கண்டு அதில் வெற்றி கண்டு விட்டால் அதுவே தமிழுக்கும் நமக்கும் தேவைப்படுகிற மிகப் பெரிய வெற்றியாக அமையும். அப்படிச் செய்யும் போது, நம் செயல்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் நிலை தானாகவே ஏற்படும். அந்த நிலை வரும்போது நம் சாதனைகளை நாமே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய தேவையும், பிறரைத் தாழ்த்தி நாம் உயர் நிலைக்கும் எண்ணமுடும் நம்மிடையே அற்றுப் போகும். எனவே, பிறர் முதுகில் உள்ள அழுக்கைப் பற்றி கவலைப் படுவதை விட்டு விட்டு நம் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வழியைத் தேடுவோம்.

வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்க்கைநெறி

வேந்தனார் இளங்கோ

தமிழ்த் தடாகத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் அறமலர்களுள் திருக்குறள் என்றும் வாடா நறுமலர். உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள ஒரு நூல் திருக்குறள். அளவிற சிறியதாய் ஆழத்தில் பெரியதாய் இருக்கும் அனுபவக் கடல் திருக்குறள். திருக்குறளை இவ்வுலகிற்கனித்த மேதைதான் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

வள்ளுவர் குறள் மூலம் வகுத்த வாழ்க்கை நெறி தனியொரு மதத்தினர்க்கோ, இனத்தினர்க்கோ மட்டும் பொருந்துவது அல்ல. திருக்குறளில் கூறப்படும் கருத்துக்கள் உலகத்து மக்கள் அனைவர்க்கும் பொருந்துவன. இதனாலேயே சுற்றறிந்தோர் திருக்குறளை உலகப் பொதுநூல் என்று கூறுவர். இதனையே

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினிற்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று கூறிய பெருமைப் படுகின்றான் பாரதி.

குறள் கூறுவது என்ன?

மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும். அவ்விதம் வாழ்வதற்கு மனையும், மனையாரும், மக்களும், மாண்பும், மன்னமும், மாட்சி சால் ஆட்சியும் தேவை. இத்தேவைகள் நிறைவுபெறும் இடத்து தோன்றுவது இன்பம். தொட்டனுபவிக்கும் இந்த இன்பத்தையே விட்டனுபவிக்கும் வீட்டின்பத்திற்கு வாழிலாகக் காட்டுகின்றார் வள்ளுவர்.

மனித வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையானவற்றை வள்ளுவர் தன் குறட்பாக்களில் இனிய தமிழில் மிகவும் அழகாகக் கூறியிருக்கின்றார். அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனும் முப்பிரிவாக அமைந்த குறட்பாக்களில் மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் ஆய்ந்து அவற்றின் சிறப்பையும், பொறுப்பையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் வள்ளுவர்.

வாழ்க்கையை நல்வழியில் அமைக்க, நல்லது எது, அல்லது எது என்று அறிய, வேண்டியது எது, வேண்டாதது எது என்று பகுத்தறிய மனிதனுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது அறிவு. அவ் அறிவின் தேவையை உணர்த்த விரும்பிய வள்ளுவர் என்ன சொல்கின்றார் என்று நோக்குவோம்.

“அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்

என்னுடைய ரேனும் இலர்”

இது வள்ளுவர் வாக்கு. இரண்டே அடிகளில் இரத்தினச் சுருக்கமாக வள்ளுவர் கூறிவிட்டார்.

மனித வாழ்க்கைக்கு அறிவின் தேவையை வலியுறுத்திய வள்ளுவர் கல்வியின் அவசியத்தைக் கூறும் அழகைப் பார்ப்போம்.

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்து இரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர்”

இது வள்ளுவம். கண்ணின் தேவையை, அவசியத்தை அநுபவத்தில் அறிந்த மக்களுக்கு கல்வியை அக்கண்களுக்கு ஒப்பிட்டுக்காட்டி தன் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார் வள்ளுவர். இவ்விதம் அறிவின் தேவையையும், கல்வியின் பயனையும் உணர்த்திய வள்ளுவர் மற்றுமொரு குறளில் அறிவியல் நோக்கிற்கு வரைவிலக்கணம் தருகின்றார். கூறுபவர் யாராக இருப்பினும் அவர் கூறும் விடயத்தின் தன்மையை நாம் உணரவேண்டும் என்ற உண்மையை

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்று எமக்கெல்லாம் எடுத்துரைக்கின்றார் வள்ளுவர். அறிவியல் அணுகுமுறைக்கு இதைவிடச் சிறப்பான வரைவிலக்கணம் இருக்கமுடியுமா?

இல்லற வாழ்வில் கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், பெற்றோர், நண்பர், உறவினர் எனவரும் வேறுபட்ட கதாபாத்திரங்களின் கடமைகளையெல்லாம் கட்டுக்கோப்புடன் தொட்டுக்காட்டி அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றார் வள்ளுவர். இல்லாழ்க்கை சிறப்படையவேண்டித் அது எப்படி அமையவேண்டும் என்பதை

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது” என்ற குறட்பாடும் இனிமை ததும்ப, எளிமை மிளிர் எடுத்துரைக்கின்றார் வள்ளுவர். இவ்விதமே பிள்ளைச் செல்வத்தின் பெருமையை உணர்த்த விரும்பிய வள்ளுவர்

“மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்று அவர்

சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு” என்றும்

“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்

மழலைச் சொல் கேளா தவர்” என்றும் கூறுகின்றார். மிகவும் ஆழமான கருத்துக்களை பாமர மக்களும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் இனிய தமிழில் எடுத்துச் சொல்கின்றார் வள்ளுவர். பிள்ளைகளைத் தொடுவது பெற்றோரின் உடலுக்கும் அவர்கள் குரலைக் கேட்பது பெற்றோரின் செவிக்கும் இன்பம் என்று கூறிவிட்டு அந்த இனிமை இசைக் கருவிகளைக் கேட்கும் போதும் ஏற்படாது என்று விளக்குகின்றார் அவர்.

பெற்றோரின் இன்பத்தைக் காட்டிய வள்ளுவர்

“ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்” என்று கூறிய பிள்ளைகள் கல்வியில் சிறந்து மற்றவர்கள் மத்தியில் பெருமையுறும் போதுதான் பெற்றதாய் இன்பத்தின் எல்லைக்குப் போகின்றாள் என்று உணர்த்தி பிள்ளைகளின் கடமையையும் காட்டத் தவறவில்லை.

குறளின் பெருமை

வள்ளுவர்க்குப் பின்தோன்றிய அறிஞர்கள் பலரும் குறளைப் போற்றியுள்ளார்கள். பெருங்காப்பியங்கள் படைத்த புலவர் பெருமக்களும், இறைவன் அருட்கடலிற் திளைத்து நின்று பதின்கள் பாடிய பேரருளாளர்களும், கடவுள், உயிர், உலகம் என்பவற்றின் இயல்பினை உணர்த்தும் உண்மை நூல்கள் இயற்றிய ஆசிரியர்களும், மற்றும் பல புலவர்களும் குறட்பாக்களைத் தங்கள் செய்யுட்களில் எடுத்தாண்டு தம்படைப்புக்களை அழகுபடுத்தியிருக்கின்றனர்.

நல்லிசைப் புலவராகிய கூலவாணிகன்சாத்தனார் தாம் இயற்றிய மணிமேகலைக் காப்பியத்தில்

“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் நொழுதெழுவான்

பெய்யென்ப பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்

பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்” எனத் திருவள்ளுவரை பொய்யில்

புலவன் என்றும், திருக்குறளை பொருளுரை (மெய்யுரை) யென்றும் போற்றுகின்றார். கவிச்சக்கரவத்தி கம்பரின்

“மாதாரா கற்பின் நிற்றன அறங்கள் அன்னவர்

கற்பின் நிற்றன கால மாரியே” என்ற அடிகள் வள்ளுவரின் கருத்தை ஒத்திருக்கின்றன.

“குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயுங் காத்தல் அரிது என்ற குறளடிகளை ஒத்து நாலடியாரின்
 “நீர்கொண்ட வெப்பம்போல் தானே தணியுமே
 சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்” என்ற கருத்தும், கம்பரின்
 “அருந்தவ முனிவரோ டிருந்த குன்று போற் குணத்தான்” என்ற வரியும்
 அமைந்திருந்தலைக் காணலாம். இளங்கோவடிகளின்
 “நானைச்செய்குவம் அறம் எனில் இன்றே
 கேள்வி நல்உயிர் நீங்கினும் நீங்கும்
 இதுவென வரைந்து வாழ்நாள் உணர்ந்தோர்
 முதுநீர் உலகின் முழுவதும் இல்லை” என்ற அடிகளுக்கும் வள்ளுவரின்
 “அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
 பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை” என்ற குறளுக்கும் இடையில் உள்ள
 கருத்தொருமைப்பாட்டினை நாம் இலகுவில் உணரலாம். இதுபோல,
 “உண்டியுட் காப்புண்டு உறுபொருள் காப்புண்டு
 கண்ட விழுப்பொருள் கல்விக்குக் காப்புண்டு
 பெண்டிரைக் காப்பது இலமென்று ஞாலத்துக்
 கண்டு மொழிந்தனர் கற்றறிந் தோரே” என்ற வளையாபதிப் பாடல் வள்ளுவரின்
 “சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
 நிறைகாக்கும் காப்பே தலை” என்ற குறளையொட்டி அமைந்தது எனலாம்.

கம்பரின்

“கொற்றவன் குறைந்தவன் கொணர்ந்து விற்றவன்
 ஒன்றிய பொருள்கொடுத் துவந்து கொண்டவன்
 நன்றிது வென்றவன் நாவிற் பெய்தவன்
 என்றிவர் அறுவரும் நரகம் எய்துவர்” என்ற பாடல் வள்ளுவரின்
 “தின்றபொருட்டால் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
 விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்” என்ற குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டது
 எனலாம்.

தமிழ் அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல பல மேல்நாட்டு அறிஞர்களும் வள்ளுவரின் குறளை போற்றிப்
 புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். உலக நீதி இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து அரிய நூல்களை எழுதியுள்ள
 Albert Swizer என்னும் அறிஞர் திருக்குறளைப்பற்றி எழுதும் பொழுது “திருக்குறளைப்போல்
 உயர்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு நூலை இவ்வுலகில் காண்பது அரிது” என்று
 குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்று வள்ளுவரின் கருத்துகள் எந்நாட்டிற்கும் ஏற்றவை என்பதை
 வலியுறுத்துகின்றன. இக்கருத்துக்களுக்கும் இக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கும் எம்
 இலக்கியங்களுக்கும் உரிய இடத்தைக் கொடுப்பதும் அவற்றை மாற்றுமொழியினரும்
 புரிந்துகொள்ள ஆவன செய்தலும் தமிழர் தம் கடமையன்றோ.

எடுத்தாள் ஆக்கங்கள்

வள்ளுவர் வாழ்மொழி - நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை - கங்கை புத்தக நிலையம்
 தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பு இயல்புகளும் - தனிநாயக அடிகள்
 திருக்குறள் - மகாவித்துவான் ச தண்டபாணி தேசிகர்
 காப்பியச் சொற்பொழிவுகள் - வித்துவான் க வேந்தனார்

மனஉளைச்சல்

மனஉளைச்சல் என்றால் என்ன?

மனஉளைச்சல் என்பது ஒருவரது துக்க மனோநிலையைக் குறிக்கின்றது. ஒருவருக்கு Depression இருக்கின்றது என்று மருத்துவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது, அவர்கள் இதனை ஒரு நோயாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நோய்க்குச் சிகிச்சையும் செய்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் துக்கப்படும் மனோநிலையை ஒரு நோயாகக் கொள்ளலாமா? என்று பலருடைய மனதில் ஒரு கேள்வி எழலாம்.

நாம் வாழ்க்கையில் இன்னல்களை எதிர்நோக்கும் பொழுது, கவலைப்படுவது இயற்கை. வேலையில்லாத ஒருவருக்கு பணநெருக்கடி ஏற்படும்போது ஒருவர் மனம் கவலைப்படுவது இயற்கை. கணவர் மனைவியிடையே மனவேறுமை ஏற்பட்டு வாழ்கை கசக்கும்போது அவர்கள் கவலைப்படுகின்றனர். மாணவர் ஒருவர் பரீட்சையில் சித்தியடையாமல் போகும் வேளையில் அவர் மனம் வேதனைப்படுகின்றது. எமது உற்றார் உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் நோய்வாய்ப்படும்போது கவலைப்படுகின்றோம். அவர்களை இழக்கும் வேளையில் கண்ணீர்விட்டு அழுகின்றோம். இத்தகைய அனுபவங்களை நம்மில் பலர் வாழ்க்கையில் அனுபவித்துள்ளோம். இதனால் ஏற்படும் துக்கமான மனோநிலை நாட்கள் அல்லது காலங்கள் செல்ல மாறிவிடுகின்றது. இப்படிப்பட்ட துக்கமான மனோநிலை மனஉளைச்சல் (Depression) என்ற மருத்துவச் சொல் குறிப்பிடவில்லை. மேற்கூறிய உதாரணங்களை துக்கநிலை என்று குறிப்பிடலாம். ஆகவே மருத்துவர்கள் குறிப்பிடும் மனஉளைச்சல் என்பது எதனைக் குறிக்கும் என்பதைக் கீழே நோக்குவோம்.

நாம் மேலே கூறிய உதாரணங்கள் எமக்குக் கவலையையும்,

துக்கமான மனோநிலையையும் தந்தபோதும் நாளடைவில் நாம் சாதாரண நிலைமைக்கு வருவதைக் காண்கிறோம். பரீட்சையில் சித்தியடையாத மாணவன் நாட்கள் செல்லச் செல்லத் தன் பரீட்சையில் சித்தியடைவதற்கு முயற்சி செய்கிறான். இறப்பால் தன் உற்றார் உறவினரை இழந்து மனம் நொந்தவர்கள் நாளடைவில் அந்த இழப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, பழையபடி தங்கள் வாழ்கையைத் தொடர்கிறார்கள். இவ்வாறாக பலவிதமாக இன்னல்களை நாம் எதிர்நோக்கும் வேளைகளில் எம்மிற் சிலர், இத்தகைய தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட முடியாமல், தொடர்ந்து துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

எமக்கு தொடக்க காலத்தில் துக்கமான மனோநிலையை ஏற்படுத்திய காரணிகளிலிருந்து நாம் விடுபட்டுப்போன பின்பும், நாம் தொடர்ந்தும் துக்கமான நிலையை அனுபவித்துக்கொண்டு இருப்போமாயின் அது எமக்கு, மனஉளைச்சல் என்ற நோய் இருக்கின்றது என்பதை உணர்த்தும் ஓர் அறிகுறியாகும். ஒருவர் தனது உற்றார், உறவினரை இழப்பதால் ஏற்படும் துக்கமான மனோநிலை, பொதுவாக ஒருவருடத்தின் பின்பு சாதாரணநிலையை அடைகின்றது. அதேவேளையில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் சென்ற பின்பும் நாம் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வாழ்கை நடத்தி வருவோமாகில், எமக்கு இந்த மனஉளைச்சல் என்ற நோய் இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்த கொள்ள வேண்டும்.

**மனஉளைச்சல் (Depression)
நோயின் அறிகுறிகள்**

எமக்கு மனஉளைச்சல் நோய் ஏற்படும் போது நாம் மிக முக்கியமாக அனுபவிக்கும் நோய்க்குரிய அறிகுறி துக்ககரமான

மனோநிலையே. இத்தகைய துக்ககரமான மனோநிலையைக் குறைந்தது இருவாரங்களாகாவது நாம் தொடர்ச்சியாக அனுபவிக்கவேண்டி நேரிடலாம். இப்படிப்பட்ட மனோநிலையோடு நாம் காரணமின்றியோ அல்லது காரணத்துடனோ அழுத வண்ணம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து முன்பு ஒருபோதும் கண்ணீர் சிந்தாதவர்கள், மனஉளைச்சல் நோய்க்கு ஆளாகியிருக்கும் போது மிக விரைவில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள். சிலர் வீதியில் நடந்து செல்லும் போதோ அல்லது பஸ்வண்டியில் பயணம் செய்யும் போதோ, காரணமின்றி கண்ணீர் சிந்தக் கூடும். இத்தகைய நிலையை எண்ணி அவர்களே ஆச்சரியப்படலாம். நாம் ஏன் கவலைப்படுகின்றோம்? எதற்காக கண்ணீர் சிந்துகின்றோம்? என்று அவர்களுக்கே புரிவதில்லை. இவர்களுக்கு வாழ்க்கை சந்தோசமாகப் போகின்றது, அன்பான கணவன், அருமையான பிள்ளைகள், வசதியான விடு, தேவைக்கேற்ப பணவசதி என்பன அமைந்திருந்தபோதும் - நாம் எதற்காக இப்படிப்பட்ட துக்க மனோநிலையை அனுபவிக்க வேண்டும்? என்று எண்ணி சிலர் குழப்பநிலை அடைகிறார்கள்.

மனஉளைச்சலால் வருந்துபவர்கள் தாம் முன்பு விரும்பிச் செய்த செயல்கள் எவற்றிலும் நாட்டம் இல்லாது கவலையோடு வாழ்க்கையை கழிக்கிறார்கள். உதாரணமாக தொலைக்காட்சி பார்ப்பது, புத்தகங்கள் படிப்பது, இசையை இரசிப்பது முதலானவற்றில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள், இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் வேளையில், இத்தகைய பொழுது போக்குகளை முற்றாகவே கைவிட்டுவிடுவார்கள். வீட்டிலிருந்து சமையல் வேலைகளுடன் பிள்ளைகளையும் அன்பாகப் பார்த்து, கணவனோடும் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்த பெண், இந்த நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, சமையலறைப் பக்கமே போகமாட்டார் பிள்ளைகளில் எரிந்து விழக்கூடும். கணவனோடு தாம்பத்திய உறவை முற்றாகவே

வெறுக்கக் கூடும் அல்லது உணர்வை இழக்கக் கூடும். எந்த நேரமும் கவலையோடு படுக்கையிலிருக்க நேரிடலாம். இதன் விளைவாக கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் வாக்குவாதம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மனைவி மனஉளைச்சல் நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை அறியாத கணவன் தனது மனைவியை சோம்பேறி என்று கூறி அவளது மனத்தை மேலும் துன்புறுத்தக்கூடும். எம்மை அன்போடு அவனைத்த தாயார் இப்போது காரணமின்றி எம்முடன் எதற்காக கோபிக்கிறார் என்று பின்னைகள் மனக்குழப்பமடையக் கூடும்.

மனஉளைச்சல் நோயால் வருந்தும் ஒருவர் மேற் கூறிய நோய் அறிகுறிகளோடு எப்போதும் சோர்வாக இருப்பது போன்ற ஓர் உணர்வையும் படுக்கையில் மணித்தியாலக்கணக்கில் படுத்து இருந்தாலும் சோர்வாக இருப்பதையும் உணரக்கூடும். பலர் தலைபிடி, உடல் நோ, உடல்உளைவு போன்றவற்றையும் அனுபவிக்கலாம். உடலில் ஏற்படும் இத்தகைய மாற்றங்களால் தமக்கு ஏதாவது பாரதூரமான புற்று நோய் ஏற்பட்டு விட்டதோ என்று எண்ணிப் பயப்படவும் கூடும். அது மாத்திரமன்றி, பல மருத்துவர்கள் உடலை பரிசோதித்தும், தனது உடலில் எதுவித பிழையும் இல்லை என்று கூறிவிடுவதால் மேலும் மனம் குழம்பி துன்பப்படுகிறார்கள். நித்திரைக்குச் சென்றாலும், ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் கண்விழித்து, மீண்டும் மீண்டும் நித்திரைக்கு செல்வதற்கு சிரமப்படுகிறார்கள். பலர் அதிகாலை 2 ஆல்வாது 3 மணியளவில் கண்விழித்து விடுவார்கள். இதன் பின்பு நித்திரைகொள்ள முடியாமல் படுக்கையில் விழித்தவண்ணம் இருந்து, பின்பு பகல் முழுவதும் சோர்வாகவும், மயக்கமாகவும் காணப்படுவர்.

இது மாத்திரமன்றி நித்திரையில் பயங்கரமான மிகவும் துக்ககரமான கனவுகளைக் கண்டு திடுக்கிட்டு கண்விழித்து எழக்கூடும். பலர் இத்தகைய கனவுகளை அடுத்த நாளும் நினைவு கூர்ந்து, மேலும் பயப்பட்டு மனம் குழம்பக் கூடும். சிலர்

இரவிலும் பகலிலும் படுத்து உறங்கக் கூடும். இப்படியாக தொடர்ந்து உறங்கினால் உடம்பு சோர்வாக இருப்பதையே அவர்கள் உணர்வார்கள்.

மேலும் பலர் பசியின்மையால் உடல் மெலிந்து சோர்வடையக் கூடும். முன்பு விரும்பி அருந்திய உணவுகள் இப்போது வேப்பங்காய் போல் கசக்கலாம் அல்லது நாவில் ஒருவகை உருசியையும் உணரமுடியாத ஓர் உணர்வு ஏற்படலாம். மனஉளைச்சல் நோயால் வருந்தும் சிலர் அதிகமாக உண்பதால் உடல் பருக்கவும் கூடும்.

பொதுவாக ஒருவர் மனஉளைச்சலால் வருந்தும் போது மலச்சிக்கலாலும் துன்பப்படக் கூடும். மனஉளைச்சல் நோய் இருக்கும் போது எமது உடல் இயக்கம் சகல விதத்தாலும் மிகவும் சோர்வு நிலையை அடைகின்றது. அன்றியும் எமது மூளையும் மந்தநிலை அடைகின்றது. இதன் விளைவாக நாம் ஒரு விடயத்தில் கூர்ந்து அவதானிக்க முடியாத நிலையையும், மறழ்க் குணத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டி நேரிடுகிறது.

இதனால் இந்நோயுடையோருக்கு அவர்களது வேலையில் கவலைமீனமாகப் பல்வேறு தவறுகள் நேரிட வாய்ப்புண்டு. மாணவர்கள் படிப்பில் கவனம் செலுத்த முடியாது போகலாம். தேர்வில் கூடிய புள்ளிகள் பெறமுடியாது, பரீட்சையில் சித்தியடைய முடியாது போகலாம். மனஉளைச்சலுடையோர் இப்படியான பல்வேறு விதமான இன்னல்களை அனுபவிக்க நேரிடலாம்.

மேற்கூறிய நோய் அறிகுறிகளோடு மனதில் ஒரு விதமான விரக்தியுணர்வைப் பலர் அனுபவிக்கக் கூடும். இதன் விளைவாக இத்தகையோருக்கு வாழ்க்கை கசக்க நோரிடலாம். "இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்வதிலும் பார்க்க இறந்துவிட்டால், இம்மாதிரியான துன்பத்திலிருந்து தப்பிவிடலாம், எமக்கும் துன்பமில்லை, மற்றவர்களுக்கும் பாரமில்லை" என்ற தப்பான ஒரு எண்ணத்தை மனதில் எழுப்பக்கூடும். நாளைடைவில் இப்படியான

எண்ணம் வலுவடைந்து தற்கொலை செய்வதற்கும் இவர்கள் தூண்டப்படலாம். பலர் தம்மோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களிடம், "நான் இந்த உலகில் இருந்தும் பயனில்லை, இறப்பதே எனது துன்பங்களுக்கு நிவாரணம்" என்று கூறக்கூடும். இப்படிச் சொல்பவர்களில் சிலர், தாங்கள் கூறியபடியே தற்கொலையும் செய்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் இத்தகைய மனோநிலையை அடைவதற்கு மனஉளைச்சல் என்ற நோயே காரணமாகிறது. ஆனால் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் மனஉளைச்சல் நோயால் வருந்தியவர்கள் அல்ல. ஆயினும் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களில் 85 வீதமானோர், தற்கொலை செய்ய முன்பு மனஉளைச்சலால் வருந்தியிருக்கின்றார்கள் என்று மருத்துவ ஆய்வின் மூலம் தெரியவந்துள்ளது. எனவே, மனஉளைச்சல் நோயின் கொடிய விளைவுகளில் ஒன்று தற்கொலையாகும்.

மேற்கூறிய அம்சங்களோடு, இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எவ்வித காரணமும் இன்றி பயந்த மனோநிலையும், தாழ்வுமனப்பான்மையும், தன்னம்பிக்கை இழந்த நிலையும் உடையவர்களாகக் காணப்படுவர். இதன் முன்பு எத்தகைய சூழ்நிலைகளிலும் மனம் கலங்காதவர்கள் இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, சிறு காரணத்திற்கும் பயந்து மனதைக் குழப்பிக் கலங்குவர். காரணமின்றித் தம்மேல் தாமே குறை கூறிக்கொள்வார்கள். தாம் செய்யாத தவறுக்கும் தாமே காரணம் என்று கூறி வருந்துவார்கள். அத்துடன் காரணமின்றி எப்போதும் மனப் பதட்டமுடையோராகக் காணப்படுவர்.

இத்தகைய அம்சங்களை மனஉளைச்சல் நோய் கொண்டிருப்பதை நாம் இதுவரை நோக்கினோம். இருப்பினும், மனஉளைச்சல் உச்சக்கட்டத்தை அடையும் போதுதான், தற்கொலை செய்யும் எண்ணம் ஒருவருக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே இத்தகைய நிலையை நோயாளி அடையும் முன்பாகவே அவருக்கு பொருத்தமான சிகிச்சை முறைகளைச் செய்ய வேண்டியது

தயாரத் தாமரை படிந்த முகங்களைத் தாங்கிய காலங்கள்
தொடரும் எனினும் தணியவே வளரும் இதயம் நமதாகும்

மிக முக்கியமாகும். நாம் அதற்கு உதவ வேண்டும்.

மனஉளைச்சல் ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள்

எம்மில் பலர் எத்தனையோ துன்பங்களையும், இன்னல்களையும் அனுபவித்திருக்கக் கூடும். அதனால் பெற்ற வாழ்க்கை அனுபவங்கள் துன்பகரமானவை. இதேவேளை நாம் பல இன்பகரமான அனுபவங்களையும் வாழ்க்கையில் பெற்றிருக்கலாம். அச்சந்தர்ப்பங்களிலும் நாம் ஒரு வித மனப்பதட்டத்தையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கியிருக்கக்கூடும். உதாரணமாக வேலையில் பதவியுயர்வு அடைதல் என்பது இன்பகரமான வாழ்க்கை மாற்றமாகும். ஆனால் பதவியுயர்வுடன் கூடிய பொறுப்புக்களும், அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளும் எமக்கு மனக்கஷ்டத்தை கொடுக்கக் கூடும். ஆனால் அவற்றை நாம் உணர்ந்து ஒருவாறு சமாளித்துக் கொள்கிறோம்.

துன்பகரமான வாழ்க்கை அனுபவங்களில் முக்கியமானது இழப்பு ஆகும். நாம் நெருங்கிய பழகியவரை இறப்பின் மூலமாக இழக்க நேரிடும் போது, நாம் வாழ்க்கையில் மிகப் பாரதூரமான இழப்பை அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. வேலைமீழ்ப்பு, விவாகரத்து, பணநெருக்கடி, காதல்தோல்வி, அகதிநிலை கோரிய வழக்கில் தோல்வி, மண் இழப்பு முதலான இழப்புக்களையும் இவ்வகையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். நோய்வாய்ப்படல், வறுமை போன்றவையும் நாம் அனுபவிக்கும் துக்கரமான அனுபவங்கள்தான். இத்தகைய வாழ்க்கை அனுபவங்களை சமூகவியலாளர்கள் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் எனக் கூறுவர். எம்மால் இவ்வகையான இன்னல்களை ஓரளவிற்குத்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. மருத்துவ ஆய்வின்படி, நாம் அனுபவிக்கும் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேற்பட்டிருந்தால், அவை எமது மூளையில் உள்ள சில இரசாயனப் பொருட்களில்

மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என அறியப்பட்டுள்ளது. இதனை "மூளையில் இரசாயனமாற்றங்கள்" என மருத்துவர் கூறுவர். இத்தகைய இரசாயனமாற்றத்தின் விளைவே நாம் அனுபவிக்கும் மனஉளைச்சல் நோயாகும்.

மனஉளைச்சல் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள்

மனஉளைச்சல் நோய் எவருக்கும் வரலாம். அது, ஏழை - பணக்காரர், படித்தவர் - படிக்காதவர், வெள்ளையன் - கறுப்பன் என்ற பாகுபாடு காட்டுவதில்லை. அதே வேளையில் எம்மில் பலர் முன்பு குறிப்பிட்ட துக்ககரமான பல்வேறு வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை அனுபவித்திருந்தாலும், மனஉளைச்சல் நோயால் தாக்கப்படுவதில்லை. எம்மில் சிலர் மற்றவர்களைவிட கூடிய அளவு கவலைப்படுகின்றார்கள். சிறு நிகழ்வுகளையும் பெரிதாக எண்ணி மனத்தை வருத்திக் கொள்கிறார்கள். எப்போதும் வாழ்க்கை ஒரு "பயங்கரப்பாதை" என்று எண்ணி இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவதைவிட்டு தலைப்பாகையைப் பற்றியே எந்தநாளும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள், வாழ்க்கையில் இன்னல்களை அனுபவிக்கும் போது மற்றவர்களைவிட இவர்களுக்கு மனஉளைச்சல் நோய் ஏற்படுவதற்கு கூடிய அளவு சந்தாப்பம் ஏற்படுகின்றது. இதைவிட, சிலருக்கு இந்நோய் அவர்களுடைய பெற்றோர்களில் அல்லது இரத்த உறவினர்களில் எவருக்காவது இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட இன்னல்களை அனுபவிக்கும் போது அதன் விளைவாக மனஉளைச்சல் நோய் ஏற்படக்கூடும். இதனைப் பரம்பரையாகக் கொண்டிருந்தமை (Genetic-Predisposition) என்று கூறுவர். நீரிழிவுநோய், இருதயநோய் முதலியனவும் பரம்பரையாக ஏற்படும் நோய்களாகும்.

**மனஉளைச்சல்
நோய்க்குரிய சிகிச்சை**

பொதுவாக இந்நோய் ஏற்பட்டு, அதன் ஆரம்பக் கட்டத்தில் உளநிலை சிகிச்சை (Psychotherapy) மூலம் அல்லது ஆலோசனை வழங்குதல் மூலம் இதற்குச் சிகிச்சை அளிக்கலாம். ஆனால் உரையாடல் மூலமாக மாந்திரம் இந்நோயைக் குணப்படுத்த முடியாது. உளநிலைச் சிகிச்சையால் மனத்தை ஓரளவிற்கு சாந்தப்படுத்தக் கூடும். ஆனால் மற்றைய நோய் அம்சங்களை அகற்ற முடிவதில்லை. உளநிலைச் சிகிச்சையோடு “அன்ரிடிப்பிறசனற்” (Antidepressant) என்று கூறப்படும் மருந்துவகையும் கொடுக்கப்படும். அதன் மூலம் கூடியவிரைவில் இந்நோயிலிருந்து குணமடையலாம்.

இந்த “அன்ரிடிப்பிறசனற்” மருந்தை உட்கொள்வதால் எமது மூளையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மூளை இரசாயனமாற்றங்கள் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வந்து விடுகின்றன. அதன் பயனாக மனஉளைச்சல் நோய் வரும்பொழுது எமக்கு ஏற்பட்ட நோய் அம்சங்கள் யாவும் நீங்கி, மற்றவர்களைப் போன்று, சந்தோசமாகத் தமது வாழ்க்கையை மீண்டும் நடாத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நோய்க்கு மருந்தாக எடுக்கும் அன்ரிடிப்பிறசனற், நோய் மாறியபின்னர் மேலதிகமாக நீண்டகாலப் பிரச்சினையோ அல்லது மருந்துக்கு அடிமையாகுவதையோ தருவதில்லை. வாய்வரட்சி, மலச்சிக்கல், சோர்வு, முதலிய பக்கவிளைவுகள் இம்மருந்தில் உள்ளன. ஆனால் தற்போது பக்கவிளைவுகள் அற்ற “அன்ரிடிப்பிறசனற்” மருந்துவகை பல உண்டு. அவற்றைப் பாவித்து விரைவில் குணமடையலாம்.

**எவ்வளவு காலம்
‘அன்ரிடிப்பிறசனற்’
மருந்தைப் பாவிக்க வேண்டும்?**

இந்த மருந்தைத் தினமும் உட்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக மருந்து எடுக்கதொடங்கி 2-4 வாரங்களில் உடலிலும் மனத்திலும் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை உணரக்கூடியதாக இருக்கும். இவற்றுள் மிக முக்கியமான மாற்றங்களில், நித்திரையும், பசியும் சாதரணநிலைக்கு வந்துவிடுவதை கவனிக்கலாம். இதைத் தொடர்ந்து மனப்பயம், தலைமீடி, உடல்நோய், உளைவு முதலியனவும் குணமடைந்துவிடும். அத்துடன் காரணமின்றி ஏற்படும் பயம், மனக்கவலை, கண்ணீர் சிந்துதல், விரக்திநிலை போன்றனவும் நாளடைவில் குறைந்து பின்பு முற்றாகவே குணமடைந்தவிடும். இந்த மருந்தை 6-12 மாதங்கள் வரை தொடர்ந்து உட்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், பலர் இந்த மருந்தைக் கூடிய காலம் பாவிக்க வேண்டும் என்று மருத்துவ ஆய்வின் மூலம் அறியப்படுகின்றது.

**மனஉளைச்சல் நோயால்
பாதிக்கப்பட்டவருக்கு எவ்வாறு
உதவலாம்?**

இந்நோய்வாய்ப்பட்ட ஒருவருடன் அன்பாகவும், ஆதரவாகவும், பொறுமையாகவும் நடந்து கொள்வது முக்கியமானதாகும். இந்நோய் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது பலருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். அத்தகையோருடன் சேர்ந்திருப்பவர்களுக்கும் இது பற்றித் தெரியாமல் இருக்கலாம். இதனால் அவர்களிடையே மனமுரண்பாடுகள் ஏற்படக்கூடும். மருத்துவ ஆய்வின்படி, கனடாவாழ் மக்களில் 5 பேருக்கு ஒருவர் என்ற விகிதாசாரப்படி தமது வாழ்வின் ஒரு கட்டத்தில் இந்த மனஉளைச்சல் நோயால் வருந்தியிருக்கலாம் என்று

அறியப்பட்டுகின்றது. இப்படி இருந்தும், அதிகமானோர் இந்நோய்க்குச் சிகிச்சை எடுக்க முன்வருவதில்லை. இதற்கு முக்கியமான இரு காரணங்கள் குறிப்பிடலாம்.

1. நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போன்று, தமக்கு இந்நோய் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறியாதிருத்தல்.
2. நோய் என்று கூறிக்கொண்டு சிகிச்சை செய்யப் போனால் மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? என்ற அபிப்பிராயத்தால், நோய்க்கு சிகிச்சை செய்யாது நோயால் தொடர்ந்து வருந்துதல்.

எமது மக்களிடையே காணப்படும் இத்தகைய தவறான அபிப்பிராயங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்நோயால் பீடிக்கப்பட்டு துன்பப்படுபவர்களோடு, அவரோடு வசிக்கும் அனைவரும் அத்துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டி நேரிடுகின்றது. மூளைமில் தானாக ஏற்படும் இரசாயனமாற்றங்களுக்கு நாம் பொறுப்பாளிகள் அல்ல. அதற்காக நாம் எம்மை தாழ்வாகக் கருதுவதோ, அல்லது இந்நோயாளரை “விசர்” என்று கூறி அவமானப்படுத்துவதோ அறியாமையாகும். ஆகவே இம்மாதிரியான மனப்பான்மையில் இருந்து விடுபட்டு நாம் நோயாளருக்கு நல்லணவற்றை செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும். மனோநிலையை விளக்கிக் கூறிக் சிகிச்சை பெறக்கூடும். ஆனால் மிகப் பெருபாலானோர், முன்பு கூறிய காரணங்களால் மருத்துவரிடம் போய்ச் சிகிச்சை பெறாது நோயால் தொடர்ந்து வருந்தக் கூடும். ஆகவே இத்தகையோரை நாம் அவர்களது குடும்ப மருத்துவரிடம் அழைத்துச் சென்று அல்லது இந்நோயில் விசேட நிபுணத்துவம் பெற்ற உளவியல் மருத்துவர் (Psychiatrist) மூலமாகவோ

தகுந்த சிகிச்சை பெற உதவவேண்டும்.

முக்கிய குறிப்பு:

ஒருவர் தற்கொலை பற்றி எண்ணிக் கொண்டும் அது பற்றி மற்றவர்களுக்கு கூறிக் கொண்டும் இருந்து வினே காலத்தைக் கழிக் காமல் அவரை உடனே மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கு அவரைத் தங்கச் செய்து சிகிச்சை பெற உதவி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்ய முயன்றால் கனடாவில் தற்கொலை செய்ய முயன்ற தமிழரைக் காத்த பெருமையும் பெறலாம். கனடாவில் இவ்வளவு தமிழ்ப் பெண்களையும், மற்றும் வயோதிபர், இளைஞர்களையும் தற்கொலை செய்யவிட்டதற்குத் தமிழ்ச்சமூகமும் பொறுப்பை ஏற்றே ஆக வேண்டும்.

இது பற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்கு உளவியல் மருத்துவ நிபுணர் அல்லது உங்கள் குடும்ப மருத்துவர் அல்லது ஆலோசகர் மூலமாக தொடர்பு கொண்டு, இந்நோய்பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய விபரங்களைத் தெளிவாக அறிந்து செயற்படலாம். மருந்து உரிய காலத்தில் பாவிப்பதாலும் தத்துவ-இறையியல் நம்பிக்கையினாலும் வாழ்க்கையைச் சமூகமான முறையில் கொண்டு நடாத்துவதற்குப் பயிற்சி பெறுவதாலும் இந்நோய் மீண்டும் வராமல் தடுக்கலாம். எமது சமூகத்தை மனஉளைச்சல் நோயிலிருந்து காப்பாற்ற திடசங்கற்பம் கொள்வோமாக!

இந்த கட்டுரை கனடாவில் ககாதார திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இங்கு மறு பிரசுரமாகின்றது. அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

ஆர். குழு

சுருத்த இதழ்க்கு.....

கலப்பையின் அடுத்த இதழ்க்கு ஆக்கங்களை அனுப்பி வைக்க விருப்பமோர் அவற்றை 30/08/98 க்கு முன் எமக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும். உங்கள் ஆக்கத்தில் தரமும், கலப்பையிற் போதிய இடமும் இருக்கும்போது, நிச்சயம் உங்கள் ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்படும்.

சித்திரக் கதை

கதை : மொத்தளை சோழ சித்திரம் : நரங்கன்..

பிரார்த்தனைகள்

கொயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தவனிடம் ஒருவன் கேட்டான்...

கொயிலில் என்ன பிரார்த்தனை செய்தாய்?

நானும் என் குடும்பமும் சந்தோசமாக வாழவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டேன்

மாதா கொயிலுக்குப் போய்விட்டு ஒரு பெரியவர் வந்தார். அவரிடம்....

மாதாவிடம் என்ன கேட்டீர்கள்?

எனது மகன் குடும்பம் நல்லா இருக்க வேண்டும் என்று மாதாவிடம் பிரார்த்தித்தேன்

3 பள்ளி வாசலில் தொடுகையை முடித்தாக்
கொண்டு ஒருவர் வந்தார்...

அல்லாஜிடம்
என்ன கேட்கலாம்?

நானும் என்னுடைய
சகமாக வாடி எல்லாம்
உல்ல அல்லாவை
வேண்டினேன்

4

அவன் சிரித்தான்.

என் சிரிக்கிறாய்?!

கொய்யுக்குப் போனவரை
பார்த்தேன்; மாதாகொய்யுக்கு
போனவரை சந்தித்தேன்.
உங்களுக்கும் பார்த்தேன்.
நீங்கள் முன்பும் உங்கள்
குடும்பம், உறவினர்களும்
சகமாக வாடி வேண்டும் என்று
தான் பிரார்த்தனை செய்தீர்-
-கள். எவரும் - இந்த
மண்ணில் வாடும் எல்லா
உயிர்களும் சந்தோசமாக வாடி
வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்வே
யில்லை. கடவுள் சாய்நலப் பிரார்த்தனைகளை
செறி சாய்ப்பதில்லை. அதை நினைத்தேன்.
சிரித்தேன்...

முத்து

கலப்பை சொல் நிரப்பல் போட்டி, இல.16

கலப்பை சொல் நிரப்பல் போட்டியில் பெருமளவில் வாசகர்கள் காட்டிவரும் ஆர்வத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். முன்பு போலவே இப்போட்டியிலும் கலப்பை உறுப்பினர்கள், குடும்பத்தினர் கலந்து கொள்ள முடியாது என்பதைக் கூறிவைக்கின்றோம்.

அடைக்கப்பட்ட சதுரங்கள் - 6, 11, 15, 21, 24, 25, 26, 33, 34.

இடமிருந்து வலம்.

1. ஓளவையார் இயற்றிவைகளில் ஒன்று இங்கே உள்ளது.
7. இது பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும் என்பது பழமொழி. குழம்பியுள்ளது.
16. பேச்சு வழக்கில் மூளை என்று சொல்வதை. இப்படியும் சொல்வர். குழம்பியுள்ளது.
19. யானைக்கு இது பிடித்தால் எதிர்ப்படும் எல்லாவற்றையும் அடித்து நொருக்கிவிடும். மாறி உள்ள இச்சொல் முதலெழுத்து விடுபட்டுள்ளது.
22. அழகிய பெண்ணை இவளின் பெயரை சொல்லி கூறுவார்கள். இங்கு மாறி உள்ளாள்.
27. சத்தத்தை குறிக்கும் இச்சொல் பாம்பையும் குறிக்கும்.
31. மலையில் உற்பத்தியாகி கடலுடன் கலக்கும் இது. இடையில் நாட்டை செழிப்பாக்கும். இது ஒரு எண்ணையும் குறிக்கும்.
35. குழந்தைகள் பெரும்பாலும் முதலில் கூறும் சொல். மாறி உள்ளதுடன் கடைசி எழுத்து விடுபட்டுள்ளது.

மேலிருந்து கீழ்.

1. ஆண்டவனை வழிபடும் இடம் இது.
2. மரக்கறிகளில் ஒன்று இங்கு குழம்பி உள்ளது.
3. காலத்தைக் குறிக்கும் இது, கடை எழுத்து விடுபட்டுள்ளது.
4. எமது தாய்நாட்டுத் தோட்டங்களில் தண்ணீர் இறைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது. இங்கு குழம்பி உள்ளது.
12. ஒருவரை வீழ்த்த அல்லது கீழ் இறக்க செய்யப்படும் திட்டமிடலைக் குறிப்பது.
30. சம்பல் அரைப்பதற்குப் பழையநாட்களில் பாவிக்கப்படும் இது. கடை எழுத்து விடுபட்டு மாறியுள்ளது.

வாசகர்களே! இப்போட்டியில் பங்குபற்றுவதற்கு நடுப்பக்கத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் சொல் நிரப்பல் போட்டிக்கான சதுரங்களை உபயோகிக்கலாம். சரியாக விடை அனுப்புவோரில் இரு அதிட்டசாலிகளின் விபரமும், சரியான விடையும் அடுத்த கலப்பை இதழில் பிரசுரிக்கப்படும். அதிட்டசாலிகளுக்கு Rooty Hill Global Shopbest ஸ்தாபனத்தினர் வழங்கும் தமிழ் சினிமாப் பாடல்கள் அடங்கிய புதிய, பழைய இசைத்தட்டும் (CD) முறையே முதலாம், இரண்டாம் பரிசுகளாக வழங்கப்படும். வெளிநாட்டு வாசகர்களாக இருப்பின் ஒரு வருடத்திற்குரிய கலப்பை இதழ்கள் இலவசமாக அனுப்பிவைக்கப்படும். விடைகளை 28.09.98இற்கு முன்பாக கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள். ஒருவர் எத்தனை விடைகளை வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

REVIEW : "The Smile of Murugan" By Ana Pararajasingham

"The Smile of Murugan" is Michael Wood's account of his South Indian journey by bus from Chidamparam to India's Southernmost tip.—Cape Commarin. This was a trip right across the land described by Marco Polo as the "most splendid province in the world". In the Author's words "*It is the story of a journey through the landscape-physical, mental, imaginal of the Tamil Universe, one of the last -perhaps the last- of the classical civilisations to survive to the end of the twentieth century.*"

The book, however, is much more than a travel book. In fact, it provides quite a comprehensive portrayal of the history and culture of the Tamils and is devoid of the judgemental tone employed by some westerners when writing about the "third world". On the contrary, the author's approach to the politics, humour and religious beliefs of Tamils, and his admiration for the ancient Tamil culture is refreshing.

Wood's picture is quite the antidote to the censorious account provided V S Naipaul of his travels within India ("India: A Wounded Civilisation" and "India, A Million Mutinies Now") which is replete with cynicism and judgement. Whereas Naipaul's account makes depressing reading despite his brilliant prose, Wood's brilliance lies in his remarkable ability to incorporate discussions on subjects as diverse as history, architecture and religion, within the confines of a travel book. Consider for instance the way in which he describes the temple architecture of the Tamils. This is what he has to say about a

temple in Madurai "*The temple forms a rectangle about 850x750 feet on its longest sides, so it is by no means the largest of southern shrines, but inside is the final baroque flowering of the Dravidian style, and whose origins lie in the seventh-century shore temple at Mahabalipuram... Inside you enter a labyrinth of corridors around the shrines, monolithic sculpted granite columns thirty feet high, with huge stepped overhanging brackets to carry the roof, many of the columns highly sculpted into the form of monsters and capped with snapping heads of mythical beasts. Leading off the shrines are many sub-shrines, including the thousand-pillared hall built in 1572 which is no longer used for worship now. About 250 feet square, it has 985 granite pillars brilliantly carved with mythological figures. A wide central nave leads to a shrine of the dancing Siva, with vistas down the full length of the hall.*"

His grasp of the continuous history that connects the Tamil people of today with those from the classical era shows an amazing insight and understanding. Here is Wood's account of a Vellala (the dominant agricultural caste) household: "*Around us the wooden pillars and painted architraves, the photos, the pictures of family gods, conveyed a sense of rootedness in traditional time... They were, one imagined, not so far from the people recorded in the Cholan inscriptions of a thousand years ago on the temple walls, the free peasantry who supported the high culture of the Cholan kingdom in alliance with kings and Brah-*

mins. It was an order which had sustained the south for two thousand years."

Wood also sees the continuity of the ancient culture in the rendering of popular religious songs. These songs, amazingly, retain the immortal tunes handed down over so many centuries. He perceives it in the poetry of the sixth century Tamil saints. These songs, known as *Tevarams*, are still popular and are sung (and understood) in the original dialect. Wood likens this to the English poetry of the age of Beowulf being still retained as popular fare and to the Hymn of Cademon being as familiar and popular as "Jerusalem."

The book draws attention to the ancient link between the Tamils and the West which preceded the colonial era and was founded on trade. We are informed that Madurai, the Southern city of the Tamils, is one of India's oldest, and is mentioned in Indian and Greek texts. The Greek themselves are referred to as Yavanas, in epic Tamil poems written in the classical period. Hoards of Roman coins have been found all over Tamil Nadu —proof of commercial links between the Roman empire and Tamils. The author traces the Roman connection to trade in spices between the Tamils and the Romans. This, he says, is evident in that some of the words used for "pepper and ginger", are loan words from Tamil which have come into western speech via Greek.

Unlike many westerners, Wood is not easily put off by the exasperating behaviour of the locals and the hardships imposed by a mode of travel rarely undertaken by Westerners. He takes it all in his stride and

with great humour. The account of the trip by bus from Chidamaparam is typical of the author's outlook which, no doubt, helped him survive the 2,000 kilometre journey in an old jam-packed bus. As he recounts "...*The bus was jam-packed. The organiser, Mr Ramasamy, had a twinkley eye, buck teeth, a big nose and a shock of greying hair, which always stood upon end... 'We have saved you a place of honour' said Mr Ramasamy with grandiloquent gesture towards the front bench seat, right behind the driver. It would have been churlish to say so, but it was not the best place on the bus. There was no leg room and most of the place was already occupied by an extremely fat man who seemed set upon maintaining a vow of silence all the way to Tiruchenur.... The aisles were now filled up and everyone had a seat. Everyone except a tall and gangling priest, who remained perched on the engine box. Raja was a Dikshithar from the temple... Suddenly Raja vaulted with surprising athleticism over the aisle seats and launched himself on top of me. Ours was a seat for three people, not two, he pointed out. Could the fat man and I kindly make room? Clearly five days of this was not going to be the most comfortable ride of my life. Still, we were off on pilgrimage and for everyone else on the bus bodily comfort was the last thing on mind. At least, that's what I kept telling myself...*

The book is essential reading for anyone who wishes to explore the world of an ancient people.

("The Smile of Murugan" is published by Penguin Travel)

மனமும் மனிதனும்

சங்கீத நாட்டிய சங்கத்தின் வெளியீடான "கீதம்" 97-98 என்ற இதழில் வெளிவந்தது

செல்வி பி. தேவகுமாரி

தமிழ்த்துறை,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மனம் பற்றி உளவியலாளர்கள், வெப்பியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், சமயதத்துவஞானிகள் முதலியோர் ஆழமான பல கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றில் மனம் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களைக் காணலாம்.

சங்கச்சான்றோர், திருவள்ளுவர், திருமூலர், நாயன்மார், ஆழ்வார்கள், பட்டினத்தார், தாயுமானவர், பாரதியார், விபுலானந்தர் முதலியோர் மனம் பற்றிய நுட்பமான கருத்துகளை வெளியிட்டுள்ளமை மனங்கொளத்தக்கது.

எண்சாண் உடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம் என்பர். அந்த எண்சாண் உடம்பையும் செயற்படுத்துவதில் மனமே பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது. மனிதப்பிறவியானது ஏனைய பிறவிகளைவிடச் சிறப்பானது, மகத்துவம் மிக்கது என்று அறிகின்றோம். கூன், குருடு, செவிடு நீங்கி உயரம், பருமன் யாவற்றிலும் அளவான அழகான மனிதனாக மட்டும் இருந்து விட்டால் அவன் சிறந்தவனாக, மகத்துவம் மிக்கவனாக ஆகிவிட முடியுமா? மனிதனிடத்தில் நல்ல பண்புகள் நிறைந்திருக்கும் பொழுதுதான் மனிதப்பிறவி மகத்துவம் மிக்கது என்னும் கூற்று கூட உண்மையாகின்றது. இவ்வாறு நற்பண்புகள் நிறைந்த நல்ல மனிதனாக ஒருவன் உருவாவதற்கு மட்டுமன்றித் தீய பண்புகள் நிறைந்த தீயவனாக ஒருவன் உருவாவதற்கும் மூல காரணமாக அமைவது மனமே ஆகும். மன எண்ணங்களே மனிதனது வாழ்க்கையாக மலர்கின்றது. இதனாலேயே "மனம் போல வாழ்வு" என்பர்.

மனிதனை நல்லவனாகவும் தீயவனாகவும் உருவாக்குவதில் மனிதற்கு முக்கிய இடம் உண்டு என்பதை நாம் அறிந்தாலும், மனமென்றால் என்ன? அது மனிதனிடத்தில் எங்கு உள்ளது? என்பன போன்ற வினாக்கள் எமது மனதிற்குத் தோன்றி எம்மைக் குழப்பமடையச் செய்யாமலும் இல்லை. இது தொடர்பாக ஆராய முற்பட்ட பலரும் விடைகாண முடியாது விடப்படாததுடன் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அனைவருக்குமே இது ஒரு புரியாத புதிராகவே உள்ளது. வயிற்றில் தான் மனம் உள்ளது என்று பண்டைய எகிப்தியர் கருதினர். மேலும் அது இதயத்தில் இருக்கிறது என்றும் மூளையின் ஒரு வகைச் சுரப்பியில் இருக்கிறது என்றும் பலரும் பல விதமாக கருதுகின்றனர்.

மனித உடலினுள் பலவித உறுப்புக்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றுக்கு இதயம், மூளை, ஈரல் என்று பெயர்களிட்ட மனிதன், மனம் என்பது எங்குள்ளது என்று கண்டு பிடிக்காமலுக்குச் காரணம் என்ன? மனமானது ஒரு பொழுது மூளையில் இருப்பதாக உணருகின்றோம், மறுபொழுது இதயத்தில் இருப்பதாக உணருகின்றோம். இதற்கெல்லாம் காரணமென்ன? மனம் என்பது ஒரு பொருளோ உறுப்போ அன்று என்பதாகும். மனிதன் மூளையின் உதவியால் சிந்திக்கின்றான். அச்சிந்தனையினூடாகத் தோன்றுகின்ற எண்ணங்களின் தொகுதியே மனது என்று கொள்ளலாம். நினைவாற்றல், மறதி, கவலை, மகிழ்ச்சி, மன எழுச்சிகள், உணர்ச்சிகள், கற்பனை போன்றனவும் மனச் செயற்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகளே.

எனது மனதில் ஒரு எண்ணம் ஏற்படுகின்றது

என வைத்துக் கொண்டால் அதன் பிரதிபலிப்பை அடுத்த கணத்திலேயே நாம் நமது உடலில் அவதானிக்கலாம். பின் அதன் வழியே எமது செயற்பாடுகளும் அமைகின்றன. ஒருவர் மிகுந்த கோபம் கொள்வாராயின் அவரது முகம், கண்கள் என்பன சிவந்து விடுகின்றன. சில வேளைகளில் அந்தக் கோபத்தின் வெளிப்பாடாகப் பொருட்களைத் தூக்கி எறிதல் அல்லது யாரையாவது அடித்தல் அல்லது அவ்வேளையில் தன்நிலை அறியாது தன்னுடன் கதைப்பவர்கள் மேல் எரிந்து விழுதல் போன்ற செயற்பாடுகளை அவிடத்தில் அவதானிக்கலாம். காதுகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் தனிமையில் இருக்கும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கூட தமது காதுத் தொடர்பான எண்ணங்கள் மனதில் தோன்றிவிடுமானால் உடனே முகம் சிவந்து தம் நிலை மறந்து விடுவதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவருடன் யாராவது கதைத்தால் அல்லது எதையாவது கேட்டால் சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாது பதிலளிப்பதையும் அவதானிக்கலாம். ஒருவனுடைய மனதில் தான் குறிப்பிட்ட ஒரு நபரைக் கொலை செய்தே தீரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆழப்பதிந்துவிட, ஆழ்ந்த நித்திரையின் போது தன்னை அறியாமலே எழுந்து சென்று குறிப்பிட்ட நபரைக் கொலை செய்து விட்டு வரும் சம்பவங்களும் நடைபெறாமல் இல்லை. இதற்கு காரணம் என்ன? தான் கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதின் அடித்தளத்தில் நன்கு பதிந்துவிட அவன் உறங்கினாலும் அவனது அடிமனது உறங்காது விழித்திருந்து அவனைச் செயற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு மனிதனின் மனதிற்கும் உடற் செயற்பாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை அறிந்து வியந்த கதே என்பவர் “எண்ணம் எவ்வளவு வன்மையுடன் உடலை ஆட்சி செய்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது எனக்கு பெரும் வியப்பேற்படுகின்றது” என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு குற்றவாளியினதும்

குற்றம் இழைக்காதவனினதும் வியர்வையை எடுத்து அவற்றுடன் அமிலம் கலந்து ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் குற்றமிழைத்தவனின் வியர்வை வெளிநிய சிவப்பு நிறமாகவும் குற்றம் இழைக்காதவனின் வியர்வை எந்தவிக மாற்றமுமின்றி இருந்ததையும் அவதானித்தனர்.

மனிதர் தாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலையும் மனதில் எண்ணியே செய்கின்றனர். அதனால்தான் அவரவர் அவரவர்க்குரிய வேலைகளில் ஒழுங்காக ஈடுபடுகின்றனர். உலகமும் ஒழுங்காக இயங்குகின்றது. சில வேளைகளில் மூளை களைப்படைந்து, சிந்தனைகள் தடைப்பட்டு, மனதில் எண்ணங்கள் குழப்பமடைந்தால் ஒருவர் தான் செய்யவேண்டிய வேலைக்குப் பதிலாக வேறொன்றைச் செய்வார், தான் எடுக்க வேண்டிய பொருளுக்குப் பதிலாக வேறொரு பொருளை எடுப்பார், ஒரு பொருளை எடுக்கச் சென்று மறந்துவிட்டு வருவார் அல்லது எடுக்கச் சென்ற பொருளுக்குப் பதிலாக வேறொன்றை எடுத்துக் கொண்டு வருவார். அவ்வேளையில் அவர் எனக்கு இன்று எல்லாமே ஒரே குழப்பமாக உள்ளது, ஒரே மறதியாக உள்ளது என்றெல்லாம் கூறிக்கொள்வதை அவதானிக்கலாம். இந்நிலை மன அழுத்தங் காரணமாகவோ, அதிக வேலையின் காரணமாகவோ ஏற்பட்டுப் பின் மன அழுத்தம் குறையும் பொழுதோ அல்லது வேலைகள் குறையும் பொழுதோ நீங்கி விடுகின்றது. இந்நிலை நீங்காது தொடருமானால் நிலைமை ஆபத்தாக முடிகின்றது. அவ்வேளையிற்றான் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது, மனநோய்க்குட்பட்டுள்ளார் என்றெல்லாம் கூறுகின்றோம். “மலை சாய்ந்து போனால் சிலை செய்யலாம். மனம் சாய்ந்து போனால் என்ன செய்யலாம்”. மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களுக்கும் மனித செயற்பாடுகளுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதைவிட மனமே மனிதனை உருவாக்குகின்றது, வாழ்க்கையாக மலர்கின்றது என்பது பொருந்தும். மனிதனை நல்லவனாகவும்

தீயவனாகவும் உருவாக்குவதும் மனதுதான். பைத்தியமாக உருவாக்குவதும் மனதுதான்.

நல்லவர்கள் என்றும் தீயவர்கள் என்றும் கோபக்காரர் என்றும் கொலைகாரர் என்றும் காழகர் என்றும் உலகில் பலவிதமான மனிதர்கள் உருவாவதற்குக் காரணம் என்ன? அவரவர் மனதில் மிகுதியாக எந்த உணர்வுகள் காணப்படுகின்றனவோ அதுவே நாளடைவில் வளர்ச்சி அடைந்து அது தொடர்பான செய்கைகளிலும் ஈடுபடும்படி தூண்டுகின்றது. மனதின் இச் செயற்பாடு காரணமாகவே உலகில் பல்வேறு ரகமான மனிதர்கள் உருவாகின்றனர்.

பூரண சுதந்திரப் போக்குடைய மனமானது ஒரு கணப்பொழுதில் இவ்வுலகையே சுற்றிவரும் தன்மையுடையது. கடலோ, கம்பி வேலியோ, மலையோ, மதிர்கவரோ, தீயோ, இராணுவமோ இதனைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது. இத்தகைய தன்மையுடைய மனதில் காமம், கோபம், குரோதம், பொறாமை, எரிச்சல் போன்ற இன்னோரன்ன தீய உணர்வுகள் புகுந்து கொள்வது மிகச் சலபம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் மனமானது எம்மைத் தீமையே வடிவானவர்களாக உருவாக்குவதுடன், பின் வாழ்க்கையே சின்னாபின்னமாகும் தன்மைக்கும் உட்படுத்தி விடுகின்றது. "மனமொரு குரங்கு மனித மனம் ஒரு குரங்கு அதைத் தாவவிட்டால் தப்பி ஓட விட்டால் நம்மை பாவத்தில் ஏற்றிவிடும்" எனவரும் திரைப்படப் பாடல் வரிகள் கூட இதனை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக மனதில் காம உணர்வு மேலோங்கிக் காணப்படும் பொழுது அவனது செயற்பாடுகளும் அதற்கேற்ப அமைந்துவிடக் காழகன் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றான். "நக்குகிற நாய்க்குச் செக்கென்ன சிவலிங்கமென்ன" என்பது போல் அவனிடத்தில் மகளுக்கும் மனைவிக்கும் பேதம் தெரிவதில்லை. மேலும் மனிதனுடைய மனதில் இக்காம உணர்வானது

மேலோங்குமானால் அது கொலை கொள்ளை போன்ற இன்னோரன்ன பாவச் செயல்கள் செய்வதற்கும் தூண்டிவிடுகின்றது.

அவ்வாறே மனிதனிடத்துக் கோபம் குடி கொள்ளுமானால், "கோபம் பாவம் அறியாது", "ஆத் திரக் காரணுக்கு அறிவு மட்டு" என்பவற்றுக்கிணங்கக் கோபத்தின் எதிரொலி ஒன்று வார்த்தைகளில் வெளிவருகின்றது. மற்றது செயலாக வெளிவருகின்றது. சில வேளைகளில் அதன் விளைவுகள் மிகப் பயங்கரமானதாகவும் அமையலாம். அதாவது கொலை செய்யும் அளவுக்குச் கூடச் சென்று விடுகின்றது. இதேபோன்று பிறரைப்பற்றிக் குறை கூறுவதிலும் பிறரின் செயற்பாடுகளில் குற்றம் கண்டுபிடிப்பதிலுமே மனதை ஈடுபடுத்தினால் நாளடைவில் அதுவே அடிமனதில் ஆழப்பதிந்துவிட ஈற்றில் யாருடன் எதனைப்பற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினாலும் இறுதியில் யாரையாவது குறை சொல்லுவதிலும் குற்றம் கண்டு பிடிப்பதிலுமாகவே அவ்வுரையாடலை முடிக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறானவர்கள் பற்றிச் சமூகத்தில் தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படுவதுடன் இவர்கள் ஊர் வம்பர்கள் என்ற பெயரையும் பெறுகின்றனர்.

மன எண்ணங்கள் மூளையை மட்டும் பாதிப்பதில்லை. அவை உடல் முழுவதையும் பாதிக்கின்றன. உடலில் உள்ள நரம்பு மண்டலங்கள் யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தவை. மேலும் உடலில் காணப்படும் கோடிக்கணக்கான அணுக்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தனவையாகவே இருக்கின்றன. எனவேதான் உடலில் ஒரு அணுவுக்குத் துன்பம் ஏற்படின் அதன் வலியை வேதனையை உடல் முழுதும் அனுபவிக்கின்றது.

கவலை, சினம், பயம் போன்ற உணர்வுகள் மனதில் ஏற்பட்டுவிட்டால் நரம்புத் தளர்ச்சி, தூக்கமின்மை, பைத்தியம் பிடித்தல், இரத்த

அழுத்தம், விரைவில் நரை விழுதல் போன்றனவும் ஏற்படுகின்றன. டார்வின் என்னும் அறிஞர் “கவலைபினாலேயே மனிதர்களின் உதடுகள், கன்னங்கள், நாடைகள் எல்லாம் தங்களின் கனத்தைத் தாங்க முடியாமல் கீழே இழுக்கப்பட்டுத் தொங்குகின்றன” என்று குறிப்பிடுகின்றார். மனிதனின் முக அழகு கெடுவதற்குக் கூட இவை காரணங்களாகின்றன. கடுமையான கோபத்தினால் சிலரிடம் மயக்கம், வாந்தியெடுத்தல் போன்றனவும் ஏற்படுகின்றன. அவ்வாறே கடும் சினமானது நரம்புத்தளர்ச்சியுடன் மஞ்சட்காமாலையையும் ஏற்படுத்துவதாகக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். எனவே, மனதிற் தோன்றுகின்ற எண்ணங்கள், உணர்வுகள் மனிதனை நோயாளியாகக் கூட உருவாக்குகின்றன.

இன்று எம்மில் பலர் என்ன செய்கின்றோம்? நடந்து முடிந்து, நடக்கப் போகின்றவற்றை எண்ணி வீணை மனதில் கவலைகளை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு “இன்று மனது சரியில்லை” என எந்தவொரு வேலையிலும் ஈடுபடாது அருமையான நேரத்தையெல்லாம் வீணை கழிக்கின்றோம். அதனால் எமக்கு கிடைத்த அருமையான சந்தர்ப்பங்களையும், உயர்வுகளையும் இழந்து விடுகின்றோம். இவ்வாறு மனது பழகி விடுமானால் நாளைடைவில் அதுவே எம்மைச் சோம் பேறிகளாகக் கி வாழ்க்கையை உருக்குலைத்து குட்டிக்கவராக்கிவிடும்.

விலைமதிப்பற்ற இரத்தினங்கள் கூட அழுக்குகளுடன் இணைந்தே இருக்கின்றன. அவை அழுக்குகளில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படும் பொழுதுதான் அதன் விலை மதிக்க முடியாத தன்மை புலனாகின்றது. அது போல்தான் மனமெனும் கரங்கத்தில் விலை மதிப்பற்ற நல்ல எண்ணங்கள் அழுக்குகளாகிய தீய எண்ணங்களுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றன. தீய எண்ணங்களாகிய

அழுக்குகளை அகற்றிவிட்டுப் பாக்கும் பொழுதுதான் நல்லெண்ணங்களால் விளைகின்ற நற்செயல்களையும் அதனால் மனிதன் அடையும் மகத்துவங்களையும் அறிய முடிகின்றது. தீய எண்ணங்களாகிய அழுக்குகளை எவ்வாறு அகற்றுவது?

ஐம்புலன்களின் வழி அறிவைப் பெறும் மனமானது ஐம்புலன்களின் வழியே செல்லவும் தலைப்படுகின்றது. அவ்வாறு செல்லும் மனமானது கட்டுப்படுத்தப் படாமையினாலேயே முன்பு கூறப்பட்டவையெல்லாம் மனிதன் தீயவனாக உருவாவதற்கும் பல்வேறு இன்னல்களை அனுபவிப்பதற்கும் காரணமாகிய தீய எண்ணங்களாகிய அழுக்குகள் மனதிற் படிந்து விடுகின்றன. மனதைப் புலன்களின் போக்கில் அலையவிட்டு அவற்றின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்பட்டு விலங்காகி விடாதபடி ஒவ்வொரு நாளும் நன்னெறியிற் செலுத்தப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மனிதன் மனிதம் நிறைந்தவனாக உருவாக முடியும். அல்லது வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன கெடும் அனைத்தையும் மனமும் நாடுமாயின் அங்கு கீழ்த்தரமான மனிதனை உருவாகுவான்.

இவ்வாறு மனதைக் கட்டுப்படுத்தி நல்வழிப் படுத்துவதற்கு மனவலிமை என்பது அவசியமாகின்றது. வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு மனவலிமை என்பது மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. “மேன்மைகள் அனைத்தும் மன வலிமையில் இருந்தே வருகின்றன. மனத்தளர்ச்சி என்பது பாவச் செயல்களுக்கே எம்மை உட்படுத்துகின்றது”. அத்தோடு உடலையும் தளர்ச்சி அடையச் செய்து நோயாளியாக்கி விடுகின்றது. இதனை உணர்ந்த வள்ளுவர், “வினைத்தீயம் என்பது ஒருவன் மனத்தீயம் மற்றய எல்லாம் பிற” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மனவலிமையோடு மனதைக் கட்டுப்படுத்தி நன்னெறியின் கண் செலுத்திவிட்டால் சிந்தையும்

சொல்லும் ஒன்று பட்டுவிடும். அப்பொழுது ஞாபகசக்தி, விடாமுயற்சி என்பன தானாகவே அமையப் பெற்றுச் செய்யும் செயல்களும் உறுதியானவையாக அமைந்து விடுகின்றன.

மனத்தின் சிறந்த தன்மைகளில் ஒன்று மறவாமை. ஏற்கனவே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மறவாமல் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதன் மூலமே எமது வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ளலாம். அறிவு பெறுவதற்கு அடிப்படை அறிந்தவற்றை மறவாது நினைவில் வைத்திருப்பது என்பார். ஒவ்வொன்றையும் மறந்து கொண்டே போனால் எவ்வித அறிவும் நிலைத்திருக்காது.

அவ்வாறே விடாமுயற்சி என்பதும் மனிதனிடத்தில் மிக அவசியமான ஒன்று. ஒரு காரியத்தில் நாம் ஈடுபடும் பொழுது முற்று முழுதாக எமது மனதை அக் காரியத்திலேயே செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு அக் காரியத்தில் நாம் ஒன்றி விடுவோமானால் வெற்றி அடைவது நிச்சயம். அதாவது 'கருமமே கண்ணாடிருத்தல்' வேண்டும். நாம் அக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது வேறு எந்த விடயமும் எம்மைப் பாதிக்கக் கூடாது. அருகில் இருந்து ஒருவர் கதைத்தால் கூட அவ்வேளையில் அது எமது செவிகளில் விழாத படி மனம் அந்த விடயத்தில் ஒன்றிவிட வேண்டும். அவ்வாறன்றி ஒரே நேரத்தில் பல விடயங்களில் மனதைச் செலுத்தினால் ஈற்றில் ஒரு காரியம் கூட ஒழுங்காக நிறைவேறாது.

என்றோ வாழ்ந்து மடிந்த மகான்களும் படைப்பாளிகளும் இன்று வரை மக்களின் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டாடாவிடுக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களின் மனதிற்கு குடிக்கொண்டிருந்த தூய்மையான நல்ல எண்ணங்களும் எந்த இடர் வரினும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை உறுதியுடனும்

விடாமுயற்சியுடனும் முடிக்கின்ற பண்புமே ஆகும்.

குண்டுமணியானது குப்பையில் கிடந்தாலும் தன்னுடைய பிரகாசத்தை இழந்து விடுவதில்லை. அவ்வாறே மனதில் நல்லெண்ணங்கள், வலிமை, விடாமுயற்சி என்பன அமையப் பெற்ற ஒருவன் எவ்வளவு தீயவர்கள் மத்தியில் இருப்பினும் அவனது நல்லெண்ணங்களின் வழிச் செல்லும் நல்ல செயல்களால் தன்னை இனக்காட்டிக் கொண்டே இருப்பான். அதாவது இருள் சூழ்ந்த வீட்டினுள் திருடன் நுழைந்து கொள்ளுவதற்கும் பொருட்கள் களவாடப்படுவதற்கும் வசதியாகின்றது. ஆனால் தீயம் ஏற்றப்பட்ட வீட்டில் கலபத்தில் திருடனால் நுழையவோ பொருட்களைக் களவாடவோ சாத்தியப் படுவதில்லை. அவ்வாறே மனதுள்ளும் தூய்மையான எண்ணங்கள் நிறைந்து வலிமை பெறுமானால் அங்கே விவேக ஒளி பரவித் தீய எண்ணங்களுக்கு இடம் ஏற்படுவதில்லை. அவ்வாறானவர்கள் தீயவர்கள் மத்தியிலும் தனித்தன்மையுடன் பிரகாசிக்கின்றனர். தீயவர்களையும் நல்லவர்களாக்கி விடுகின்றனர்.

மனம் பல விதமான மனிதர்களை உருவாக்குகின்றது. ஆனால் மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி நல்லவர்களாக வாழ்ந்து பிறவியின் பயனை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும். நல்ல பண்புகள் நிறைந்தவர்களுக்கு இவ்வலகம் ஒரு இன்பச் சோலையாகவே தென்படுகின்றது. அவர்களுக்கு கவலை, பயம், துன்பம் என்று எதுவுமே இருப்பதில்லை. ஆம் அவ்வாறு எல்லா மனிதர்களும் இருப்பார்களேயாகின் கொலை, களவு, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, போர்கள் போன்ற அனர்த்தங்களுக்கே இடமில்லையல்லவா?

அன்பெனும் அங்குசம்

நெடுங்கதை

பாகம் 2

சாயிசசி

ஷஹானா மருத்துவ நிலையத்திலிருந்து வந்த பின் வித்யாவுக்கு ஒரே ஓட்டமாகிவிட்டது. இரவு பகல் பாராமல் வேலை. சுமார் இரண்டு கிழமைகளின் பின் அன்று தான் ஒரு முழு நாள் ஓய்வு கிடைத்திருந்தது. ஷஹானாவின் கண்ணும் இனிப் பயமில்லை என்ற அளவுக்குக் குணமடைந்திருந்தது.

தோழியர் இருவரும் தனித்திருந்தனர். இருவர் நினைப்பும் ஒன்றாகவே இருந்தது. ஆனால் யார்? எங்கே? எப்படி? ஆரம்பிப்பது என்பதில் தான் இருவருக்கும் தயக்கம்.

அடியே ஷஹி என் இனிய சகியே! என்று வித்யா ஷஹானாவின் கழுத்தைப் பின் பக்கமாகக் கட்டிக் கொண்டாள்.

கைகளைப் பின்னால் போட்டு அவளை அணைத்த ஷஹானா என்னமமா அவஸ்திரேவிய டாக்டரின் வாபிலிருந்து செந்தமிழ் தேனாகப் பாய்கிறது?

இது செந்தமிழ் இல்லடி என் செல்லத் தமிழ் நான் என் ஷஹியுடன் வினையாடும் தமிழ்.

ஷஹானாவுக்கச் சிரிப்பு வந்தது வித்யா கோபம் வந்தால் நீ ஒரு சகிக்க முடியாத சகிடி என்று சத்தம் போடுவதையும் அவளும் கார்த்திக்கும் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குச் சந்திக்கவில்லை என்பதை எப்படியாவது மணந்து பிடித்துப் பாலும் கசந்ததோடி? ஷஹி என் சகியே உன் படுக்கையும் நொந்ததோடி? என்று பாடி அவளை வம்புக்கு இழுப்பதையும் நினைத்துக் கொண்டாள்.

எனக்கிப்போ எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்குத் தெரியுமா? என் ஷஹியால் என்னைப் பார்க்க முடியும்.

ஷஹானா அவளைத் தன் முன் பக்கமாக இழுத்தாள். அவன் இழுப்புக்கு ஈடு கொடுத்த வித்யா இவ்வளவு நாட்களும் எப்படியடி இருந்தாய் உனக்கு நான் ஒருத்தி இருப்பதே மறந்து போனதே அது சரி உனக்கு எப்போதும் உனது கொள்கைகளும் லட்சியங்களும் தானே பெரியது. மற்றவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கமாட்டாயே!

வித்யா எங்கே தொடங்கி எங்கே வருகிறாள் என்பது புரிந்ததால் ஷஹானாவின் இதழ்களில் புன்னகை அரும்பியது.

என்னட நகைப்பு என்று அதட்டிய வித்யா பார்வை தான் வந்துவிட்டதே இனி உன் திட்டம் என்ன ஷஹி என்றாள்.

திட்டமா? எப்போ வீட்டிற்குப் போக விடுவாய்.

அதற்கிப்போ என்ன அவசரம் அதில்லை ஷஹி, உன் எதிர்கால வாழ்க்கைத் திட்டம் கார்த்திக் எங்கே டெலூரி, அவரிடம் உன் பார்வை வந்ததைச் சொல்ல வேண்டாமா?

எனக்கென்ன தெரியும் வித்தி உனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியுமே என்றாள் அதே முறுவலுடன்

என்னடி இவனே! எனக்கெப்படி உன்னவரின் இருப்பிடம் தெரியும் என்றாள் எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு

அவளைத் தன் பக்கமாகத் திருப்பிய ஷஹானா, வித்தியா, எங்கே நீ மீட்டுத் தந்த என் கண்களைப் பார்த்துச் சொல். உனக்கு அவரைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியுமா? அது சரி விமான நிலையத்திலும் ஆஸ்பத்திரியில் எப்போதும் என்

அருகிலேயேயும் நின்றவர் அதன் பின் ஏன் இந்தப் பக்கமே வரவில்லை? உன் வீட்டுப் பக்கம் வர வேண்டாமென்று ஏதாவது தடையுத்தரவு போட்டாயா? அல்லது அவருக்கு என்னில் கோபமா? ஆனால் என் கார்த்திக் அப்படியெல்லாம் கோபிக்க மாட்டாரே என்றும் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

திறந்த வாய் மூடாமல் சினைகிதியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற வித்யா தன் வியப்பை மறைக்க முடியாமல் கண்கள் மலர எப்படியடி? என்றான்

இதற்கெல்லாம் வெறும் புறக் கண் தேவையில்லடி அன்பு கொண்ட அகக் கண்ணை போதும் மற்றது பார்வையற்றவர்களுக்கு உய்த்துணரும் திறமை அதிகம் என்பது பாவம் இந்த டாக்டருக்குப் புரியாமல் போனதே என்று நகைத்தவன், "ஆமாம் வித்தி, எனக்கெல்லாம் தெரியும் இனியும் என்னை ஏமாற்றாதே! நான் ஊருக்குப் போவதற்கு முதல் அவரை என் கண்களால் ஒரு தடவை பார்க்க வேண்டும். தயவு பண்ணி உதவி பண்ணம்மா. அவருக்கு என்மேல் கோபம் என்றால் மன்னிக்கும்படி சொல்லடி ப்ளீ ஸ் வித்திம்மா" என்றான்.

ஆனால் வித்யா வெகுண்டெழுந்தாள். "மன்னிப்பா? உனக்கா? நீ செய்த காரியத்திற்கு உன்னை மன்னிக்கவும் முடியுமா? எப்படிச் ஷஹி அப்படிச் செய்தாய்? எல்லோரையும் ஒரேயடியாக ஒதுக்கினாயே! நீ கூறும் இந்த அன்பு, பாசம் எல்லாம் உனக்கு மட்டும் தான் உரியதா? மற்றவர்கள் எல்லாம் என்ன ஐடங்களா?

இப்படி ஒரு நிலை எனக்கோ? கார்த்திக்கிற்கோ? ஏற்பட்டிருந்தால் நீ யும் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா தான் இருப்பாயா? அப்படி இருக்க உன்னால் முடியுமா?

ஷஹானா தன் தவறை உணர்ந்தாள். எதுவுமே பேசாமல் மௌனமாக இருந்தாள் அவளுக்கு

என்ற திருக்குறள் நினைவிற்கு வந்தது. வித்யா மட்டும் அன்று என் பக்கத்தில் இருந்திருந்தால் என் கைகளைக் கட்டிப் போட்டு விட்டுக் கார்த்திக்கைத் தாலி கட்டச் செய்திருப்பாள் என்று நினைத்தான்.

வித்யா எதையும் கவனிக்கவில்லை. அதுவரை நாட்களும் தன் மனத்தில் புதைந்திருந்த குமுறல்கள் அனைத்தையும் கொட்டித் தீர்த்து விடுவது போலத் தொடர்ந்தான்.

நினைத்துப் பார் ஷஹி எத்தகைய முன் அறிவிப்பும் இல்லாமல் கார்த்திக்கை ஆஸ்பத்திரியில் தற் செயலாகக் கண்டதும் எனக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்? அதுமட்டுமா அவர் உன் கண் சிகிச்சை பற்றி விசாரிக்க வந்ததாகச் சொன்னார். என் காலடியில் உள்ள நிலம் பிளந்து நான் எங்கேயோ அகழிக்குள் போவது போல் இருந்தது. எனக்குத் தெரியக் கூடாது என்று நீ சொன்னதாகவும் அதனால் தானாகவே விசாரிக்க வந்ததாகவும் சொன்னார். அப்படி என்னிடம் மறைக்கும் அளவுக்கு நான் உனக்கு என்ன பாவம் செய்தேன் என வித்யா உடைந்து அழுதாள்.

தாவி அவளை அணைத்த ஷஹானா இதோ இந்த உன் அன்பு தான் வித்தி என்ற அவளது நயனங்கள் நிறைந்தன.

நீ திடீரென வந்து நின்றதுமே எப்படியோ எல்லாம் தெரிந்து தான் வந்திருக்கிறாய் என்பது எனக்கு நன்கு புரிந்தது. அப்படித் தெரிந்திருந்தும் என்னைப் பார்த்ததும் எப்படிப் பிழியப் பிழிய அழுதாய். விபத்து நடந்த உடனே தெரிந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பாய்? எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு ஓடி வந்திருப்பாய். இங்கே உன் வேலை, படிப்பு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சுதர்சனை எல்லாம் என்ன ஆவது.

வித்யா எப்போதும் மற்றவர்களைக் கவனிப்பாளே அல்லாமல் தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டாள். அதுவும்

நகுதற் பொருட்டன்று நடடல் மிகுதிக்கண் மேற் சென்று இடித்தற் பொருட்டு. (திருக்குறள் இல 784)

ஷஹானாவுக் கென்றால் எதையுமே பொருட் படுத்த மாட்டாள். எனவே அதெல்லாம் எப்படிப் போனால் உனக்கென்ன நீ என்னிடம் மறைத்திருக்கூடாது என்றான் சத்தமாக

அந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஷஹானா கை கொட்டிச் சிரித்தாள். பின் வழக்கம் போல முன்னுக்குப் பின் முரணா? சரி நீ திபதி வித்யா அவர்களின் தீர்ப்புக்கு மறு விசாரணை ஏது தண்டனையைக் கொஞ்சம் குறைத்து இந்தத் தடவை மன்னித்து விடும்மா. இனி மேல் இப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்று அவள் முன்னால் வேடிக்கையாகக் கை கட்டி வாய் புதைத்து நின்றாள்.

அப்படி வா வழிக்கு என்ற வித்யா இருந்தாலும் நீ செய்த காரியத்திற்குக் குறைந்தது சுமார் ஆறு மாதங்களுக்காவது கார்த்திக்கைப் பாக்க முடியாது அதென்ன கண் ஆ அன்பு கொண்ட அகக் கண் அதனாலேயே பார்த்துக் கொள் என்றான் அதிகாரத் தோரணையுடன்.

முகத்தைத் தொங்கப்போட்ட ஷஹானா இருந்தாலும் இது ரொம்பக் கொடுமை வித்தி இந்த ஏழையின் மேல் சிறிது இரக்கம் காட்டும்மா

தற்சமயம் எதுவுமே செய்வதாக இல்லை என்ற வித்யா தனக்குள் பொங்கி வந்த முறுவலை மறைத்துக் கொண்டு முருகன் கோவிலுக்குப் போவோம் வருகிறாயா என்றாள்.

சரி முருகனிடமாவது கேட்டுப் பார்ப்போம்.

ஆமாம் உன் முருகனிடமே கேள் என வினயத்துடன் கூறி விட்டுப் போய் விட்டாள்.

வித்யா திட்டமிட்டபடி கோவில் பூஜை நேரத்திற்கு அதிகம் முன்னராகவே போய் விட்டாள்.

அங்கே நீ இறங்கி உள்ளே போ ஷஹி நான் காரசர் சரியான இடத்தில் நிறுத்தி விட்டு வருகிறேன் என்றாள்.

போய்க் கொண்டிருந்த ஷஹானாவின் உள்ளம் என்றும் இல்லாதவாறு உவகையால்

பூரித்தது. ஏன் இந்த ஆர்ப்பரிப்பு அதிக நாட்களின் பின் கோவிலுக்கு வருவதாலா என நினைத்துக் கொண்டு போனவளுக்கு அங்கே பேராச்சர்யமே காத்திருந்தது.

அவனை எதிர்பார்த்து காத்திக் நின்றான். வித்தி நீ சரியான கள்ளிடி என்று நினைத்தாள்.

கோவிலில் அலங்கார பூஜிதனாகத் தன் இரு பக் கங்களிலும் அண்ணனுடனும் பெற்றோருடனும் வீற்றிருந்த ஷஹானா இராகப் பிரியானா கார்த்திகேயப் பெருமானையும் தன் அருகே நின்ற கார்த்திக்கையும் மாறி மாறிப் பார்த்தவளின் கண்களிலிருந்து அவனைக் கேட்காமலேயே கங்கை பிரவாகமெடுத்தோடினாள்.

சிறிது நேரம் மெனமமாக அவளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற கார்த்திக் இனி ஏன் இந்த அழுகை ஷஹானா எல்லாம் தான் சரியாகிவிட்டதே என்றான். எப்பொழுதும் மற்றவரைக் குறை சொல்லாத அவனது உதார குணமும், தன் செய்கையால் நாடியும், மீசையுமாக வயதானவன் போல அவன் ஆகியிருக்கும் கோலத்தையும் பார்த்தவளின் விம்மல் வெடித்துக் கேவலாகியது.

கோவிலில் கூட்டம் அதிகமாகவே வித்யா தோழியைத் தன் பக்கமாக இழுத்துக் கண்டித்தாள்.

ஷஹானாவுக்கு அவன் மேல் அன்பு கொண்ட அவளின் அன்புக் குரியவர்கள் அங்கே வைத்திருந்த ஆச்சர்யங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல பலப் பல.

அவள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கேட்ட இடத்தில் எல்லாம் இடக் கை எழுத்துக்களின் பலனை அப்பொழுது தான் புரிந்து வியந்தாள்.

ஆமாம் கார்த்திகன் வருங்கால மனையியாகத் தான் அவன் அவுஸ்திரேலியா வந்திருந்தான். அதுமட்டுமா ஆபரேஷனுக்கு நிரந்தரப் பிரசை அந்தஸ்து வேண்டும் என பதற்காக அவர்களுக்குப் பதிவுத் திருமணமும்

இரகசியமாக வித்யாவால் நடாத்தப் பட்டிருந்தது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அன்றிலிருந்து ஐந்தாம் நாள் அவர்களின் திருமணத்திற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டிருந்தன. ஆபரேஷன் முடிவு எப்படியிருந்தாலும் அவ்விருவருக்கும் திருமணம் செய்வதென உறுதியாக இருந்ததாக வித்யா சொன்னாள்.

ஷஹானாவுக்கு வார்த்தைகளே வரவில்லை. விழிகள் நிறைய அவ்விருவரையும் பார்த்துக் கொண்டு எதிரேயிருந்த முருகப் பெருமானுக்கு உளமுருகி நன்றி கூறினாள்.

பூஜை முடிந்ததும் திருமண ஒழுங்குகள் பற்றிக் கதைத்து விட்டுக் வெளியே வந்த வித்யா, கார்த்திக்கிடம் தேவியின் கடைக் கண் பார்வை தான் ஒரு மாதிரி உங்கள் மேல் பட்டு விட்டதே. இனித் தாடி மீ சை எல்லாம் மழித்து விட்டு அழகாய் மணமகனாய் மண மேடைக்கு வந்து சேருங்கள் எனப் பரிசுகித்தாள்.

பின் தோழியர் இருவரும் வந்து காரில் அமர்ந்தனர். வித்தீ ... எனச் ஷஹானா நண்பியின் தோழில் ஆகவாசமாகச் சாய்ந்தாள்.

அம்மாவுக்கு இப்போ காற்றில் லேசாகப் பறக்கலாம் போல இருக்குமே என வித்யா சீண்டினாள்.

இவையெல்லாம் என் வாழ்வில் நடக்குமென்று நான் நினைக்கவே இல்லை, என் எதிர் காலமே இருவில் தான் என்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் அதில் நீ ஒளி ஏற்றிவிட்டாய் உனக்கு நான் என்ன கைமாறு செய்வேன்....? என்றவளின் வார்த்தைகள் கலங்கி விழிகள் விம்மிப் புணல் உதிர்ந்தன.

'அவளை இறுக அணைத்த வித்யா அசடே! என்ன இது? நான் என்ன செய்தேன் நீ எனக்குச் செய்யாதவைகளா? அதுமட்டுமா நீ யானால் இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் என் கண்களைக் கொடுத்தாவது என் வித்தியைக் காப்பாற்றுகின்றேன் என்று புறப்பட்டிருப்பாய்.

இது தான் ஷஹி நீ எப்பொழுதும் சொல்வாயே நட்பு என்பது வெறுமே சிரித்து மகிழ்வதற்கு மட்டுமல்ல. வேண்டிய சமயத்தில் யானைப் பாகனின் கையிலிருக்கும் அங்குசம் போலச் சரியான வழியில் இட்டுச் செல்லவும் உதவ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த நட்புக்கு மதிப்பே இல்லையென்று.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உன்னால் எதுவுமே சிந்திக்க முடியாத நிலையில் உனக்கு மற்றவர்கள் சொல்லையும் கேட்கப் பிடிக்கவில்லை. அச்சமயத்தில் உன்னை வழி நடத்த வித்யா என்ற இந்த அங்குசம் அங்கே தேவைப்பட்டது. அவ்வளவு தான்.

பாக்டர் படிப்பை மேற் கொள்ளப் பக்க பலமாக இருந்ததிலிருந்து சுதர்சனைத் திருமணம் செய்யச் சம்மதிக்கச் வைத்தது வரை என்னை நீ எத்தனை சந்தர்ப்பங்களில் வழி நடாத்தியிருப்பாய்?

ஆனால் ஷஹி எல்லாம் செய்தேன். பதிவுத் திருமணத்திற்கு உன்னிடம் கையெழுத்து வாங்கிய பொழுது மட்டும் என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவே இல்லை. அதற்காக என்னை மண்ணித்து விடு. உன் மன அமைதி கெடக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் அப்படிச் செய்ய வேண்டியதாகி விட்டது.

ஷஹானா என்றும் மாறாத ஒரு புன்னகையுடன் வித்யாவைப் பார்த்தாள்.

வித்யா என்ன ஷஹி என்றாள் கொஞ்சலாக எனக்குத் தெரியும் வித்தி நீ அதையும் செய்வாயென்று என்றாள் அதே முறுவலுடன்

ஓ அப்போ நான் கல்யாணம் செய்து வைப்பேன் என்று காத்திருந்தாயோ? என்று கண்களில் குறும்பு மின்ன அவளைப் பார்த்து நகைத்தாள்.

போடி... எனச் ஷஹானா நாணித் தலை குனிந்தாள்.

அதை ரசித்த வித்யா ஆமாம் ஷஹி, எங்கள் நட்பு என்றும் நகுதற் பொருட்டானதாக மட்டும் இல்லாமல் மிகுதிக் கண் மேற் சென்று இடித்தற் பொருட்டானதாகவும் இருக்கட்டும் என அவளை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டாள்.

முற்றும்

விட்டு விடு - அதன்

என்னை நான்
எதிர்பாராத ஒரு பொழுதில்
சந்திக்க நேர்கையில்
இரந்து கேட்பதற்கு
எத்தனையோ உண்டு.

பம்மாத்து உலகினில்
பழகி உறவாட
புன்னகையை என் முகத்தில்
பொய்யாக வரைந்து விடு.

சொல்லும் செயலும்
அடிமனத்து உண்மை நிலை
அறியாத வகையினிலே
எண்ணத்தை களவாடி
எங்காவது ஒளித்து விடு.

உண்மைகளைத் தேடும்
மனக் கண்ணின் முன்னே
உலகத்தை இருட்டாக்கு.

பொய் மெய் தெரியா
இருட்டு உலகினில்
மயங்கி மகிழ் விடு.
இயலாது எனில்
மனக்கண்ணைப் பிடுங்கி விடு.

தேடுதல் புரிதல் என
ஓடித்திரியும் மனக் குரங்கை
ஓரிடத்தில் கட்டி விடு.
அன்றேல் அதன் கால்களை
ஓடித்து விடு.

மாயை இது என
மறுபடி மறுபடி எதிரொலிக்கும்
குரல்வளையை நெரித்து விடு.
மலங்களில் புரளும்
மகிழ்ச்சியை விட்டு விடு.

எழுத்தின் கதை - கல்லிலிருந்து கண்ணீவரை.

கலாநிதி வே. டாக்சியநாதன்

அமெரிக்க மிஷனரிமார்கள் அச்சக்கலைக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய சேவை-கிறிஸ்தவ தமிழ் முன்னோடி டாக்டர்.கிறீனின் பங்களிப்பு.

தமிழராகப் பிறந்து தமிழிலே கல்விகற்றல், பேசுதல் தமக்கு இழுக்கு என நினைக்கும் எண்ணம் இன்று நேற்றல்ல அன்று தொடர் இருந்து வருகின்றது. தமிழிலே பாடங்களைப் போதிக்கலாம், நூல்களை எழுதலாம் என்பதைக் கூட இயலாத காரியம் என வாதிட்டோரும் அன்று இருந்தனர். இன்றும் இருக்கின்றார்கள். நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது அமெரிக்க நாட்டில் வெள்ளையராகப் பிறந்து இலங்கைக்கு மதப்பிரசாரம் செய்ய வந்த ஒருவர் தமிழிலே நூல்களை எழுதியும், பாடல்களைப் போதித்தும் வந்தார் என்று சொன்னால் வியப்பாகவிருக்கும். அதுவும் போதிக்க முடியாத பாட நெறியான மருத்துவத்தைத் தமிழிலே போதித்தார் எனின் நம்ப முடியாதிருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் உண்மை நிகழ்வு. இது நிகழ்ந்தது.

சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் (Samuel Fisk Green) என்பவர் அமெரிக்காவிலுள்ள மசசூசெட்ஸ் மாநிலத்தில் 'கிறீன் கில்' என்னுமிடத்தில் 1822ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பத்துச் சகோதரர்களுடன் பிறந்த இவர் தனது 11ஆவது வயதில் தாயை இழந்தார். நல்லோர்களை நாடி நற்பண்புகளைப் பெற்று தனது 19வது வயதிலே நியூயோர்க்கிலிருந்த வண்டாக்டர்.வேர்கன் எண்ட்ரூயிடம் கடமையாற்ற ஆரம்பித்தார். சாதாரண எழுதுவினைஞராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இவர் தமது ஓய்வுநேரங்களில், தனக்கு ஈடுபாடு கொண்ட மருத்துவத்துறைசார்ந்த நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பித்தார்.

1841ஆம் ஆண்டு தமது பதவியை விட்டு விலகி நியூயோர்க்கிலுள்ள வைத்தியக் கல்லூரியில் படித்து 1845இல் வைத்தியக் கலாநிதியாக வெளியேறினார். தான் பின்பற்றும் மிஷனுக்காக சேவைசெய்யவேண்டும் எனவும்,

தமது கல்வியறிவு மிக்க பயனளிக்கக் கூடியதோர் இடத்தில் பயன்பட வேண்டும் எனவும் திடசந்தம் கொண்டு சேவையாற்றுவதற்காக இலங்கையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

இலங்கையில் அதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிச் சங்கத்தின் பங்களிப்பு வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்டது. வட்டுக் கோட்டைமில்லுள்ள "யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி" வட்டுக்கோட்டை செமினரி (Batticotta Seminary) என்ற பெயருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக்கல்லூரி இன்று யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி (Jaffna College) என்ற புகழ்மிக்க பெயருடன் தன் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டி வட்டுக்கோட்டைக்கே பெருமை தேடித் தந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அமெரிக்க மிஷனரிமார்கள் சமயத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் ஈடுபட்டு தேவாலயங்களையும் பாடசாலைகளையும் உருவாக்கினர். இத்துடன் மருத்துவத் துறையிலும் அடியெடுத்து வைத்து பெரும்பணியாற்றினர். 1819 ஆம் ஆண்டு மருத்துவத்துறையினை வளப்படுத்த அமெரிக்காவிலிருந்து டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் (Dr. John Scudder) தம்பதிகள் வருவிக்கப்பட்டு 1820 ஆம் ஆண்டு பண்டத்தரிப்பில் முதலாவது மருத்துவமனை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவர்களையடுத்து டாக்டர்.நேதன் உவாட் 10 வருடங்கள் வைத்திய ஊழியஞ் செய்தார். கிறீன் வைத்தியர் இலங்கையிலிருந்து பணியாற்றிய, டாக்டர்களான லெவி ஸ்போல்டிங் (Dr. Levy Spaulding) ஸ்கடர் ஆகியவர்களினது அநுசரணையுடன் வட்டுக் கோட்டைவர முடிந்தது.

Dr. Samuel Fisk Green

மருத்துவ சேவையின் தமிழ் முன்னோடியான கிறீனின் மருத்துவ சேவையின் பங்களிப்பைப் பல்வேறு கூறுகளில் உற்று நோக்கினால் அவரது சேவை எவ்வளவு மகத்தானது, உன்னதமானது, உசிதமானது என்பதனைக் கண்டறியலாம். வைத்தியக் கல்லூரி, நூலாக்கம், கலைச் சொல்லாக்கம் மொழிபெயர்ப்பு, விஞ்ஞானத் தமிழ் என பன்முகப்பட்டதாக இருந்தது. மருந்துவக் கல்வியைத் தமிழில் படிப்பிக்க முடியும், அத்திறன் தமிழுக்கு உண்டு என்ற பெருநோக்குடன் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஏற்புடையதாக மருத்துவக் கல்வியைக் கற்பிக்க முற்பட்டார் கிறீன் வைத்தியர். போதிக்கப்படும் கல்வி கதேச மக்களின் மொழியிலே படிப்பித்தாற்றான் மக்களால் அதனை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மை ஏற்படும் என்பதை மனதிலிருந்தி ஆங்கில மொழியிலிருந்த பல நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதவும் முற்பட்டார். உபயோகப்படுத்தப்படும் சொற்பிரயோகங்கள் சகலருக்கும் ஒரே தன்மையான கருத்தைப் புலப்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பில் மருத்துவத்திலுள்ள கலைச்சொற்களை உருவாக்கினார். தாம் எழுதித்திருந்தி, மொழிபெயர்த்து மேற்பார்வை செய்து நூல்களை வெளியிட்டதுடன் தமிழ் கற்றவர்களைக் கொண்டு வைத்திய நூல்களையும் எழுதுவித்தார். உன்னைப்

போல் அயலவனையும் நேசிப்பாயாக என்ற கிறிஸ்தவ இலக்கண புருஷராக கிறீன் வைத்தியர் விளங்கினார்.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும், இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும் என்ற மகாகவி பாரதியாரின் கனவை நனவாக்கிய பெருமை கிறீன் வைத்தியருக்குண்டு. அவர் எழுதி மொழிபெயர்த்து, திருத்தி பிறரைவிட்டு எழுதிய நூல்களைப் பாரக்கும் போது இது தெளிவாகும். அவர் வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியல் பின்வருமாறு.

1. அங்காதிபாத ககரணவாத உற்பாலன நூல் (Anatomy, Physiology and Hygiene) கல்வினீ கட்டர் (Calvin Cutter) கிறீன் வைத்தியரினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. சென்னை அமெரிக்க மிஷன் அச்சகம், 1852.204ப.
2. இரண வைத்தியம் (The Science and art of Surgery), எறிக்சர், துருவதர் (Erichser and Druitt) எழுதிய நூலை டன்வதர் (Danforth) என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். திருத்தி வெளியிட்டவர் கிறீன். யாழ்ப்பாணம் அமெரிக்க மிஷன் 1867, 504ப.
3. கெமிஸ்தம் (Chemistry) வெல்ஸ், டேவிட் (Wells, David) கிறீன் வைத்தியரினால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. சென்னை, நாகர்கோவில் லண்டன் மிஷன் பிரஸ் 1875, 520ப.
4. வைத்தியம் (Practice of Medicine) கிறீனினால் எழுதப்பட்டது. மாணிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் அச்சகக் கூடம் 1875, 917ப.
5. மனுஷ ககரணம் (Human Physiology) டால்தன் பண்டிதர் எழுதியதை சாப்மன் (Chapman) மொழிபெயர்த்தார். கிறீன் திருத்தி எழுதினார். மாணிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் அச்சகக் கூடம் 1883 590ப.
6. மனுஷன்ங்காதிபாதம் (Human Anatomy) கிறே, ஓர்னர், ஸமிது, வில்சன் (Gray, Smith, Wilson and Horner) சாப்மானினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீனினால் மேற்பார்வை

செய்யப்பட்டது. மானிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் அச்சுக்கூடம் 1872 838ப.

7. வைத்தியாகரம் (Physician Vade Mecum) கூப்பர் (Hooper) வில்லியம் போலினால் (William Paul) மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீனினால் திருத்தப்பட்டது. நாகர் கோபில் லண்டன் மிஷன் அச்சியந்திரசாலை 1872, 917ப.

7. வாகட நூல் (Pharmacopoeia of India) சம்மனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீனினால் திருத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் ஸ்திஹோங் அஸ்பரி, 1888 574ப.

9. பதார்த்த சாரம், சிகிச்சம் என்பனவைகளிலும் மருத்துவம், ஸ்திரி வைத்தியம், பாலர் வைத்தியங்களிலும், வைத்திய விவகாரத்திலும் வரும் அருஞ்சொற்களடங்கிய அகராதிகள் கிறீனினால் தொகுக்கப்பட்டது. நாகர்கோபில், லண்டன் மிஷன் அச்சியந்திரசாலை 1875 161ப.

10. இந்துப் பதார்த்தசாரம், வாறிங்கு பண்டிதரினால் (Warring) இயற்றப்பட்டு, சம்மனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீனினால் திருத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் ஸ்திஹோங் அஸ்பரி, அச்சுக்கூடம் 1884 448ப.

11. பிரசவ வைத்தியம் (Obstetrics) யோன்சன் (Johnson) எழுதிய நூலை கிறீன் அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். மானிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் அச்சுக்கூடம் 1857 258ப.

கிறிஸ்தவ மத ஊழியராகத் தமிழ் மக்களிடையே வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பலரைத் தமிழுலகம் இன்றும் நினைவு கூருகின்றது. இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் வீரமாமுனிவர், சீகன்பாஸ்கு, காஸ்டுவெஸ், இரேயுனிஸ், பார்சிவல், விண்ஸ்லோ ஆகியோர். இவர்கள் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியத்துறைகளிலே தங்களது பங்களிப்பை நல்கினர். ஆனால் கிறீன் வைத்தியரோ, தமிழில் விஞ்ஞானத்தை, ஆதாவது மருத்துவ விஞ்ஞானத்தை தமிழிலே போதித்து, கலைச்சொற்களை உருவாக்கி, நூல்களை தமிழில் எழுதி மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இதனாற்றான் இவரது சேவை மேற்குறிப்பிட்டவர்களிலும் பார்க்க வேறுபட்டு மேலோங்கி நிற்கின்றது. தமிழுக்குப் புதியதோர் துறையினை அறிமுகம் செய்து “மருத்துவ

தமிழ் முன்னோடி” என்னும் அடைமொழியையும் பெற்றார்.

மனிதர்கள் எவ்வளவு மேம்பட்டவர்கள் என்பது அவரவர் மனங்களில் எழும் சிந்தனைகளின் ஊடாகவே வெளிப்படுத்தப்படும். கிறீன் மருத்துவரின் சேவை மகத்தானது. போற்றத்தக்கது. ஆனால் அவர் அப்படி நினைக்கவில்லை. தான் இறந்தால் தனது நினைவுக்கல்லின் வாசகம் எப்படிப் பொறிக்கப்படவேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரியப்படுத்தினார்.

“எனக்கு நினைவுக்கல் நாட்ப்படின அது எளிதாகவே அமையட்டும். பின்வரும் விபரம் பொறிக்கப்பட்டும். தமிழர்களுக்கு மருத்துவச் சேவை செய்த ஊழியன் “எனச் சொன்னார்.

Samuel Fisk Green 1822-188, Medical Evangelist to the Tamils.

இதனைவிட தமது சொத்தெல்லாம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மருத்துவ பீடம் அமைக்கவே உதவ வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். அவரது எளிய, தூய்மையான, இலட்சிய வாழ்வுக்கு இதைவிடச் சான்று வேறொன்று வேண்டுமோ!!

உசாத்துணை நூல்கள்.

1. அம்பி (அம்பிகைபாகன், இ.) மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி டாக்டர் கிறீன், சென்னை. தென் இந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், 1995. 173ப(கழக வெளியீடு 1945)

2. மீனாட்சி கந்தரம் கா. “தமிழ்ப்பணியாற்றிய வெளிநாட்டறிஞர்கள்” இரண்டாவது உலகத்தமிழ்க் கருத்தரங்கு மாநாடு. கையேடு. சென்னை 1968 ப.97.

3. வளன் ஆகபா. “வெளிநாட்டார் வளர்த்த தமிழ்” ஆறாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர் (கோலாலம்பூர் 1987, ப. ம28)

சீனியில் நடக்கவிருக்கும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் 1998

மஞ்சள் கையேடு 1998 இல் முதல்முறையாக வெளியிடப்பட்ட சீனியில் நடைபெறுகின்ற தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய பட்டியல் பலருக்கும் உதவியாக இருப்பதை நாம் அறிகின்றோம். இதைத் தொடர்ச்சியாகப் புதுப்பித்து, கலப்பையின் ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிட இருப்பதுடன், தொடர்ந்தும் எமது சமூகத்திற்கு இது பயன்படும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்பது எமது விருப்பம். இம்முயற்சியானது, சீனியிலுள்ள தமிழ் அமைப்புக்களின் ஒத்துழைப்பும், உதவியுடனும் மட்டுமே சாத்தியமாகும். எனவே ஒவ்வொரு அமைப்பும் தமது நிகழ்ச்சி பற்றிய விபரங்களை உடனுக்குடன் எமக்கு அறியத்தருவதன் மூலம், தமது நிகழ்ச்சியின் போது வெறொரு தமிழ் நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதை தவிர்க்கவும், வேறொரு தமிழ் நிகழ்ச்சி நடைபெற ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட திகதியில் உங்கள் நிகழ்ச்சியையும் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். இந்தப் பட்டியலிலுள்ள விபரங்கள் நாளுக்கு நாள் மாறிக்கொண்டு இருப்பதனால், புதிய விபரங்கள் எம்மிடம் மட்டுமே இருக்கும். கீழே தரப்பட்டுள்ள பட்டியலுள்ள விபரங்கள் நாளடைவில் பிழையானதாக அமையலாம்.

எனவே இதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியது இதுதான்.

- 1) நீங்கள் ஒழுங்கு செய்த, செய்யவிருக்கின்ற நிகழ்ச்சியின் கால விபரங்களை முன்கூட்டியே எமக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்.
- 2) நீங்கள் கொடுத்த திகதியில் மாற்றம் ஏதும் இருப்பின் உடனடியாக எம்முடன் தொடர்பு கொண்ட அவற்றை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்.
- 3) அடுத்த ஆண்டுக்குரிய(1999) உங்கள் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விபரங்களை முன்கூட்டியே எமக்கு அறியத்தாருங்கள். இதன்மூலம் உங்கள் திகதியை விரைவில் உறுதி செய்து கொள்ளலாம்.

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள: (02) 9764 3413 அல்லது (02) 9294 1238

திகதி	நாள்	நிகழ்ச்சி	தமிழ் அமைப்பு
18 July	Saturday	Kalppai 4th Annual Prog.	Sydney Uni Tamil Society
19 July	Sunday	Monthly General Meeting	Tamil Co-ordinating Com.
25 July	Saturday	Arangetram	Thillai Nadanalaya
Late July	Saturday	2nd Annual Program	இன்பத்தமிழ் ஒலி வானொலி
1 August	Saturday	Children's Festival	Sydney Tamil Manram
8 August	Saturday	இசை விழா & பட்டி மன்றம்	Tamil Resources Centre
8 August	Saturday	Dinner	Saiva Manram
15 August	Saturday	Oli-Oli Program	Anjali Tamil Society
Mid August	Weekend	Annual Dinner	Hartley College OBA
16 August	Sunday	Monthly General Meeting	Tamil Co-ordinating Com.
22 August	Saturday	Program by Revathi group	Private
29 August	Saturday	கலை விழா	NSW Fed. of Tamil Schools
30 August	Sunday	Ganesha Visarjana festival	Helensburgh Temple
4 & 5 Sept	Fri-Saturday	Annual Aarthi	Lingalayam Dance School
5 Sept.	Saturday	Cultural Program	Saiva Manram
5/12 Sept.	Saturday	20th Anniversary Program	Sydney Tamil Manram
12 Sept.	Saturday	Cultural Program	Eastwood Tamil Study Cen.

திகதி	நாள்	நிகழ்ச்சி	தமிழ் அமைப்பு
19 Sept.	Saturday	Annual Cultural Program	Wentworthville Tamil Study..
20 September	Sunday	திலீபன் நினைவு நாள்	Tamil Co-ordinating Com
27 September	Sunday	Sports Day	NSW Fed. of Tamil Schools
27 September	Sunday	Navarathri Program	Narththanalaya Dance Sch.
Late Sep/Early October		21 st Anniversary Program	Balar Malar Tamil Edu.
2&3 October	Fri & Saturday	Navarathri Program	Natanalaya Dance School
3 October	Weekend	Joint Annual Dinner	St.John's & Chundikuli OSA
4 October	Sunday	Tamil Springtime Fair	Eelam Tamil Association
10 October	Saturday	Dinner	Unifund project - SUTS
17 October	Saturday	Annual Program	Abayakaram
18 October	Sunday	Monthly General Meeting	Tamil Co-ordinating Com.
7 November	Saturday	Deepavali Celebration	Sydney Tamil Manram
7 November	Saturday	Curry Night(for Aussies)	ETA
7 November	Saturday	Annual Get-together	Ramanathan College
15 November	Sunday	Monthly General Meeting	Tamil Co-ordinating Com.
21 November	Saturday	Annual Dinner	Wentworthville Tamil Study..
28 November	Saturday	தமிழ் மாவீரர் நாள்	Tamil Co-ordinating Com.
5 December	Saturday	Christmas Program	Patricians of Jaffna
5 December	Saturday	Annual Dinner	Mt.Druitt Tamil Study Centre
Early Decem.	Weekend	Annual Cricket Competition	Sydney Tamil Sports Club
December	Weekend	Transtasman Cricket	NSW Tamil sports club
12 December	Saturday	Christmas Program	Hillstar Sports Club
12 December	Saturday	Annual Dinner & Prize giving	Eastwood Tamil Study Cen.
13 December	Sunday	Annual Dinner	Eelam Tamil Association
Mid December	Weekend	Christmas Program	Tamil Senior Citizens, NSW
19 December	Saturday	Annual Dinner	Homebush Tamil Study Cen.
20 December	Sunday	Monthly General Meeting	Tamil Co-ordinating Com.
31 st January	Sunday	Maha Kumbabishakam	Sydney Murugan Temple

(FOR 45 DAYS)

நவராத்திரி விழா

திருமதி பத்மரஞ்சினி உமாசங்கரின் (நர்தனாலயா கலைக்கூட) மாணவியர் வழங்கும் நவராத்திரி விழா, 27-09-98 அன்று மாலை 7.00 மணிக்கு ஹோம்புஸ் ஆரம்ப பாடசாலையில் நடைபெறவிருக்கின்றது. பிரவசம் இலவசம்.

Unifund இராப்போசன விருந்து

10 October 1998

சேகரிக்கப்படும் நிதி யாழ், மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வழங்கப்படும்.

மேலதிக விபரம் பெற: **9631 5420**

இலங்கை, இந்திய ஆலய மஹோற்சவங்கள் - பொங்கல்

கொடி	ஆலயம்	தேர் திர்.	கொடி	ஆலயம்	தேர் திர்.
01-Jul	தம்பலகாமம் கோணேசர்	18-Jul	23-Aug	சித்தாண்டி யீ சித்தர்வேலாயுதர்	05-Sep
08-Jul	அல்வாய் மாலைந்தைப் பிள்ளையார்	16-Jul	24-Aug	லேருகல் சித்திரவேலாயுதர்	10-Sep
09-Jul	சதுமலை வடக்கு சஞ்சடி வைரவர்	17-Jul	24-Aug	கொக்கட்டிச்சேரலை தானேரோன்றிய்கரர்	07-Sep
10-Jul	கோம்பாய் பாலாளை கண்ணகை அம்மன்	26-Jul	24-Aug	தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன்	03-Sep
14-Jul	திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர்	22-Jul	26-Aug	முல்லைத்தீவு வீரகத்திப் பிள்ளையார்	06-Sep
14-Jul	மட்டு அமீரத்தகழி மாமாங்கப் பிள்ளையார்	22-Jul	26-Aug	நோர்வுட் சித்திரவேலாயுதர்	09-Sep
17-Jul	நாயன்மார்கட்டு இராஜராஜேஸ்வரி	26-Jul	27-Aug	அரியாலை சித்திரவேலாயுதர்	10-Sep
18-Jul	முகாவில் இயக்கச்சித்திராய் அம்மன்	28-Jul	27-Aug	பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள்	12-Sep
18-Jul	வல்லேட்டித்தறை வீரலாமம்பிகை	26-Jul	28-Aug	கொக்குவில் மஞ்சவளப்பதி முருகன்	05-Sep
24-Jul	கதிர்காமம்	08-Aug	28-Aug	உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார்	06-Sep
28-Jul	சாவகச்சேரி இலக்குசி குமரக்கோட்டம்	06-Aug	28-Aug	வியாபாரிமுலை சித்திரவேலாயுதர்	06-Sep
28-Jul	புதுக்குடியிருப்பு கந்தகவாமி	06-Aug	28-Aug	அம்பாறை மாணிக்கப் பிள்ளையார்	06-Sep
28-Jul	கூராவத்தை முத்துமாரி	06-Aug	28-Aug	நாவற்குறி சித்திரவேலாயுதர்	06-Sep
28-Jul	நல்லூர் கந்தகவாமி	20-Aug	28-Aug	தடைமுத்துக்குமாரகவாமி	06-Sep
29-Jul	உரும்பிராய் கற்பகப் பிள்ளையார்	06-Aug	04-Sep	வட்டக்கச்சி யீ ரங்கநாதப்பெருமான்	12-Sep
29-Jul	ஓமந்தை மருதோடை கந்தகவாமி	06-Aug	15-Sep	கல்முனைப்பாண்டிருப்பு திரௌபதை அம்மன்	01-Oct
29-Jul	சாவகச்சேரி பற்றிக்கேணி கந்தகவாமி	06-Aug	20-Sep	வல்லிபுரம் ஆழ்வார்	04-Oct
29-Jul	புத்தளம் சேனைக்குடியிருப்பு கந்தகவாமி	07-Aug	22-Sep	வண்ணனை யீ லெங்கடேசப் பெருமான்	30-Sep
29-Jul	குப்பிளான் கற்பகவிநாயகர்	06-Aug	23-Sep	தருப்பத்தி	30-Sep
29-Jul	அனலைத்தீவு ஐயப்பார்	06-Aug	17-Nov	யூ சபர்முலை ஐயப்பன் மண்டல பூஜை	01-Oct
06-Aug	திருத்தண்கை	12-Aug	23-Nov	திருவண்ணாமலை	29-Dec
07-Aug	திருமலை வில்லூர்நிற்க கந்தகவாமி	20-Aug	21-Dec	பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள்	29-Dec
10-Aug	முன்னேஸ்வரம்	05-Sep	24-Dec	சத்தம்பரம்	01-Jan-99
11-Aug	மல்லாகம் பழைய பிள்ளையார்	20-Aug	24-Dec	குருப்பசிடடி முத்துமாரி	02-Jan-99
13-Aug	திருச்செந்தூர்	21-Aug	24-Dec	காரைநகர் சின்ன	02-Jan-99
17-Aug	மட்டக்களப்பு மன்றூர் கந்தகவாமி	05-Sep	24-Dec	மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சி அம்மன்	02-Jan-99
17-Aug	செங்கலடி மயிலப்பாலேயி யீ சித்திரவேலாயுதர்	06-Sep			
22-Aug	தொண்டைமாளாறு செலவக் சந்நிதி	05-Sep			

சிட்னி தமிழ் மன்றத்தின் இருபதாம் ஆண்டு நிறைவு இலக்கிய விழா

- த. கலைமணி -

சிட்னி தமிழ் மன்றம் இருபதாண்டு நிறைவுடைந்ததை ஒட்டி நடந்த இலக்கிய விழா சென்ற மே மாதம் முப்பதாம் தேதி ஹோம்புஷ் தொடக்கப்பள்ளி மண்டபத்தில் இலக்கிய மணம் கமழ நடைபெற்றது. சிட்னியின் சிறந்த தமிழ் இளைஞரைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சிறப்பிய்து முதல் தமிழ்ச் சிறுவர்களின் திறமைகளைக் கண்டறியப் பல்வேறு போட்டிகள் நடத்திப் பரிசுகள் வழங்குவது வரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல போட்டிகளையும் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தி வரும் தமிழ் மன்றத்தின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிதான் இந்த இலக்கியக் கலைவிழாவாகும்.

தாய் நாட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கும் தமிழர்களுக்கு அவ்வப்போது இலக்கிய தாகத்தையும் தணிக்க தமிழ் மன்றம் ஆண்டுதோறும் ஏற்பாடு செய்யும் இலக்கிய விழாவில் திருமதி அருணா பார்த்திபன் அவர்களின் மாணவர்களின் தமிழிசையில் தொங்கிய நிகழ்ச்சியில் கவிதை, இலக்கியப் பேருரைகள், பட்டிமன்றம் என தமிழ்ப்புனல் கரைபுரண்டு பிரவாகமாய் ஓடியது.

இம்முறை 'கவி' இன்பம் என்ற தலைப்பில் தமிழறிஞர்கள் கம்பன், பாரதி, பாரதிதாசன் மற்றும் கண்ணதாசனின் கவிதை நயங்களைப் பற்றி நயம்படப் பேசினார்கள், தமிழ் முழக்கம் வானொலியின் கலாநிதி ஏ.எஸ். சுந்தராசா தலைமையில் திரு நேசராஜா பாக்கியநாதன் 'கவியரசு கண்ணதாசனின் கவிமழை' என்ற தலைப்பிலும், திரு மாத்தளை சோமு 'பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் பாநயம்' என்ற தலைப்பிலும், திரு உடுமலை சாம்பழர்த்தி 'மகாகவி பாரதியாரின் கவிநயம்' என்ற தலைப்பிலும், திரு ம. தனபாலசிங்கம் 'கவியரசர் கம்பனின் காவியக் காட்சிகள்' என்ற தலைப்பிலும் பேருரை ஆற்றினார்கள்.

அதன்பின் 'சமுதாய சீர்திருத்தச் சிற்பி அண்ணல் காந்தி அடிகளா? தந்தை பெரியாரா?' என்ற தலைப்பில் டாக்டர் ஆ. மனோகரன் தலைமையில் அனல் பறக்கும் பட்டிமன்றம் நடைபெற்றது. காந்தி அடிகள் அணிக்கு கலாநிதி வேந்தனார் இளங்கோ தலைமையில் திரு மா. அருச்சுமணி மற்றும் திரு த. கலாமணி வாதிட எதிரணியான பெரியார் அணிக்கு திருமதி பரமேசுவரி நல்லதம்பி தலைமையில் முனைவர் திருமதி சுருணா பரமேசுவரன் மற்றும் திருமதி சித்ரா சத்தியகுமார் பதிலடி தந்தனர்.

இலக்கிய விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக 1998-ஆம் ஆண்டின் சிட்னியின் சிறந்த தமிழ் இளைஞராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு டாக்டர் முத்துக்கிருஷ்ணன் சுழற்கோப்பை பரிசளிப்பு விழா நடைபெற்றது. சிட்னியின் சிறந்த தமிழ் இளைஞர் போட்டி, சிட்னி தமிழ் மன்றம் ஆண்டுதோறும் சிட்னியில் வாழும் தமிழ் இளைஞரில் மொழி, பண்பாடு, கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் தொழில் அடிப்படையில் திறமைசாலியான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவருக்கு விருதினையும், சுழற்கோப்பையும் வழங்கி வருகிறது. 1998-ஆம் ஆண்டின் சிட்னியின் சிறந்த தமிழ் இளைஞர் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு டாக்டர் ஆர். எஸ். முத்துக்கிருஷ்ணன் சிறப்புச் சுழற்கோப்பை வழங்கப்பட்டவர் திருமதி ஸ்ரீபிரியா காமாட்சிநாதன் அவர்களாகும். இப்பெருமை மிக்க முதல் பரிசைத் தட்டிச் சென்ற இவர் இசையிலும் கல்வியிலும் வியக்கத்தகு சாதனைகள் படைத்தவராகும்.

சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்ட டாக்டர் வை. மனமோகன் வெற்றி பெற்றோருக்கு விருதுகளை வழங்கினார். முன்னதாக பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம் தமிழ் மன்றச் செயற்பாடுகள் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்துச் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

அம்மா என்றொரு சொந்தம்

உஷா ஜவாகர்

புவனா அப்போது தான் பம்பரமாய் சுழன்று சுழன்று வேலை செய்து விட்டு கழுத்தில் வழிந்தோடிய வியர்வையை புறங்கையால் துடைத்துவிட்டு கதிரையில் அமர்ந்தாள். புவனா கதிரையில் அமரவும் அவள் தாய் மரகதம் “ஆ, ஆ, ஆ, உ, உ, ஊ, ஊ” என்று ஊனைபிட்டு விட்டு “ஹி ஹி ஹி” என்று சிரிக்கத் தொடங்கினாள்.

“அம்மா, சிறிப்பை நிப்பாட்டும்மா” என்று தடுத்த புவனாவைத் தள்ளிவிட்டு “ஹி ஹி ஹி” என்று தொடர்ந்து தனக்குள் சிரித்துக் க கொண்டிருந்தாள் மரகதம்.

மரகதம் மனநலம் குன்றியவளாய், தனக்குத் தானே சிரிக்க தொடங்கியது புவனா பிறந்த பிறகுதான் ஆரம்பித்தது. புவனாவின் இரண்டு அண்ணாமாரும் அக்கா ரோகாவும் பிறக்கையில் மரகதம் ஒழுங்காய் தானிருந்தாள். மரகதத்தின் தாய்வழிப் பாட்டியும் பிள்ளைப்பேற்றிற்கு பிறகு மனநலம் குன்றியவளாய் மாறி விட்டாள் என்று புவனா கேள்விப்பட்டிருந்தாள்.

புவனாவிற்கு இப்போது 23 வயது. மீன் விழிகளும் எடுப்பான நாசியும் அவள் தங்க நிற உடலுக்கு அழகிய தோற்றத்தை கொடுத்தாலும் அந்த அழகிய வதனத்தில் எப்போதும் துன்பம் தாண்டவமாடியது. உள்ளத்தில் துயரம் பெருக்கெடுத்தோடியது.

அப்போது புவனாவிற்கு பத்து வயதிருக்கலாம். தாயின் தர்மசங்கடமான நிலை புவனாவிற்கு தெரிய தொடங்கிய வயது. மற்றவர் தன்னை கேலிப் பொருளாக்கிச் சிரிக்கிறார்கள் என்று புரியாத மரகதத்தைப் பரிதாபத்துடன் புவனா புரிந்து கொள்ள தொடங்கிய வயது!

அப்போது புவனா 5ம் வகுப்பு படித்துக்

கொண்டிருந்தாள். மரகதம் இரண்டு கடகம் நிறைய இடியப்பம் அவித்து பக்கத்து வீடுகளுக்கு தானம் பண்ணிவிட்டு வந்திருக்கிறாள் என்று அறிந்த அவள் தந்தை விநாயகமூர்த்தி எரிந்து விழுந்தார்.

“ஏய் மரகதம்! உன்னோட பெரிய பாடாய் போச்சு. நான் கஷ்டப்பட்டு உழைச்சுட்டு கொண்டு வாற காசையெல்லாம் நீ வீட்டில இருந்து கொண்டு கரியாக்கத் தான் சரி”

“நீங்க கம்மா இருங்க. என்ற அப்பா யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அரிசி அனுப்புறார். நான் அதை மாவாக்கி இடியப்பம் செய்து எனக்கு வேண்டியவர்க்கு குடுக்கிறேன்” மரகதத்தின் பதில் இது.

“உனர் அப்பா இன்னும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அரிசி அனுப்புகிறார் என்று நீ நினைத்தால் நான் என்ன செய்வது? ரோட்டில வார போறவையை கூப்பிட்டு அன்றைக்கு ஹார்லிக்ஸ் கரைச்சுக் கரைச்சுக் குடுத்தியே. இங்க கொழும்பில ஹார்லிக்ஸ் விக் கிற விலைக்கு என்ற சம்பளத்தில் கஷ்டப்பட்டு நான் ஹார்லிக்ஸ் வாங்கிட்டு வாரன். நீ அதை எடுத்து ஊருக்கு இறை!” விநாயகமூர்த்தியும் தன் பங்கிற்கு கத்துகிறார்.

இன்னொரு நாள் மரகதம் ஒரு பிச்சைக்காரனின் மேல் இரக்கப்பட்டு விநாயகமூர்த்தியின் புதிய இரண்டு நீட்டு காற்சட்டைகளையும் இரண்டு சேரட்டையும் தானம் பண்ணிவிட்டாள்.

“ஏய் மரகதம், கழுதை உன்னைத் திருத்தவே முடியாது. நாலு சாத்து சாத்தினாத்தான் திருந்துவாய்” என்று கூறியபடி மரகதத்தை கண்மணன் தெரியால் அடித்தார் விநாயகமூர்த்தி.

அடியை வாங்கியபடி அழுது

கொண்டிருக்கும் அம்மாவைப் பார்த்து திகைத்தபடி நின்றுருந்தார்கள் புவனாவின் அண்ணாமாரும் ரோகாவும்!

பத்து வயதே நிரம்பியிருந்தாலும் இரக்க சிந்தை கொண்ட புவனாவால் பொறுக்க முடியவில்லை.

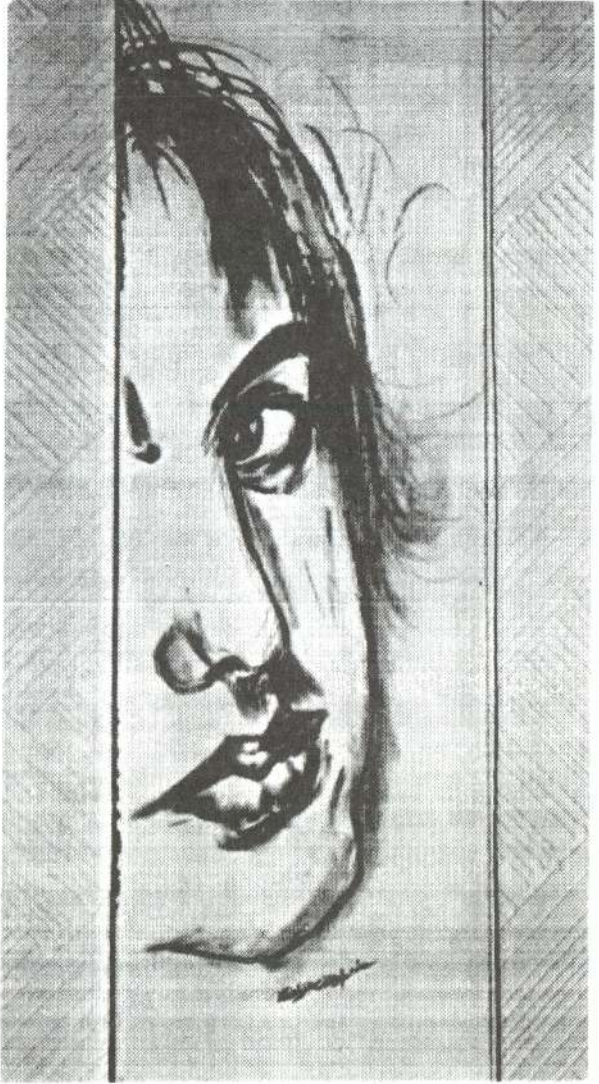
“அப்பா, ரோகா அக்காவுக்கும் ஏ. எல் பரீட்சை முடிக்கதுதானே. இனிமேல் மத்தியானம் வரை அக்கா அம்மாவை பார்த்து கொள்ளட்டும். இரண்டு மணிக்கு பள்ளிக்கூடத்தால் வந்து நான் அம்மாவை பார்த்துக் கொள்கிறேன்.” அழுது கொண்டே புவனா கூறுகிறாள்.

“கிழிச்சாய் போ, புவனா நீயாவது அம்மாவைப் பார்க்கிறதாவது.”

“அப்பா இனிமேல் உங்களினர் காசை அம்மா வீணாக்காதவாறு நான் பார்த்து கொள்கிறேன் போதுமா?” புவனாவிற்கு மட்டும் எரிக்கும் சக்தி இருந்திருந்தால் தன் பார்வையாலேயே தகப்பனை எரித்திருப்பாள்.

அன்று முதல் மரகதத்திற்கு தாயாக, தாதியாக, நண்பியாக சேவை புரிந்து வருகிறாள் புவனா. மரகதம் ஐந்து நிமிடம் சந்தோஷமாய் சிரித்தால் அன்று முழுவதும் புவனா சந்தோஷமாய் வளைய வருவாள். மரகதத்தின் கண்ணில் நீர் வடிந்தால் புவனாவின் நெஞ்சில் உதிரம் உதிரமாய் கொட்டும்.

புவனாவின் இரண்டு அண்ணாமாரும் கொழும்பில் ஜூலை 83 கலவரத்திற்குப் பின்னர் லண்டனிற்கு சென்று செட்டிலாகிவிட்டார்கள். அக்கா ரோகா திருமணம் முடிந்த கையோடு கனடா சென்று விட்டாள். பாசப் பறவைகள் கூட்டை விட்டு பறந்து

சென்றபின் பித்துப் பிடித்த தாய்பறவையை தன்னந்தனியே நின்று பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு புவனாவின் தோள்களில் விழுந்த போது புவனாவுக்கு 18 வயது.

இரவுகளில் மரகதம் புவனாவைக் கட்டிக் கொண்டு படுப்பது வழக்கம். விநாயகமூர்த்தி பக்கத்து அறையில் படுப்பதால் தாய்க்கும் மகளுக்கும் வேண்டிய தனிமை கிடைப்பதுண்டு. ஒவ்வொரு இரவும் மரகதம் தவறாமல் புவனாவைக் கேட்பாள், “ஏம்மா புவனா உனக்கு அம்மா மேல நல்ல

விருப்பமா?"

புவனா ஆமாம் என்பதற்கு அடையாளமாய் தலையாட்டினால் விடமாட்டான் மரகதம்.

"நீ வாயைத் திறந்து சொல்லு உனக்கு என்னில நல்ல விருப்பமா புவனா?" V

"அம்மா உங்களில எனக்கு கொள்ளை கொள்ளையாய் விருப்பம்!"

"கொள்ளை கொள்ளை என்றா என்ன அர்த்தம் புவனா?" என்று கேட்டுவிட்டு பேந்த பேந்த முழிப்பாள் மரகதம்.

"கனக்க விருப்பம் என்று அர்த்தம் அம்மா"

"அப்படியா புவனா, நீ என்னை விட்டுவிட்டு போக மாட்டியே? பாரு மற்ற பிள்ளைகள் எல்லாம் என்னை விட்டுட்டு போயிட்டினம்."

"நான் ஒரு நாளும் உங்களை விட்டுட்டு போகமாட்டேன் அம்மா."

"சத்தியமா?"

"சத்தியம்"

அதன் பிறகு நிம்மதியாக நித்திரை கொள்வாள் மரகதம்.

ஐந்து வயதுக் குழந்தை தாயிடம் தன்னில் விருப்பமா என்று தினமும் கேட்பது போல் மரகதம் தினமும் புவனாவைக் கேட்பாள்.

சிலவேளைகளில் தான் சிறுமியாக இருந்த போது நடந்த கதைகளைக் கூறிக்கொண்டு தூங்காமலிருப்பாள் மரகதம். ஒரு கதைக்கு மற்ற கதை தொடர்பில்லாமல் இருக்கும்.

அப்போதெல்லாம் புவனாவின் அறை வாசலருகே வந்து விநாயகமூர்த்தி தொண்டையை செருமிவிட்டு கணைப்பார். அந்த கணைப்பு சத்தம் கேட்டவுடன் மரகதம் பயந்து போய் தன் உடலை குறுக்கி கொண்டு அப்படியே படுத்துவிடுவாள்.

பெயருக்கு தான் விநாயகமூர்த்தி வீட்டிலிருந்தாரே ஒழிய ஒரு துரும்பைக்

கூட நகர்த்த மாட்டார்.

"நான் ஆம்பினை, அதுவும் கவுன்மென்ட் பென்சனியர். நானேன் மனுசியை பார்த்து விடோணும்? அவளல்லோ இந்த வயசான காலத்தில என்னைப் பார்த்து விடோணும். இந்த செல்லப்பர் கிழவர் புத்தி சரியில்லாத மகளை என்ற தலையில் கட்டிட்டு மேலே போய் சேர்ந்துட்டார்." இப்படி ஒரு நாள் விநாயகமூர்த்தி முன் விநாந்தையிலிருந்து பக்கத்து வீட்டு கந்தையாவிடம் புலம்பிக் கொண்டிருக்கையில் தாங்க இயலாத புவனா முதன் முறையாக தந்தைக்கு எதிராக போர்க்கொடியை உயர்த்தினாள்.

"ஏன் அப்பா, நீங்க அம்மாலை கலியாணம் கட்டேக்க அம்மா குகமாய் தானேயிருந்தா. அப்ப உங்களுக்கு அம்மாவினர் வடிவு பிடிச்சது. அம்மா தன்னோட கொண்டு வந்த சீதனம், வீடு, வயல் எல்லாம் பிடிச்சது. அம்மாக்கு குகமில்லை என்றவுடன் அம்மாவிருந்து விருப்பம் எல்லாம் பறந்து போயிட்டுது என்ன?"

"ஏய் , புவனா வர வர உனக்கு வாய்க்கொழுப்பு கூடிக்கொண்டே போகுது. நானும் பார்த்துக் கொண்டே வாறன்" என்று ஆவேசமாகக் கத்தினார் விநாயகமூர்த்தி.

"எனக்கொன்றும் வாய்க்கொழுப்பு கூடலை அப்பா, தற்செயலாய் நீங்கதான் விசர் பிடிச்ச நிலையில் இருந்திருந்தா அம்மா இப்படி போறவே வாறவேட்ட எல்லாம் ஏன் இந்த மனுசனை என்ற தலையில் கட்டி வைச்சாங்க கொளையேலை என்று சொல்லியிருப்பாவா? கடைசி வரைக்கும் சொல்லியிருக்க மாட்டா! கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்றுதான் இருந்திருப்பா."

இப்படி புவனா விவாதித்த பிறகு சற்று தனக்குள்ளேயே அடங்கி ஒடுங்கி போனார் விநாயகமூர்த்தி. அடுத்து வந்த இரு மாதங்களுக்குள் அவரது முதுகில் வந்த கட்டி காண்சர் கட்டி என்று கண்டுபிடித்து

விட ஒரு வருஷம் ரேடியம் சிகிச்சை, அது இது என்று புவனா அலைந்தது தான் மிச்சம். அடங்கி ஒடுங்கிய விநாயகமூர்த்தி இப்போது ஆறடி நிலத்தில் அடங்கி ஒடுங்கி விட்டார்.

கணவன் இறந்தது விளங்காமல் சவப் பெட்டியில் சுிடத் தியிருந்த விநாயகமூர்த்தியின் சடலத்தை நிமிர்த்தி மரகதம் பால் ஊற்ற வேளிக்கிட்டது தான் மிகவும் பரிதாபம்.

"அம்மா! எங்களையெல்லாம் விட்டுட்டு அப்பா போயிட்டாரம்மா. இனி "உன்னை ஓரிடத்தில் அல்லோ இருக்க சொன்னான்" என்று வெருட்டக் கூட "வீட்டில் யாருமில்லை. நீங்களும் நானும் மட்டுந்தான்மமா இந்த வீட்டில்" என்று புவனா கதறியது என்ன புரிந்ததோ மரகதமும் அழத்தொடங்கினார். தாலியை கழற்றி கொடுக்கமாட்டேன் என்று அடம்பிடித்த மரகதத்தை சமாதானப்படுத்திய சில உறவுக்கார பெண்மணிகள் தாலியை கழற்றி விட்டார்கள்.

நெற்றியில் ஒரு ரூபாய் அளவில் செத்துர குங்குமத்துடன் வளைய வந்த அம்மாவை வெறும் நெற்றியுடன் பாக்கையில் புவனாவிற்கு நெஞ்சு மட்டுமல்லாமல் வயிறும் எரிந்தது. உடலெல்லாம் அக்னித் திராவகம் சிந்தினாற் போல ஒரு உணர்வு. நகக்கண்களுடாக சொல்ல முடியாத ஒரு வலி உள்ளூடுருவற்று.

விநாயகமூர்த்தியின் இறுதிச் சடங்குகளுக்கு மூத்தமகன் ஜெயன் மட்டும் லண்டனிலிருந்து வந்து இறுதிகிரியைகளை முடித்த கையோடு லண்டனுக்கு பறந்துவிட்டான். அவனுக்கென்று ஒரு குடும்பம் லண்டனில் காத்து கொண்டிருந்தபோது தாய்க்காகவோ தங்கைக்காகவோ செலவிட நேரம் தான் ஏது அவனுக்கு?

ஏதோ அண்ணன்மா லண்டனிலிருந்து பணம் அனுப்பி வைக்கிறபடியால் புவனாவிற்கு வீட்டிலிருந்தே தன் தாயைப் பார்த்து கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது.

அன்று புவனாவின் மச்சான் டாக்டர் சுந்தர் தன் நண்பன் டாக்டர் வரதனை புவனா வீட்டிற்கு அழைத்து வருகிறான்.

"புவனா, இது தான் என்ற நண்பன் டாக்டர் வரதன். பெரதேனியாவில் என்னோட MBBS படிச்சுட்டு லண்டனில் போய் சைக்கியாரிஸ்ட் டிகிரி ஒன்றும் முடிச்சுட்டு வந்திருக்கிறான். லண்டன் ரிட்டன். பார்த்தா சாது மாதிரியிருக்கிறான். நல்ல கெட்டிக்காரன். 30 வயசிலேயே கைராசியான டாக்டர் என்று பெயர் எடுத்துட்டான். மரகதம் மாமியை ஒருக்கா காட்டலாம் என்று கூட்டிட்டு வந்தான்" என்று புவனாவிற்கு தன் நண்பனை அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறான் சுந்தர்.

புவனா தலை நிமிர்ந்து வரதனைப் பார்க்கிறான். வரதனின் வெள்ளை வெளேரென்ற நிறமும் உயரமும் கண்ணாடிக் கூடாகத் தெரிந்த அவனது அறிவு கொப்பளிக்கும் கண்களும் அவளை ஒரே நிமிடத்தில் ஆட்கொண்டு விட்டன. இத்தனை நாளாய் அல்லிராணியாய் வளைய வந்த புவனாவின் உள்ளத்தில் இதய சாம்ராஜ்யத்தில் டாக்டர் வரதன் அந்த அர்ஜுனன் போல் அமர்ந்து கொண்டான்.

"என்ன புவனா, ஆடாம அசையாம நின்று விட்டாய். மாமிட்ட எங்களை கூட்டிச் செல்லேன்" சுந்தரின் குரல் கேட்டு இவ்வுலகிற்கு வந்த புவனா அவர்கள் இருவரையும் அறைக்குள் அமர்ந்திருந்த தாயிடம் அழைத்துச் செல்கிறான்.

தன் பாட்டில் யாரையோ திட்டி ஏசிக்கொண்டிருந்த மரகதம் இவர்கள் வந்ததை கவனியாது தொடர்ந்து திட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

மரகதத்தை ஆசுவாசப்படுத்தி சில கேள்விகள் கேட்டுவிட்டு சுந்தரிடம் மருந்துகளை அனுப்புவதாக கூறி விட்டு செல்கிறான் டாக்டர் வரதன்.

"போய்ட்டு வாறன் புவனா" என்று வெகுநாள் அவளுடன் பழகியவன் போல் விடைபெற்று சென்ற வரதன் போன திக்கையே சில விநாடிகள் பிரமையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் புவனா.

"என்ன மச்சான் வரதன், வழக்கமாய் கலகலவென்றிருப்பாய் இன்று அமைதியாய் காரோட்டிவருகிறாயே ஏன்?" என்று வரதனை நோக்கி கேள்வி கணையை வீசினான் சுந்தர்.

"இல்லை உன் கவினின் புவனா எத்தனை வயசிலிருந்து இப்பிடி உன்ர மாமியை பார்த்துட்டு வருகிறாள்?"

"ஓ! இதுவா உன்ர அமைதிக்கு காரணம்? மரகதம் மாமி போன பிறப்பில் நிச்சயம் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். இப்பிடி புவனா மாதிரி ஒரு பொறுப்பான மகள் கிடைக்க! புவனா 10 வயசிலிருந்தே மாமியை பார்த்து விடுகிறாள்."

"ஓ அப்பிடியா?" என்ற வரதன் மீண்டும் மெளனமாகி விடுகிறான்.

சுந்தரை அவனது வீட்டில் இறக்கி விட்டு தன் வீட்டிற்கு சென்ற வரதனின் மனமும் ஒரு நிலையில் இல்லை. அமைதியான குளத்தில் ஒரு கல் விழுந்தால் குமிழிகள் தோன்றி தோன்றி மறையுமே அந்த மாதிரி. புவனாவின் சாந்தமான முகம் அவன் மனக் கண்கள் முன்னே தோன்றி தோன்றி மறைந்தது.

"ஊம் பாவம் தான் புவனா" என்றவாறே ஒரு நெடும் பெருமூச்சொன்றை விட்டுவிட்டு மருத்துவ சம்பந்தமான ஒரு புத்தகத்தில் மூழ்கினான் வரதன்.

அதன் பின் சிலவேளைகளில் வரதன், புவனாவின் வீட்டிற்கு நேரே சென்று மரகதத்தை பரிசோதித்து மருந்து கொடுப்பது வழக்கம்.

அப்படி போய் வரும்போதெல்லாம் புவனா எத்தனை பொறுமையாய் எத்தனை நிதானமாய் தாயைக் கவனித்து வருகிறாள் என்பதை உணர்ந்து புவனா மேல் தன்னையுமறியாமல் பரிவு கொண்டான். பரிவு காதலாக பரிணமிக்க அதிக காலம் செல்லவில்லை.

புவனா வரதனை முதன் முதலாக பார்த்ததிலிருந்து ஒரு ஆறு மாத காலம் உருண்டோடியிருக்கும். புவனாவும் தன்னையுமறியாமல் வரதன் மேல் மையல்

கொண்டுவிட்டான் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

அவன் உள்ளக்கடலில் காதல் அலைகள் ஆர்ப்பரித்து கொண்டு கிளம்பினாலும் தாயைக் காக்க வேண்டிய கடமை உணர்வு அந்த ஆர்ப்பரித்த அலைகளை அடக்கி அவன் உள்ளத்தை அமைதியடைய செய்துவிட்டது.

அன்று வரதன் மருந்து கொண்டு வந்தபோது மரகதத்தின் நிலைமை சற்று விபரீதமாய் இருப்பதை உணர்ந்து இன்ஜெக்ஷன் ஒன்றை மரகதத்தின் புஜத்தை அழுத்தி இட்டுவிட்டு நிமிர்ந்த போது கண்களில் நீர் மல்க புவனா அவனுக்கு நன்றி கூறினாள்.

"டாக்டர் அம்மாவை நீங்க வந்து அக்கறையா பார்த்து விடுறது எனக்கு மிகவும் ஆறுதலாயிருக்கிறது."

"புவனா, நீ என்னை டாக்டர் என்று மரபாதையா கூப்பிடத் தேவையில்லை. வரதன் என்றே கூப்பிடலாம்" என்று கூறிவிட்டு கன்னத்தில் குழி விழ சிரிக்கிறான் வரதன்.

"ஒரு கப் கோப்பி குடிச்சிட்டு போங்க வரதன்" அவன் மென்மையாக 'வரதன்' என்று உச்சரிப்பதை புன்முறுவலுடன் கவனிக்கிறான் வரதன்.

"அதற்கென்ன உன் கைராசியையும் பார்ப்பம். கோப்பி போட்டுத் தாற கைராசியை சொன்னேன்" என்கிறான் வரதன்.

அவன் போட்டு கொண்டு வந்த கோப்பியை ரசித்து குடித்து விட்டு "போய்ட்டு வாறன் புவனா" என்று விடை பெற்று சென்றான் வரதன்.

தன் இதயமே கழன்று வரதனுடன் செல்வது போல் ஒரு உணர்ச்சி அவன் உள்ளத்தில் பீறிட்டு கொண்டு கிளம்பினாலும் உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் எங்கோ ஒரு குரல் "முதலில் அம்மாவைக் கவனி, அம்மாவைக் கவனி" என்றது. அந்த குரலுக்கு ஆட்டட்டு உள் திரும்பினாள் புவனா.

அடுத்த இதழில் தொடரும்

போட்டியா? பொறாமையா?

ந. மகேசன்

தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதற்கு போட்டிகள் பெரிதும் உதவும் என்று நம்மவரில் பலர் கருதுகின்றனர். அதனால் பல தாபனங்கள் இந்தப் போட்டிகளை நடத்துகின்றன. பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டிகளைத் போட்டி, பாடற் போட்டி, பண்ணிசைப் போட்டி, திருக்குறள் போட்டி என்று எத்தனையோ போட்டிகளை நடத்துகின்றார்கள்.

இந்தப் போட்டிகள் மாணவரிடையே உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களைத் தமிழ்மொழி அறிவில் ஈடுபடுத்துவதை எவரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் பரிசு பெறவேண்டும், முதலிடத்தைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமே, பெற்றோரிடத்தும், மாணவர்களிடத்தும் மேலோங்கி நிற்கிறது. போட்டிகள் நடத்தப்படும் நோக்கத்தை மறந்துவிட்டு, பரிசுக்காக அடிபடுகின்ற சூழ்நிலை சித்தி மாநகரிலே ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. போட்டிகளை நடத்துகின்ற தாபனங்களைக் குறை கூறுவோரும், நடுவர்களாக வருவோரைக் குறை கூறுவோரும், எதிலும் பிழைகளைக் கண்டு அது சரிபில்லை, இது சரியில்லை என்போரும் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். போட்டி விதிகளை எவ்வளவுதான் தெளிவுபடுத்தினாலும், சில பெற்றோரும், போட்டியாளர்களும் திருப்திப்படுவதாக இல்லை.

போட்டிகளை நடத்துவோர் முழுநேர வேலையாக, அவற்றை நடத்துவதில்லை. போட்டிகளை நடத்துவதால் எதுவித பணச் சேகரிப்பும் ஏற்படுத்துவதில்லை. பிள்ளைகளுக்கு, மொழி ஆர்வம், மொழி அறிவு, தமிழ்க் கலை ஆர்வம் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்பதே போட்டிகளின் நோக்கம், ஊதியமில்லாத பொது

வேலைகளைச் செய்யும் போது, தவறுகள், பிழைகள் எழுவது இயற்கை. அவற்றை நீக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமே தவிர போட்டிகளை மட்டம்தட்டி, அவற்றை நடத்துகின்ற தாபனங்களையும், தொண்டர்களையும் குறை கூறுவதும், பிள்ளர் வராமல் இருப்பதும் அறிவுடையோர் செயலாகாது.

குறைகள் காணப்படுமிடத்து அவற்றைத் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பான தாபனங்களுக்கு எழுத்து மூலம் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை நீக்குவதற்கு ஏற்றவழி வகைகளை தெரிவிப்பதே உத்தமமான செயலாகும். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் பரிசு பெறவில்லையே என்ற தாக்குதலால், பிள்ளைகளிடையே பொறாமை எழக்கூடியதாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது. "போட்டி அறிவை வளர்ப்பதற்குத்தான், பரிசு ஒரு அடையாளம் அது இல்லாவிட்டால், மறுமுறை பார்ப்போம்" என்று பிள்ளைகளுக்கு அறிவுறுத்தி அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவது மேல்.

இன்றைய சூழ்நிலையில், இந்தப் போட்டிகள் தமிழ் சமூகத்தில் பிரிவினையையும், பொறாமையையும் வளர்க்கிறது. இவை உண்மையில் தேவைதான் என்று கேள்வி எழுப்புவோரும், உண்மையில் என்னுடைய பிள்ளைக்கு திருக்குறள் என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் இருந்தது. இப்போது அவன் பத்துத் திருக்குறளும் மனப் பாடமாகச் சொல்லுகிறான். போட்டியில் பரிசு கிடைக்கவில்லை. அதைப் பற்றி எங்களுக்குப் பாதகம் இல்லை. அவன் திருக்குறள் பாடமாக்கியதே போதும் என்று சொல்லுகின்ற பெற்றோரும் இருக்கிறார்கள்.

இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், இந்தப் போட்டிகள் தொடர்ந்தும் நடைபெறுவதினால் நன்மைகள் உண்டு என்றுதான் தெரிகிறது. ஆனால் எல்லோருடைய ஏகோயித்த பாராட்டுதலையும் ஒற்றுமையையும் பெறவேண்டுமானால், பெற்றோருடைய

மண்பாங்கில் சிறிது மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். போட்டிகளை நடத்துகின்ற தாபனங்கள் மேலும் கவனம் எடுத்துத் தங்கள் போட்டிகளை, பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய முறையிலே அவற்றை நடத்த வேண்டும். போட்டி, பொறாமையாக மாறாது கவனித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இந்த வகையிலே, போட்டிகளின் விதிகளிலே கைக் கொள்ளப்படும் சில சொற் தொடர்களையும், வழக்கங்களையும், போட்டியாளர், போட்டியை நடத்தும் தாபனங்கள், பெற்றோர் முதலியோர் கவனிக்க வேண்டிய சில கோட்பாடுகளையும் தெளிவுபடுத்த முயல்கிறேன். எவரையும் குறை கூறுவது எனது நோக்கமல்ல, நம் தமிழ் சமுதாயம் சீரிய முறையில் இப்போட்டிகளைக் கையாள வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா.

1. சபை ஆளமை - என்ற பிரிவில் நடுவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவை.

போட்டியாளர்களின் இலக்கம் அழைக்கப்படும் போது அவர் சபையின் முன்னே வந்து நின்றபின் தொடங்கச் சொல்லும் வரை பொறுத்திருந்து, மரபு தவறாமல் வணக்கம் கூறி, பணிவான, பதட்டம் இல்லாத, அங்கிங்கு பாராத சபையை நோக்குகின்ற சாந்தமான முகத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு மாறாமல், கேட்போருக்கு விளங்கும் வகையில், உரத்துத் தெளிவாகப் பாடவோ, பேசவோ வேண்டும். அளவுக்கு மிஞ்சிய அலங்கார முன்னுரையை பேசினாலும், அபிநயங்களைக் காட்டினாலும் அவை புள்ளிகளிடுவதற்கு உடந்தையாக எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது. அப்படிப் போட்டியாளர் பேசினால் நடுவர்களுடைய முகத்திலே விருப்போ, வெறுப்போ தோன்றக்கூடாது.

பேசியோ பாடியோ முடிந்த பின்னர் முடிவுரையை நீட்டி, முடக்காமல் இயற்கையான முறையில் வணக்கம் தெளிவித்து தனது இருப்பிடம் செல்லும் வரை

போட்டியாளர், பேசும் போது இருந்த அமைதியோடும், அடக்கத்தோடும் சென்று இருந்தல் வேண்டும்.

பால்களிடத்தில் இவற்றை நூற்றுக்கு நூறு வீதம் எதிர்பார்க்க முடியாது. இருப்பினும் திறமாகப் பழக்கினால் பாலரும் கடைப்பிடிப்பர். அல்லாத இடத்துக் கூடிய அளவு இவை கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கவனித்துப் புள்ளிகள் இடவேண்டும்.

2. மனனம் - என்ற பிரிவில், நடுவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவை.

கொடுக்கப்பட்ட விடயத்தைப் போட்டியாளர் தெளிவாக மனனஞ் செய்திருக்கிறாரா என்பதும், மனனஞ் செய்தவற்றை பொருளுணர்ந்து பேசுவது போல், நிறுத்தியும், குரலை உயர்த்த வேண்டிய இடத்தில் உயர்த்தியும், தாழ்த்த வேண்டிய இடத்தில் தாழ்த்தியும், மனனம் செய்த பொருளாயினும், அதை வெளியிடுகிற போது, தாம் இயற்கையாகவே பேசுகிறோம் என்று கேட்போர் நினைக்கும் படியாகப் பேசவோ பாடவோ வேண்டும்.

பேச்சு நீரோட்டம் போல், சொற்கள் தெளிவாகத் தங்கு தடையின்றி வருதல் வேண்டும். தடக்குப் பட்டாலும், வரிகள் மாறிப் போனாலும் புள்ளிகள் கழிக்கப்பட வேண்டும். அவசர, அவசரமாக மனனம் செய்தவற்றை ஒப்படைத்து விட்டுப் போகும் போட்டியாளருக்குப் புள்ளிகள் கழிக்கப்படவேண்டாம்.

3. உச்சரிப்பு - என்ற பிரிவில் நடுவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவை.

போட்டியாளரின் உச்சரிப்பிலே பின்வரும் ஒலிப் பேதங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

1. முகர - னகர - லகர பேதங்கள்.
2. ரகர - றகர பேதங்கள். (உதாரணம் - மரம், மறம் - அரம், அறம்.)
3. னகர - ணகர பேதங்கள். (உதாரணம்

- கனி, காணி - மன், மண்.)

இந்தப் பேதங்கள் தெளிவாக உச்சரிக்கப்படாவிட்டால் புள்ளிகள் கழிக்கப்பட வேண்டும். நடுவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாகப் பேச்சைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றோல் புள்ளிகள் கழிக்கப்படுவது தவறாகிவிடும்.

உச்சரிப்பு மரபு தவறாமல், செவ்வனே இருந்தால் போதுமானது. தமிழ் மொழியைப் பிள்ளைகளுக்கு நேரடியாகச் சொல்லிக் கொடுத்தால் உச்சரிப்பு மரபு தவறாமல் வரும். ஆங்கில மூலம் எழுதிப்பட்டபடிக்கும் போது உச்சரிப்பு பேதப்படும். ஆனாலும் சில பிள்ளைகள் மனனஞ்செய்வதற்கே ஆங்கிலத்தை உதவியாக எடுத்துக் கொண்டு, பின் உச்சரிப்பை மரபு தவறாமல் பேசப் பழகிவிடுகிறார்கள். ஆங்கில உபயோகத்தால் ஏற்படும் பேதத்தை போட்டியாளர் சபையிலே காட்டாமல் உச்சரித்தால் குறை சொல்ல இடமில்லை.

சில இடங்களில் உச்சரிப்பு ஊருக்கு ஊர், நாட்டுக்கு நாடு சிறிது வித்தியாசப்படுவதுண்டு. குறிலோசை, நெடிலோசைகளிலே, நீட்டுவதும், முடக்குவதும் உண்டு. இதைவைத்து உச்சரிப்பு பிழை என்று கணக்கிடக் கூடாது. சொற்கள் வாயுள்ளே விழுங்கப்படாமல், தெளிவாக ஓசை நயத்தோடு வெளிப்படுகின்றனவா என்பதை அவதானிக்க வேண்டும்.

4. போட்டியாளர்களும், பெற்றோரும், பயிற்றுகின்ற ஆசிரியர்களும் கவனிக்க வேண்டியவை.

பேசுக் போட்டி, கவிதைப் போட்டி, திருக்குறட்போட்டி, பண்ணிசைப்போட்டி என்னும் போட்டிகளை நடத்தும் நாபனங்கள் இப்போட்டிகளை ஏன் நடத்துகின்றன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் சிறாரும், இளைஞர்களும் தமிழில் ஆர்வம் கொள்ள

வேண்டும், தமிழ் மொழியை விரும்பிப் படிக்க வேண்டும், தமிழின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து, பிற்காலத்தில் தமிழைக் கைவிட்டுவிடாது பேண வேண்டும் என்ற ஒரு முன்னோக்கான நன்மைக்காகவே இதனைச் செய்கிறார்கள். 'பரிசு' என்பது ஒரு சிறிய அடையாளம். அது கிடைப்பதுதான் முக்கிய நோக்கம் அல்ல. அந்தப் 'பரிசுக்காக பிள்ளைகளின் மனதிலே பொறாமைத் தீயை வளர்க்கக் கூடாது. நடுவர்கள் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதே உத்தமம். நடுவர்கள் பிழைவிடுகிறார்கள் என்று கண்டாலும் தமது பிள்ளை பரிசுக்காகப் போகவில்லை. அறிவைப் பெறவேண்டும், அனுபவத்தைப் பெறவேண்டும் என்று அந்தப் போட்டி நிகழ்வையே மறந்து, அடுத்து வரும் போட்டிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். சில பெற்றோருக்கு இது கடினமாகவே இருக்கும். தமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தில் உண்மையான நன்மையை எதிர்பார்த்தால் அவர்கள் இந்தத்தியாகத்தைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

நடுவர்களில் நம்பிக்கை வைக்காவிட்டால், அவர்களுடைய பதவிக்குரிய, உரிமைக்கு இடந்தராவிட்டால் போட்டிகளை நடத்தவே முடியாது. ஒருவரும் நடுவராக வர விரும்பமாட்டார்கள். நமக்கேன் இந்தத் தேவையில்லாத அவதூறு என்று வராமல் இருந்துவிடுவார்கள்.

5. நடுவர்களின் கடமை.

இது மிகவும் சிக்கலான கடமை. போட்டிக்கு எடுக்கப்படும் விடயத்தில் நல்ல அறிவும், போட்டிகளை நடத்துகின்ற அனுபவமும் நிறைய அவர்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக - இருபது திருக்குறள்கள் கொண்ட ஒரு திருக்குறள் மனனப்போட்டியில் பங்கு கொள்ளும் ஒரு நடுவருக்கு அந்த இருபது திருக்குறளும் தெளிவாகத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். தெரியாவிட்டால் போட்டிக்கு முன்னரே அவர் அந்தக் குறள்களை படித்துத் தெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்ய முடியாதவர்

நடுவர் பொறுப்பை ஏற்காமல் விட்டுவிடுவது நல்லது.

போட்டி நடக்கும் போது மற்ற நடுவர்களுடன் பேசாதிருத்தல் வேண்டும். தற்காலத்தில் ஒவ்வொரு போட்டியாளருக்கும் தனித்தனி புள்ளி வழங்கும் தாள்கள், ஒவ்வொரு நடுவருக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கே அத்தாள்களிலே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிப் பிரிவுகளுக்கமையப் புள்ளிகளையிட்டு விசேட குறிப்பு எழுத வேண்டுமாயின் எழுதி தாள்களைக் கையளித்துவிட வேண்டும். கூட்டிக்கழித்து இடங்களை நிர்ணயிப்பது, நடத்தும் தாபனத்தின் பொறுப்பு.

தெய்வப் பணி செய்கின்றோம் என்று, எதுவித பாரபட்சமும் இல்லாமல் தமது கடமைகளை கொடுக்கப்பட்டபடி செய்துவிட்டால் பின்னர் எவருக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. தான் படிப்பிக்குகின்ற மாணவரோ, தனது பிள்ளைகளோ, உறவினரின் பிள்ளைகளோ போட்டியில் பங்கு கொள்வார்களாயின் அப்போட்டிகளில் நடுவர் பதவி ஏற்கக்கூடாது.

6. போட்டியை நடத்தும் தாபனங்களின் கடமை.

1. போட்டிக்கான ஆயத்தங்களை நேரகாலத்தோடு தொடங்கிவிட வேண்டும்.
2. போட்டியின் அறிவித்தல்களையும், விதிகளையும், நடுவர் புள்ளியிடும் விபரங்களையும், விண்ணப்பப் படிவங்களையும் குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் அறிவித்துவிடுவது உத்தமம்.
3. நடுவர்களை முன் கூட்டியே ஒருமித்து அழைத்து போட்டியின் கொள்கைகளையும், விதிகளையும், புள்ளியிடும் விபரங்களையும் கலந்தாலோசித்து சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.
4. ஒவ்வொரு போட்டியாளரையும் நடுவர்கள் கவனித்துப் புள்ளியிடுவதற்கு வேண்டிய

நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். அவசர, அவசரமாக நூற்றுக் கணக்கான பிள்ளைகளை ஒரே நாளில் போட்டியில் பங்குகொள்ள வைத்தலாகாது. இதனால் நடுவர்கள் களைத்துவிடுவார்கள். அவதானமும் குறைந்துவிடும். ஒரேமண்டபத்தில் ஒரேநேரத்தில் இரண்டு போட்டிகளை நடத்தக் கூடாது. பிள்ளைகள் கூடுதலாகப் பங்குபற்றுபவர்கள் என்றால் இரண்டு மூன்று நாட்களில் போட்டிகளை வைத்துத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்.

5. போட்டிக்கு வேண்டிய, புள்ளித்தாள்கள், சீட்டுக் குலுக்கலுக்கான உபகரணங்கள் முதலியவற்றை நேரத்தோடு ஆயத்தம் செய்துவிட வேண்டும். மண்டபத்திற்கு வந்தபின் தான் 'அண்ணை வா, தம்பி வா' என்று ஆட்களை அழைத்துக் குலுக்கல் சீட்டுகளைச் சுருட்டுவதும், நல்ல வசதியான குலுக்கல் பெட்டிகள் இல்லாமல் சிறு பேணிகளிலே சீட்டைத் திணித்து, குலுக்கல் முறையைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது. திரும்பத் திரும்ப எடுத்த சீட்டையே பிள்ளைகள் எடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கக் கூடாது. எல்லாவற்றையும் கணக்கெடுத்து, எத்தனை சீட்டுகள் வேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே ஆயத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.
6. தொண்டர்களை முன்கூட்டியே நியமித்து, அவர்கள் செய்யவேண்டிய பணிகளை எல்லோரும் கலந்து ஆலோசித்து ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய பணியை பொறுப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
7. போட்டியாளர் மண்டபத்துள் நுழைந்து பரவலாகக் கூட்டத்தோடு கலக்கும் முன்னரே, அவர்களைப் பதிவு செய்து, அவர்களுக்குரிய இலக்கங்களைக் கொடுத்து அவர்களை ஒருபுறமாக, அந்தந்த வரிசைக்கிரமத்திலே அமர்த்திவைக்க ஒழுங்கு செய்தல்

வேண்டும். இது ஒவ்வொரு போட்டியையும் விரைவாக ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும், இல்லாவிட்டால் வீண்காலதாமதமாகும்.

8. போட்டியாளரின் பெயர்களை எக்காரணம் கொண்டும் கூப்பிடலாகாது. இலக்கங்களையே கூப்பிடவேண்டும். போட்டியாளர் மண்டபத்துள் வந்து, இலக்கம் பெற்று அமர்ந்த பின், அவருடன் பெற்றோரோ, உறவினரோ, ஆசிரியர்களோ பேசுதல் ஆகாது. அவசியம் தொடர்புகொள்ள வேண்டுமாயின் அங்குள்ள தொண்டர்களைக் கொண்டே தொடர்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

9. பரிசளிப்பிற்கு முன்னரே பரிசுப் பொருட்களும், சான்றிதழ்களும் கவனமாக தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். பெயர்களில் பிழைகள் ஏற்படாமலும், பரிசுகள் மாறுபடாமலும் கவனித்துக் கொள்ள

வேண்டும்.

10. பங்குபற்று கின்ற போட்டியாளர் அனைவருக்கும் சான்றிதழ்களோடு ஏதாவது ஒரு அடையாளப் பரிசு வழங்குவது நல்லது. முதல் மூன்று பரிசுகள் என்று அல்லாமல் முதல் ஐந்து பரிசுகள் என்று வைத்தால் உத்தமம். முதல் மூன்று பரிசுகளுக்குமிடையே உள்ள, பெறுமதியும் தோற்றமும், பார்வையும் அதிக வித்தியாசத்தில் அமையாதிருத்தல் நலம். வித்தியாசம் இருத்தல் வேண்டும், ஆனால் பெரிய வித்தியாசமாக இருத்தலாகாது.

மேற்கண்டவற்றைக் கவனித்துச் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் சித்தகத்தியோடு நடந்து கொண்டால் இப்போட்டிகளால் பெரும் நன்மை உண்டு. போட்டிகள் பொறாமை ஆகாத நிலை ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

உப்பு சிந்தினால் ஆபத்தின் அறிகுறி

உணவுக்குச் சுவையூட்டப் பயன் படுத்தப்பட்ட முதலாவது உப உணவுப் பொருள் உப்பு ஆகும். உப்பின் அருமை ஆதிகாலத்தில் மிகவும் மதிக்கப் பட்டு வந்ததால், உப்பைச் சிந்தாமல் சேமிப்பதற்காக பல வழிமுறைகள் கையாளப்பட்டன. இவற்றில் ஒன்றுதான் 'உப்பைச் சிந்தினால் ஆபத்தின் அறிகுறி' என்று நம்பப் படுத்துவதன் மூலம், உப்பை சேமிக்க ஆதிகால உரோமர்கள் வழி வகுத்தனர்.

உரோமர் காலத்தில் உப்பு மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த ஒரு பொருள். உரோமப் பாதுகாப்புப் படையினரது சேவைக்கு உப்பே உபகாரமாக வழங்கப் பட்டது. இதிலிருந்தே பல சொற்கள் - Salt Money - Salary என்ற சொல்லின் பிறப்பிடம் தோன்றியது.

இவ்வாபத்தின் அறிகுறி (நம்பிக்கை) லியோனார்டோ டா வின்சி (Leonardo da Vinci) யின் "The Last Supper" ல் மிகவும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கே யூதர்கள் உப்பைச் சிந்தியிருக்கிறார்கள் - இயேசுவின் மரணத்துக்கு அறிகுறியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு உப்பின் அருமையை உணர்ந்த உருவாக்கிய மூட நம்பிக்கை, இன்னும் பழக்கத்திலிருப்பது வியப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

ஆசையினைக் கொன்று விடு

ஆசையென்ற குதிரைக்கு
ஆகாயத்தில் பாதை போட்டேன்
தறிகெட்டு ஓடவிட்டேன்
தங்குதடை போடவில்லை

ஓடுமட்டும் ஓடவிட்டேன்
ஓய இடம் கொடுக்கவில்லை
சென்றடைய இடமுமில்லை
சேர்வதற்கு வழியுமில்லை

சோர்வு கண்ட பின்னாலே
துவண்டுவிட்டேன் அவ்வழியில்
திரும்ப எழ சக்தியில்லை
திக்கெட்டும் தெரியவில்லை

உள்ளதைப் பறக்கவிட்டேன்
பறப்பதற்கு கண்ணிவைத்தேன்
எல்லாழும் போனபின்னே
காரணத்தைக் கண்டுகொண்டேன்

கண்போன பின்னாலே
கைவிளக்கை ஏந்துகின்றேன்
குட்டுப்பட்ட பின்னாலே
குந்திவிட்டேன் தனிமரமாய்

தொட்டதெல்லாம் விளங்கியதால்
காட்டாற்றில் படகுவிட்டேன்
கரையேற வழியின்றி
கலந்துவிட்டேன் கடலினுள்ளே

வெள்ளத்தின் வேகத்தில்
என் படகு போனதனால்
தவறாகக் கணக்கிட்டேன்
என்திறமை அதுவென்று

காலவெள்ளம் வடிந்திடவே
தரைதட்டி நின்றுவிட்டேன்
திறமைகளை ஒன்றுகூட்டி
இழுக்கின்றேன் இழுக்கின்றேன்
இருந்த இடம் விட்டு
இம்மிகுட நகரவில்லை

காரணத்தைக் கண்டுகொண்டேன்
காலங்கள் போனபின்னே
ஆனவரை முயல்கின்றேன்
அடி அடியாய் நகர்கின்றேன்

எதிர்க்காற்றும் பெருமழையும்
என்னெதிரே காணுகின்றேன்
எதிர்த்து நடை போடுகின்றேன்
ஏமாற்றும் பெறுகின்றேன்

காலத்தின் வேகத்தில்
போகின்ற நண்பர்களே
பாய்மரத்தை விரித்திருங்கள்
சுங்கானை பிடித்திருங்கள்

போகின்ற வேகம் கூடும்
இலக்கையும் அடைந்திடலாம்

என்போலே தறிகெட்டால்
காட்டாற்றின் படகுதானே
காலத்தின் வேகத்தை
என்வேகம் என்றிருந்தேன்
எல்லார்க்கும் புத்திசொன்னேன்
என்மதியைப் பறக்கவிட்டேன்

செய்கின்ற காரியத்தில்
ஆசை வந்து சேர்ந்துவிட்டால்
நிதானம் தவறிவிடும்
கணக்கெல்லாம் பிழையாகும்

எண்ணத்தில் உயர்வையே
எண்ணியிரு எந்நாளும்
பிழையில்லா எண்ணத்திற்கு
கூடும் மகிமைதானே
கூடிவரும் நேரம்வரை
பொறுமையும் அவசியமே

மனமென்ற நிலத்தையங்கே
நன்றாக உழுதுவிடு
பொறுமை கொண்டு பண்படுத்து
காலமென்ற மழை வந்தால்
எண்ணத்தை விதைத்துவிடு
போட்டது முளைத்துவிடும்

முயற்சியை எருவாக்கு
பலனென்ற அறுவடையை
செய்திருவாய் தப்பாது
ஆடியிலே தேடிவிதை
என்பதெல்லாம் அதற்குத்தானே

நீ உயர வேண்டுமென்பதில்
தவறேதும் இல்லையப்பா
ஏறிவரும் படிக்கட்டில்
மனிதர்களைப் போட்டிடாதே
அடுத்தவனின் கல்லறையில்
மாளிகையைக் கட்டிடாதே

கடுகளவு தீமையையும்
எண்ணத்தில் கொண்டிடாதே
எண்ணமது மாசுபட்டால்
விதைக்கும் விதை முள்ளாகும்
எண்ணமது செம்மையானால்
எல்லாமும் வெற்றியாகும்

உனக்கொரு இலட்சியத்தை
உடும்பைப்போல் பற்றிவிடு
முயன்றிரு பொறுத்திரு
நேரம் வர செயலாக்கு
கோட்டையையும் பெற்றிடலாம்
கொடியையும் ஏற்றிடலாம்
சூட்சுமமும் அவ்வளவே
சூத்திரமும் அவ்வளவே

வல்லை - கு.கௌதமன்

புதுமைப்பித்தர்கள்

இந்துமதி வெங்கடாசலம்

மனிதன் எப்படியும் வாழலாம் என்றிருந்த காலம் சென்று இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று சில சமுதாய நெறிகளை உண்டாக்கி அதன்படி வாழத்தொடங்கினான். மின்னல் வேகத்தில் மாறி வரும் நிரந்தரமில்லாத இக்காலக்கட்டத்தில் பல நெறிகளை கேள்விக்குறிகளாக மாறிவிட்டன. இவற்றிற்கெல்லாம் பதில் தேடுகின்ற பொறுப்பு இன்றைய இளைய சமுதாயத்தின் கைகளில் விழுந்துவிட்டன. இளைஞர்கள் ஏன் இப்படி புதுமைப்பித்தர்களாக கற்றித் திரிகின்றனர் என சமுதாயம் அவர்களை சாடுகின்றது. இளைஞர்கள் புதுமையைத் தாங்களாகத் தேடவில்லை. காலம் அத்தகையது. அவர்கள் அதற்கேற்ப தங்களது எண்ணங்களைத் தயார் படுத்திக்கொள்கின்றனர். அதுதான் உண்மை.

புதுமை புதுமை என பேசுகின்றோமே தவிர எவரும் புதுமையை அதிகம் வரவேற்பதில்லை. முதியோரும் சரி. இளையோரும் சரி. நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு புதுமையிலும் புரட்சி இருக்கின்றது. புறட்சி படைக்க துணிச்சல் மனத்திடம் அணைத்தும் அவசியம். ஏனெனில் எவரும் இதற்கு முன்பு சென்றிராத பாதையில் இது கொண்டு செல்கின்றது. பாதை சரியா தவறா என முடிவில்தான் தெரியும். மற்றும் அப்புதுமையினால் பழமை சிலவற்றை இழக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இழப்பு மனிதனைப் புண்படுத்துகின்றது. ஏக்கத்தை உண்டாக்குகின்றது. குழப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆனால் இத்தகைய புரட்சிகளின்றி வாழ்வில் முன்னேற்றம் இல்லை. மாற்றம் வேண்டாம் வேண்டாம் என அழுவது கோழைத்தனம். மாற்றம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. மாற்றத்தை எப்படி கழுக்கமாக நல்வழியில் ஏற்படுத்துவது என ஒரு சமுதாயமாக ஒன்று சேர்ந்து முடிவு காண வேண்டும்.

பின்வருவது இன்றைய சமுதாயத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் வாழும் ஒரு இளம்

பெண்ணின் அவலக் குரல் என நினைத்துவிட வேண்டாம். இத்தகைய குரல்கள் நம்பிமடையே ஒலித்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இனியும் இவற்றை புறக்கணிக்க வேண்டாம். சற்று செவிமடுத்துக் கேளுங்கள். இளைஞர்களும் சிந்தனையாளர்கள் என உணர்ந்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. கயநலவாதிகள் இல்லை அவர்கள். பல கமைகளையும் கமந்துக்கொண்டு புதிய உலகைப் படைக்கப் புறப்பட்டவர்கள் இவர்கள்!!

பெண்ணி சட்டென்று எழுந்தான். பட்டது போதும் என நினைத்தான். சென்று ஒரு பேனாவை எடுத்து ஒரு தாளையும் எடுத்தான். பட படவென எழுத ஆரம்பித்தான். 'அம்மா இந்தச் சோதனை போதும். என்னை நிம்மதியாக இருக்க விடு. உன் குழப்பங்களையெல்லாம் என்னிடம் தள்ளாதே. நானும் ஒரு பெண்தானே. நீயும் ஒரு நாள் என் போல ஒரு இளம் பெண்ணாகத்தானே இருந்தாய்? நீ கண்ட கனவு எத்தனை? அதே போலத்தானே நானும்?!!

உன் கணவன் சரியில்லை என்கிறாய். உன் கணவன் யார்? என்னைப் பெற்றவன் தானே? அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்றாய். இப்பொழுது அந்தப் பிதாவையே பைத்தியம் என்கிறாய். ஒருவனையே நினைந்து ஒருவனையே மணந்து அந்த ஒருவனையே மதித்து சீரிய வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்றாய். இன்று நீயே வேறொருவனை மணக்கத் தயார் என்கிறாய்.

அம்மா நீ சொன்ன மொழிதான் எனக்குத் தெரியும். நீ ஊட்டிய உணவுதான் எனக்குத் தெரியும். நீ காட்டிய முழுநிலவுதான் எனக்குத் தெரியும். நீ சொன்ன காக்கா கதைதான் எனக்குத் தெரியும். இதுவரை நீ கூறியதையெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். ஏன் எதனால் எனக் கேட்டதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது நீ சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏன் எனக் கேட்காமலும் இருக்க முடியவில்லை.

'கற்க கசுடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக' என்றாய். கற்பித்த ஆசானே தனது பாடங்களை நேருக்கு மாறாக மாற்றினால் நான் என்

செய்வது? போதும் இந்தக் குழப்பம். இதுதான் வாழ்க்கையா? இது சரி இது தவறு என நீ கற்றுத்தந்திருந்தாய். அதன்படி வாழ்ந்தேன். நான் தவறென்று எண்ணிய ஒன்றை நீ இன்று சரி என்கின்றாய். நான் எதை நம்புவது இப்பொழுது.

உன் மேல் குற்றம் என எனக்குத் தோன்றவில்லை. பாவம் நீ என்ன செய்வாய். எத்தனை நாள் தான் பொறுத்திருப்பாய். உன் மனம் என்னைப் பெற்றவனுக்குப் புரியவில்லையே. எந்த ஒரு கவலையுமின்றி ஓடித்திரிந்தவன் நீ. சீதையைப் பற்றியும் சாவித்திரியைப் பற்றியும் படித்தவன் நீ. மதுரையை எரித்தக் கண்ணகியாக வாழ நினைத்தவன் நீ. கோவலன் மாதவியைக் கண்டு மயங்கினான். நம் சமுதாயம் கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் இடையே இருந்த காதலைப் போற்றியது. கண்ணகியின் பண்பாட்டை மெச்சியது.

நீயும் ஒருவனிடம் காதல் கொண்டாய். இச்சமுதாயம் அந்த உறவை ஏற்குமா? என்னைப் பெற்றவன் எவ்வளவுதான் உன்னைச் சித்திரவதை செய்தாலும் அவனுடன் வாழ்வதே உன் கடமை என நம் சமுதாயம் கூறுமே அம்மா?

என்னைப் பெற்றவன் குடிகாரன்தான். ஆனால் என்மீது அளவுகடந்த பாசம் கொண்டவன். குடும்பப்பொறுப்பு இல்லாதவன் தான். ஆனால் நான் விருப்பப்பட்ட எதையும் தவறாது நிறைவேற்றியவன். உனக்கு நல்ல கணவன் இல்லை அவன். ஆனால் எனக்கு நல்ல ஒரு தகப்பன். அம்மா நீ என்ன செய்வாய்? அவன் உன்னைத் தினந்தோறும் குடித்துவிட்டு அடிக்கிறான். உன்னை பல்வேறு விதங்களிலும் அடிமைப்படுத்துகிறான். உன் காதலனோ உன்னை மதிப்பவன். உன் மனதை நன்குணர்ந்தவன். அம்மா என் தகப்பன் உன்னை இவ்வளவு துன்பத்திற்கு ஆளாக்கி பின்னரும் எனக்கு அவன் மேல் எப்படி பாசம் இருக்கிறது என நீ நினைத்து மனமுடையலாம். மாதா பிதா குரு தெய்வம் அன்றோ அம்மா. அவனை எனக்கு என் தந்தையாகத் தான் தெரியும். கணவன் என்ற வேடம் கொண்ட மிருகமாக உனக்குத்தான் தெரியும். என் மனதையும் சற்று புரிந்துக்கொள்.

நான் உன் எதிரியில்லை. உன் போல் காலத்தின் வலையில் சிக்குண்ட ஒரு பெண்தான். என் மனம் படும் பாடுதான் எனக்குத் தெரிகின்றது. புரியாத புதிராக என் மனதில் எத்தனையோக் கேள்விகள். முன்பு உன்னிடம் கேட்பேன். இன்று விடை கூறும் நிலையில் நீயில்லை.

அம்மா நிரந்தரம் இல்லாதது வாழ்க்கை. வாழ்க்கை எனும் தரணணணணியில் ஓடும் ஓடங்களே மனிதர்கள். எந்தத் திசையில் செல்ல வேண்டும் என முடிவு செய்து அதன்படி ஓடத்தைச் செலுத்துகிறோம். நம் முன்னோர் விட்டுச்சென்ற கடற்பாதை விவரங்களை வைத்து பிரயாணம் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சென்றடைந்த இடத்தை யே நாமும் சென்றடைவோம் என சொல்ல முடியாது. புயல் வரும்பொழுது புயலைப் பிடித்து நிறுத்த முடியாது. ஆனால் நம் படகை மூழ்காது பார்த்துக் கொள் ளவாவது முயற்சிக்கின்றோம். நம் முன்னோரும் அறிந்திராத புயல் காற்று வீசி நம்மை திசைத்திருப்பிவிடலாம். அவர்களும் அறிந்திராத இடத்தை நாம் சென்றடையலாம். இந்தப் புயலைப் பற்றின விவரத்தை அவர்களிடம் கேட்டு என்ன பயன். அவர்களுக்கு மட்டும் என்னத் தெரியும். உன் படகைப் பார்த்துக்கொள். மூழ்க விடாதே. அச்சமின்றி படகை செலுத்து. புதியதோர் திசையில் சென்றால்தானே புதியதோர் பாதையைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.

பொன்னி தாளிலிருந்து தன் பார்வையை அகற்றினாள். சன்னல் பக்கம் திருப்பினாள்.

‘மனிதன் தன் வாழ்வில் நிகழும் சம்பவங்கள் அனைத்திற்கும் காரணங்களைத் தேடினால் விரைவில் கிறுக்கன் ஆகிவிடுவான். காலத்தைவிட சிறந்த ஆசான் இவ்வலகில் இல்லை. ஆகவே அவன் விடை அளிக்கும்வரை பொறுத்திருப்போம். நம்மால் இயன்றவரை நம் படகைச் செலுத்துவோம்.’

ஏதோ ஒரு புதிருக்கு விடை கண்டவன் போன்ற திருப்தி பொன்னியின் முகத்தில் தோன்றியது. தானை மடித்தான். பாரதியாரின் கவிதை புத்தகத்தை எடுத்து சில வரிகளைப் படிக்கத்தொடங்கினான்.....

பம்பாய் சகோதரிகள் - ஓடு நேர்முகம்

செவ்வி கண்டவர் - ஏழாலை அ. உமாசங்கர்

அறிமுகம்: ஸ்ரீமதி சரோஜா, ஸ்ரீமதி லலிதா சகோதரிகள் என்றால் ஒரு சிலருக்கே தெரியும். பம்பாய் சகோதரிகள் என்று கூறினால் உலகம் முழுவதும் பிரசித்தம். சிட்னி முருகன் கோவில், ஹெலன்ஸ்பேர்க் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா கோவில் வளர்ச்சி நிதிக்காக இசைக்கச்சேரி அளிக்க அபயகரம் சார்பில் சிட்னி வந்திருந்த பம்பாய் சகோதரிகளை "கலப்பை" சார்பில் செவ்வி கண்டேன்.

மூத்த சகோதரி ஸ்ரீமதி சரோஜாவே பெரும்பான்மையாகப் பதில் அளித்தார். இடைமீடையே இளைய சகோதரி ஸ்ரீமதி லலிதாவும் இணைந்து கொண்டார். எவ்விடயங் களிலும் அவர்கள் முரண்படவில்லை என்பதுடன், அவர்களின் ஒற்றுமை செவ்வியின் போது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சம்.

மூத்த இசைக் கலைஞர்கட்கு அவர்கள் அளித்த கௌரவம், இளைய இசைக் கலைஞர்கட்கு அவர்கள் கொடுத்த மரியாதை, இயல்பாக அவர்களிடம் இருந்த தன்னடக்கம் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

அவர்கள் அளித்த செவ்வியிலிருந்து சில பகுதிகள்:

கேள்வி: உங்கள் இசைத்துறைப் பிரவேசம் பற்றிய பின்னணியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற முடியுமா?

பதில்: எங்கள் பிறந்த கம் கேரளாவிலுள்ள திருச்சூர். கல்வி பயின்றது பம்பாயில். இசைக் கல்வி சென்னையில். எங்கள் முதற் குரு எங்கள் மூத்த சகோதரி ஸ்ரீமதி சேதுமாதவன். பின் மணியாகவதர். முதலில் எனக்கு (ஸ்ரீமதி சரோஜா) இந்திய அரசின் கர்நாடக இசைப்

புலமைப் பரிசில் கிடைத்து, சென்னை கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் இசை பயின்றேன். சில காலத்தின் பின் இதே புலமைப் பரிசில் என் சகோதரிக்கும் (ஸ்ரீமதி லலிதா) கிடைக்க அவரும் என்னுடன் இணைந்து கொண்டாள். அங்கு பிரபல இசைக்கலைஞர் ஸ்ரீமான் முசிறி சுப்பிரமணிய ஐயரின் நேரடி மேற்பார்வையில் அவரின் பிரதம சிஷ்யர் ஸ்ரீமான் டி.கே. கோவிந்தராவின் கீழ் இசை பயிலும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்தது எங்கள் பாக்கியம். அதன்பின் இசையே எங்கள் உயிர் மூச்சாக இன்று வரை தொடர்ந்து வருகின்றது.

கேள்வி: "பம்பாய் சகோதரிகள்" என்ற பெயர் நீங்களாகவே வைத்துக் கொண்டீர்களா?

பதில்: இல்லை. அது தானாகவே வந்து ஒட்டிக் கொண்டது. கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் எந்த வைபவமானாலும் எங்கள் இருவரையுமே பாடக் கூப்பிடுவது வழக்கம். அந்த நேரத்தில் "அந்த பம்பாய் சகோதரிகளைப் பாடச் சொல்லுங்க" என்றே அழைப்பு வரும். அப்படிக்கூறிக்கூறி அதுவே எங்களின் பெயராக அமைந்து விட்டது.

கேள்வி: மேற்கத்திய இசை மோகம், சினிமா மோகம் கர்நாடக இசைத்துறையைப் பாதிக்கின்றது எனக் கருதுகின்றீர்களா?

பதில்: நிச்சயமாக இல்லை. கர்நாடக இசைக்கேள்விகள் உள்ள கலைஞர்கள் என்றுமே இருந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். அது என்றும் நிலைத்து நிற்கும். தவிரவும் நிறைய இளங் கலைஞர்கள் இசைத் துறைக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதனால் நிறைய, இளைஞர்கள்

இசைப் பிரியர்களாக இருக்கின்றார்கள். உன்னி கிருஷ்ணன் என்ன மாதிரி சக்கைப் போடு போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்.

கேள்வி: நீங்கள் இசையைப் பயில விரும்பியதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த காரணங்கள் எவை?

பதில்: இசை பயில வேண்டும் என்ற ஆசையை என்னில் (ஸ்ரீமதி சரோஜா) ஏற்படுத்தியது "மீரா" படம்தான். அதில் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அம்மாவின பட்டுக்களால் நான் மிகவும் ஈர்க்கப் பட்டேன். எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அம்மா, டி. கே. பட்டம்மாள் அம்மா, எம். எஸ். வசந்தகுமாரியம்மா ஆகிய எல்லோருமே எனக்கு இன்ஸ்பிரேஷன் தான். அவர்களைப் போல நானும் வர வேண்டுமென ஆசைப்பட்டேன். அவர்களெல்லாம் மிகப் பெரிய மேதைகள். அவர்கள் எங்களுக்கு முன்னோடிகள். அவர்களுக்கு நாங்கள் சமானமாக எங்களால் வர முடியுமா? ஆனால் தங்கை லலிதாவுக்கு அந்தளவு இசை ஈடுபாடு கிடையாது. சகோதரிகளாகப் பாடினால் நன்றாக இருக்குமென கூறிக் கூறி அவளை இசைக்கு இழுத்துவிட்டேன்.

ஸ்ரீமதி லலிதா: ஆமா. அக்காதான் என்னைச் சங்கீத உலகுக்கு இழுத்து விட்டவ.

கேள்வி: ஸ்ரீமதி டிகே பட்டம்மாள் முதல் அவரின் பேத்தி ஸ்ரீமதி நித்யஸ்ரீ வரை சினிமாவில் பாடியுள்ளனர். நீங்கள் ஏன் சினிமாவை நாடவில்லை?

பதில்: எனக்கு கல்யாணம் ஆக முன்னர் சினிமா வாய்ப்பு என்னைத் தேடி வந்தது. விஸ்வநாதன் - ராமமூர்த்தி, டி. ஆர். ராமண்ணாவின் படம் ஒன்றுக்குப் பாட அழைத்தனர். ஆனால் சினிமாவில் நுழைந்தால், நல்ல குடும்பத்தில் கல்யாணம் செய்து வைக்க முடியுமா என்ற பயம் காரணமாக அப்பா என்னை அனுமதிக்கவில்லை. தவிரவும் நான் மட்டும் சினிமாவில் பாடினால் எனக்கும் என் சகோதரிக்கும் இடையில் முரண்பாடு

வந்துவிடுமோ, தாழ்வு மனப்பான்மை புகுந்து விடுமோ என்று பயந்ததும் இன்னொரு காரணம்.

கேள்வி: சிட்னியில் அளித்த கச்சேரியில் முழுவதுமாகவே தமிழில் பாடினீர்கள். அதை உங்கள் வழக்கமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்களா?

பதில்: சிட்னிவாழ் தமிழ் மக்களுக்காக சிறப்பாக முழுவதும் தமிழில் பாடினோம். ஆனாலும் எங்கள் எல்லா இசைக் கச்சேரிகளிலுமே பாரதியார், ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பையர், பெரியசாமி தூரண முதலியோர்களின் தமிழ்ப் பாடல்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது எங்கள் வழக்கம்.

கேள்வி: உங்கள் சாதனை என்று எதைக் கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்: நாங்கள் இளங்கலைஞர்களாக இருந்த காலத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் முன்னுக்கு வர முடிந்தது. இந்தக் கஷ்டம் எதிர்காலத்தில் துளிர்விடும் இளங்கலைஞர்கட்கு வரக்கூடாது என்று எங்கள் அப்பா அபிப்பிராயப்பட்டார். எதிர்காலத்தில் ஒரு நம்பிக்கை நிதியம் ஒன்று அமைத்து இளங்கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என அப்பா மிகவும் விரும்பினார். அவர் உயிரோடு இருந்த போது எங்களால் அதை நிறைவேற்றி வைக்க முடியவில்லை. ஆனால் தற்போது அப்பா பெயரான சிதம்பரம், அம்மா பெயரான முக்தாம்பரம் இரண்டையும் இணைத்து "முக்தாம்பரம்" என்ற நம்பிக்கை நிதியம் அமைத்து இளங்கலைஞர்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டு வருகின்றோம். வேண்டுமானால் இதை ஒரு சாதனையாக கொள்ளலாம். இருப்பினும் சாதனை இனிமேல்தான் வரவேண்டும்.

திருமணத்தின் முடிவு சொர்க்கமா? வழக்கு மன்றமா?

செல்வி ஜெயந்தினி குணரட்ணம்

திருமணம் என்பது தம்பதியினரை அன்பு எனும் மந்திரத்தினால் நல்லறமாகிய இல்லறத்தில் இணைத்து வைப்பதாகும். திருமணத்தை 'ஆயிரம் காலத்து பயிர்' என்று கூறுவார்கள். அதனால் திருமணம் என்னும் இனிய உறவு மலிவுச் சரக்காக ஆகிவடக்கூடும். அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் எமது தமிழ் சமுதாயத்தில் அண்மைக் காலங்களில் விவாகரத்து அதிகரித்து வருவது புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து தெரியவருகிறது. இது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். எனவே விவாகரத்து அதிகரித்து வருவதற்கான காரணங்களையும் அதற்கான தீர்வுகளையும் ஆராய்ந்தால் வருங்காலங்களில் எமது சமுதாயத்தினரிடையே விவாகரத்தை குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

பண்டைய காலத்தில் தமிழ்ப்பெண் பண்பாடு என்ற போர்வையில் வீட்டுக்குள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டாள். வீட்டுப் பணிகள் எல்லாம் செய்த கணவனுக்கு அடங்கி நடந்தாள். 'வீடு கூட்ட வேண்டும், சமையல் செய்ய வேண்டும், சலவை செய்ய வேண்டும், பிள்ளை பார்க்க வேண்டும்' - இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் பொம்பிளை இன்பத்தமிழ்நாட்டிலே என்று அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டாள். பணத்திற்கும் மற்றைய தேவைகளுக்கும் கணவனையே நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்ததால் எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் இங்கு ஆண், பெண் இருவரும் வேலைக்கு செல்கிறார்கள். பெண்ணும் ஆணுக்கு சமனாக உழைக்கிறாள். 'புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களுக்கு செய்கையும் பொய் கொண்ட கலிக்கு புதிதன்றி சது மறைப்படி மாந்தரிருந்த நாள், தன்னிலே பொதுவான வழக்கமாம்' என்றார்

பாட்டுக்கொரு பாரதி. பெண் ஆணில் தங்கியிருக்கும் நிலை தற்போது இல்லை. ஆனால் ஆண்களோ, தமது மனைவிமார் சென்றாலென்ன செல்லாவிட்டாலென்ன ஒரு சாராசரி வேலைக்கு செல்லாத வீட்டுத்தலைவி செய்யும் பணிவடைகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதாவது தமது தாய்மார், பாட்டிமார் அவர்களது கணவ்மாருக்குச் செய்தவற்றையே தமது மனைவிமயிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதனால் பெண்ணுக்கு சலிப்பு, வேதனை, விரக்தி ஏற்படுகிறது. பொறுமை எல்லை மீறும் போது சச்சரவுகள் உண்டாகி விவாகரத்து வரை செல்கின்றது. எனவே ஆண், பெண் இருவரும் ஒருவருக்கு கொடுவார் மதிப்பளித்து ஒவ்வொருவருடைய உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளித்து புரிந்துணர்வுடன் நடந்து கொள்ளும் போது விவாகரத்து என்ற சொல்லுக்கு இடமில்லை.

அடுத்ததாக விவாகரத்துச் சட்டம் அவுஸ்திரேலியாவில் தளர்வாக உள்ளமையும் ஒரு காரணமாகும். 12 மாதங்கள் மட்டும் தனித்து வாழ்ந்தால் விவாகரத்து எடுத்துவிட முடியும். ஏனைய நாடுகளில் குறைந்தது 2 வருடங்கள் தனித்து வாழவேண்டும். எனவே இக்கால இடைவெளியில் தம்பதியர் மனம்மாறி மீண்டும் ஒன்று சேர வாய்ப்புள்ளது. மேலும் அவுஸ்திரேலியாவில் துணையற்ற தனித்தாய்மாருக்கு அரசாங்கம் சலுகைப் பணம் வழங்குகின்றது. அத்துடன் சட்டப்படி விவாகரத்து செய்த கணவரிடமிருந்து பிள்ளைகளின் செலவுகளுக்கு பணத்தைப் பெற்றும் கொடுக்கிறது. இதனால் விவாகரத்து செய்த ஒரு பெண் நடுச்சந்தியில் நிற்க வேண்டியதில்லை. அவளுக்கு கசப்பான திருமண வாழ்க்கையில் இருந்து விலகுவதற்கு தைரியம் வருகின்றது. எனவே

விவாகரத்து செய்தோர்களுக்கு காட்டும் ஆதரவும் விவாகரத்து எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கக் காரணமாக அமைகின்றது.

அடுத்ததாக எந்தவொரு சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் விவாகரத்து சாதாரண விடயமாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றதோ அங்கு விவாகரத்து அதிகரிப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமாகும். உதாரணமாக தமிழ்நாட்டை எடுப்போமானால் விவாகரத்து வாங்கியவர்களை சமுதாயம் மதிப்பளிக்கவில்லை. அவர்களை இழிவாகப் பேசுகிறது. அவர்களை கபவைவங்களிலிருந்து விலக்கி வைக்கிறது. அதனால் திருமண வாழ்க்கை எவ்வளவுதான் கசப்பாக இருந்தாலும் சமுதாய அழுத்தத்தினால் விவாகரத்து எடுப்பதற்கு தயக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு விவாகரத்து என்பது சாதாரண ஒரு விடயம். இங்குள்ள சமுதாயம் விவாகரத்து பெற்றவர்களையும் சாதாரண மனிதர்கள் போன்றே நோக்குகின்றது. அவர்களை இழிவாகப் பார்ப்பதில்லை. எனவே சமுதாயக் கண்ணோட்டம், சமுதாய அழுத்தம் வேறுபடுதலும் விவாகரத்து அதிகரிப்பதற்கு காரணமாக அமைகிறது.

மேலும் இங்கு வாழும் ஒரு தமிழ் குடும்பத்தை எடுப்போமானால் கணவன், மனைவி தமிழ் கலாச்சாரத்தை பின்பற்ற முயல்கிறார்கள். பிள்ளைகளோ இங்குள்ள மேலத்தேய கலாச்சாரத்துக்குள்ளே பழகுவதால் அவர்கள் அதையே பின்பற்ற முயல்கிறார்கள். பெற்றோர் எவ்வளவுதான் தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்ப்பண்பாட்டை ஊட்டி வளர்க்க முயன்றாலும் அது மிகவும் கடினமான காரியமாக உள்ளது. ஏன்னெனில் ஒருவன் வாழும் சூழலே அவனது நடத்தையை தீர்மானிக்கிறது. பிரபல விஞ்ஞானியான Darwin இன் கூர்ப்புக் கொள்கையின்படி, உயிரினம் தனது சூழலுக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொண்டு வாழ இசைவாக்கமடைகிறது. இசைவாக்கம் அடையமுடியாதன வாழ்க்கையில் பிழைக்க முடியாதுள்ளன. இதுவே 'தக்கன

பிழைத்தல் தகாதன மடித்தல்' என்பது. இதனையே 'நாளுக்கு நான் நாகரீகம் மாறிடும் போதும் கொஞ்சம் நாழும் தான் மாறாவிட்டால் பிழைக்க முடியாது' என்ற திரைப்படப் பாடல் வரிகள் குறிக்கின்றன. அத்துடன் 'ஊரோடு ஒத்தோடு' என்ற தமிழ்ப் பழமொழியும் இதனையே குறிக்கின்றது. ஆனால் எல்லோரும் இதனை விளங்கிக் கொள்வதில்லை. இதனால் பெற்றோருக்கு பிள்ளைகளின் நடத்தையும் பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோரின் நடத்தையும் கணவனுக்கு மனைவியின் நடத்தையும் மனைவிக்கு கணவனின் நடத்தையும் பிடிக்காமலிருக்கிறது. இப்புரிந்துணர்வின்மை விவாகரத்திற்கு வழிகோலாகிறது. முழுத் தமிழர் பண்பாடுகளையும் அந்நிய நாட்டில் கடைப்பிடிப்பது கடினம். எனவே நீரை நீக்கிப் பாலை உண்ணும் அன்னத்தைப் போலே எமது பண்பாட்டு முறைகளிலுள்ள நல்ல பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றி, எமக்கு விலங்கு போடுகின்ற, பிரச்சினைகளை வளர்க்கின்ற வறட்டு பழக்க வழக்கங்களை நீக்கி ஊரோடு ஒத்து வாழ்ந்தால் விவாகரத்துக்களைத் தவிர்க்கலாம்.

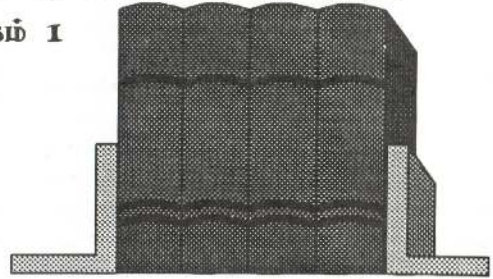
மேலும் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறுகிறார், 'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது', 'அன்புக்கும் உண்போ அடைக்குந்தாம்'.

எனவே கணவன் மனைவிக்கிடையில் உண்மையான அன்பு இருந்தால் வேறு ஒன்றாலும் அவர்களைப் பிரிக்க முடியாது. எனவே கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மதிப்பளித்து அன்புடனும் புரிந்துணர்வுடனும் நடந்து கொண்டால் இல்லறம் என்னும் நல்லறம் சிறப்புடன் இனிதே விளங்கும். பிள்ளைகளும் 'இத்தாய் தந்தையரைப் பெற நாம் என்ன தவம் செய்தோமோ' என்று போற்றி, எதிர் காலத்தில் தம்முடைய இல்வாழ்க்கையையும் இனிதே நடத்தக் கற்றுக் கொள்வார்கள்.

அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

பாகம் I

பழமைக்குப் பழமையும், இளமைக்கு இளமையும், வளமைக்கு வளமையும், புதுமைக்குப் புதுமையும் உடையது தமிழ் மொழி. தமிழ், லத்தீன், கிரேக்கம், சீன மொழி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய ஐந்து மொழிகளும் பண்டைய மொழிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றுள் தமிழ் மொழி ஒன்றே தற்பொழுது பேச்சு வழக்கிலுள்ள பழைய மொழியாகும்.

யாழ்ப்பாணம் மொழிகளிலே தமிழ் மொழியோல் இனிதாவ தெற்கும் காணோம் என்றார் மகாகவி பாரதியார்.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க மொழியைப் பேசுகின்ற மக்கள் தமிழர் எனப்படுகின்றனர். உலகின் முதல் தோன்றிய மனித இனமாகத் திகழ்வது தமிழினமே என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

தமிழ் மொழியின் மேன்மையை அறிந்த சில மேலைத்தேய அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியைப் படித்து எமது மொழிக்குப் பெரும் சேவைகள் செய்துள்ளமையை நீங்கள் யாவரும் அறிவீர்கள். ஜியூ. போப், வீரமாமுனிவர், கால்டுவல் ஐயர் போன்றவர்களே இவ்வாறு தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த பிறநாட்டு அறிஞர்களுள் சிலராவர்.

தமிழின் பெருமைக்குப் பறை சாற்றி நிற்பது திருவள்ளூர் இயற்றிய திருக்குறளாகும். தமிழர்களின் பொக்கிஷமான திருக்குறள் உலகிலே உள்ள 182 மொழிகளிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு நூலாகும்.

ஏறக்குறைய ஆறு கோடி தமிழர்கள் உலகெங்கும் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டிலும் மற்றும் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேஷியா ஆகிய நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தாய்நாடுகளிலுள்ள அரசியல் நிலைகளை காரணமாகவும் வேலை வாய்ப்புக்களை எதிர்பார்த்தும் தமிழர்கள் தமது தாய் நாடுகளைவிட்டுப் பிறநாடுகளில் குடியேறி வருவது சென்ற 15 அல்லது 20 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாறு தமிழர்கள் குடியேறியுள்ள நாடுகளில் கனடா, இங்கிலாந்து, நேர்வே, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, கவிட்சர்லாந்து, அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவ்வாறு குடியேறிய தமிழர்கள் தமக்கான

அடையாளத்தைப் பொறிக்கத் தவறவில்லை. பல தனிப்பட்டோரும் மற்றும் சங்கங்களும் நம் தமிழ் இனம் வாழ்ப பல வளிகளில் பணிபுரிந்துள்ளார்கள். இவ்வாறு குடியேறியுள்ள தமிழர்களுக்குத் தமிழ் தேவையா? தமிழ் சோறு போடுமா? என்ற பல கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியிலே பற்றுள்ள தமிழர் கேட்கக்கூடிய கேள்விகள் அல்ல இவை.

எது எவ்வாறிருப்பினும் தமிழ், தமிழ், தமிழ் என மூச்சுவிடும் சில தமிழ் அபிமானிகள் மற்றும் தமிழ் அமைப்புக்கள் தமிழன் என்ற அடையாளத்தைப் பதிப்பதில் தமது பங்களிப்பைச் செய்துவருகின்றார்கள்.

இக்கட்டுரைத் தொடர் அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி பற்றியதாக அமைவதால் இது சம்பந்தமாக இங்கு வெவ்வேறு துறைகளில் ஆற்றப்பட்டுவரும் பணிகளைத் தொகுத்து வழங்க உத்தேசித்துள்ளோம்.

தமிழர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இங்கு வந்து குடியேறத் தொடங்கிவிட்டார்கள். 'அவுஸ்திரேலியா வெள்ளையருக்கு மாதிரிமே' என்ற கொள்கை இங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்ட காலத்தில்கூடத் தமிழர்கள் இங்கு வந்து குடியேறியுள்ளார்கள். இக்காலகட்டத்தில் படித்துப்பட்டம் பெற்ற ஒரு சிலரே இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். ஆனால் பின்னர் 'அவுஸ்திரேலியா வெள்ளையருக்கு மாதிரிமே' என்ற இனத்துவெஷக் கொள்கை ஒழிக்கப்பட்டதும் பல தமிழர்கள் இங்கு வந்து குடியேறத்தொடங்கினார்கள். பலர் கல்வித் தகைமைபின் அடிப்படையிலும் மற்றும் சிலர் குடும்ப அங்கத்தினராகவும் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். சமீப காலத்திலே இந்தியா, இலங்கை, தென்னாபிக்கா, பிஜி, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த தமிழர்கள் அவுஸ்திரேலியாவைத் தமது புகந்த நாடாக

ஆக்கிக்கொண்டனர். தற்பொழுது ஏறத்தாழ 40,000 தமிழர்கள் இங்கு வாழ்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் 1996ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட குடிசை மதிப்பீட்டின்படி இதற்குக் குறைந்த தமிழர்களே இங்கு வாழ்வதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அவஸ்திரேலியிலுள்ள தமிழ் மக்களில் அரைப் பங்கினர் நியூ சவுத் வேஸல் மாநிலத்திலேயே வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் எழுபத்தைந்து விதமானோர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களாகும். இவர்கள் இலங்கையிலே தற்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சனைகள் காரணமாகவும் மற்றும் ஸ்ரீலங்கா அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் தமிழின அழிப்புக் கொள்கையினாலும் இங்கு வந்து குடியேறியவர்களாகும்.

1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இலங்கையில் நடைபெற்ற இனப்படுகொலை காரணமாகச் சுமார் 3000 தமிழர்கள் தமது உயிகளை இழந்தார்கள். பலரின் உடைமைகள் குறையாடப்பட்டன. இக்கொடூர நிலையைக் கண்ணுற்ற அவஸ்திரேலிய அரசாங்கம் பல தமிழர்கள் அங்கு நடைபெறும் கொடுமைகளிலிருந்து விடுபட்டு இங்கு வந்து வாழ்வதற்கு விசேட மனிதாபிமானத் திட்டத்தின் கீழ் விவா வழங்கியது.

இங்கு வந்து குடியேறியுள்ள தமிழர்கள் அவஸ்திரேலியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவிவருகின்றார்கள். இங்கு வாழ் தமிழ் சமூகத்தினிடையே மிகக் குறைந்த வேலையற்றோர் காணப்படுகின்றனர். அலுவலக உத்தியோகம் பாற்பதிலேயே பல தமிழர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

பண்டைய மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் கொண்ட தமிழ் மக்கள் தங்களின் இலக்கியம், நுண்கலைகள், ஆத்மீகக் கருத்துக்கள் ஆகியனவற்றால் அவஸ்திரேலியாவின் கலாச்சார வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்து வருகின்றார்கள்.

இங்கு பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் ஆகியனவும் மற்றும் வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் போன்ற பொது சனத்தொடர்புச் சாதனங்கள் ஆகியனவும் தமிழ் நூலகங்கள், துணை நூலகங்கள் ஆகியனவும் இங்கு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணிபுரிந்து வருகின்றன. அத்துடன் தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட பல அமைப்புகள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் தமிழ் இலக்கிய ஆவத்தை ஏற்படுத்தும் பல நியமச்சிகளும் இங்கு ஒழுங்குசெய்து

நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைற்றையெல்லாம் பற்றி விரிவாக எதிர்வரும் இதழ்களில் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். இத்தொடரின் ஆரம்பக் கட்டுரைபாக அமையும் இக்கட்டுரைபிலே இங்கு வெளிவந்த மற்றும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், செய்தித்தாள்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தருகின்றோம். அடுத்துவரும் கட்டுரைகளில் இங்கு வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல்கள், நிறுக்கத்தை தொகுப்புகள் ஆகியவற்றியும் மற்றும் வானொலிகள், தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள், தமிழ் அமைப்புகள் ஆகியன ஆற்றிவரும் பணிகள் பற்றியும் வெளியிடப்படும். இக்கட்டுரைகளில் எம்மால் திரட்ட முடிந்த தகவல்களை வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளோம். வாசகர்களாகிய உங்கள் பணியும் எமக்குத் தேவைப்படுகின்றது. நாம் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றை எழுதி எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். குறிப்பாக சிட்னி தவிர்ந்த ஏனை இடங்களில் நடைபெற்றுவரும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிபற்றிய நிகழ்ச்சிகளை அறியத் தரும்படி வாசகர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

விடிவு: (தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது) 1982ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் முதல் 'விடுதலைப் பரணி' என்ற பெயரில் வெளிவந்த இக்காலாண்டுச் சஞ்சிகை, அண்மையில் 'விடிவு' என்ற பெயர் தாங்கி வெளிவருகின்றது. புலம்பெயர்ந்து அவஸ்திரேலியாவில் குடியேறிய தமிழர்களினால் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்ச் சஞ்சிகை இதுவாகும். ஆசிரியர் குழு ஒன்றினால் தொகுக்கப்பட்டு, ஈழத்தமிழர் கழகத்தின் ஆதரவில் வெளியிடப்பட்டு, இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இச்சஞ்சிகையின் முக்கிய நோக்கம் ஈழத்தமிழர் கழக உறுப்பினர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துவதும், ஈழத் தமிழர்களின் தகவல்களைத் திரட்டி வழங்குவதுமேயாகும். அத்துடன் 64 இதழ்களுக்கு மேல் வெளியிடப்பட்டு, அதிக பிரதிகளை வெளியிடப் பெருமையையும் டையது.

அக்கினிக்குஞ்சு:

1991ஆம் ஆண்டு முதல் முதலில் வெளியிடப்பட்ட இச்சஞ்சிகை ஒரு சர்வதேசச் சஞ்சிகையாக வெளிவந்து மக்களிடையே பிரபல்யம் அடைந்து வந்தது. மக்களிடையே பிரபல்யம் அடைந்திருமைக்கு ஒரு காரணம் இதில் சர்ச்சைக் குரிய விடயங்கள் பிரகரிக்கப்பட்டுவந்தமையும்கும். இந்தியாவில்

அச்சுடிக்கப்பட்டுவந்த இச்சஞ்சிகை மாதாந்தம் என்ற அடிப்படையில், 12 இதழ்கள் வெளிவந்தபின்னர் பொருளாதாரப் பிரச்சனை காரணமாக வெளியிடப்படாது நின்றுவிட்டமை எமது தூய்ப்பாக்கியம் என்றே கூறவேண்டும்.

இச்சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட எஸ்.போலின் 'சுழத்தமிழர் அரசியல் ஒரு சாட்சியம்' என்ற கட்டுரையும் கவிஞர் அம்பியின் 'இரண்டு உலகம்' என்ற கவிதையும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். யாழ்ப்பாண்கர் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தார்.

மரபு:

இச்சஞ்சிகை புலம்பெயர்ந்து வாழ் தமிழர்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலித்தல் மற்றும் இங்குள்ள இலக்கிய முயற்சிகளுக்குக் களம் அமைக்கும் நோக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டுவந்தது. இதன் ஆசிரியப் பொறுப்பில் திரு. விமல் அரவிந்தன் பணியாற்றி வந்தார். இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளியிடப்பட்டுவந்த இச்சஞ்சிகை 25 இதழ்கள் வெளிவந்த பின்னர் போதிய நேர அவகாசம் கிடையாத காரணத்தினால் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

இதில் வெளிவந்த சில ஆக்கங்கள் மிக ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாக அமைந்திருந்தது ஒரு சிறப்பு ஆகும். மெல்போர்னில்

வெளியிடப்பட்டாலும் அவுஸ்திரேலியாவின் அனைத்து மாநிலங்களிலும் பெருமளவு வாசகர்களைக் கவர்ந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை வெளியிட்டோர் பிறநாட்டில் வெளியிடப்பட்டுவரும் சஞ்சிகைகளை மெல்போர்ன் நகரத்திற்கு வரவளைத்தல் மற்றும் ஒரு தமிழ் நூல்நிலையம் அமைத்தல் ஆகிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள எண்ணியிருந்தனர். இவை விரைவில் கைகூடும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை.

இளைஞர்குரல்:

1991ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிடப்பட்ட இச்சஞ்சிகை புலம்பெயர்ந்து வாழும் எமது இளம் சுதந்திரினின் கருத்துக்களுக்குக் களம் அமைக்கும் நோக்கத்துடன் இளைஞருக்காகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இளைஞர்களின் ஆக்கங்களான கவிதை, கட்டுரை, புதுமைக் கருத்துக்கள் ஆகியனவற்றைத் தாங்கிவந்த இச்சஞ்சிகை சிட்னியில் மட்டுமே விநியோகிக்கப்பட்ட சஞ்சிகையாகும். 7 இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டபின் நின்றுவிட்ட இச்சஞ்சிகையின் கடைசி இதழ்கள், சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உதவியுடன் வெளியிடப்பட்டன. பின்னர் சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது சொந்தச் சஞ்சிகையான 'கலப்பை' வெளியிட

அவுஸ்திரேலியாவின் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்

பெயர்	வகை	வெளியீட்டுக்கால இடைவெளி	அளவு/ பக்கங்கள்	வெளிவந்த காலம்
அக்கினிக்குஞ்சு	சஞ்சிகை	மாதாந்தம்	A4/48	பெப்பிரவரி 91
மரபு	சஞ்சிகை	இரண்டு மாதத்திற்கு ஒருமுறை	A5/40	செப்டெம்பர் 90
இளைஞர் குரல்	சஞ்சிகை	காலாண்டு	A4/4-20	ஜூன் 91
தமிழ் குரல்	சஞ்சிகை	இடையிடையே	A4/12	1987
கலப்பை	சஞ்சிகை	காலாண்டு	A5/64-100	ஜூலை 94
தமிழ் சுடர்	சஞ்சிகை	அரையாண்டு	A4/16-24	நவம்பர் 94
விடிவு	சஞ்சிகை	காலாண்டு	A4/4-8	ஜனவரி 82
தமிழ் உலகம்	செய்தித்தாள்	மாதம் இருமுறை மாதாந்தம்	A3/24	ஏப்பிரல் 94 மார்ச் 95
உதயம்	செய்தித்தாள்	மாதாந்தம்	A3/24	ஏப்பிரல் 97

ஆரம்பித்ததும், இச்சஞ்சிகை மேலும் ஒரு இதழுடன் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டாரின் ஏனைய முயற்சிகள் கலாச்சார விழாக்களை ஒழுங்குசெய்து நடாத்துதல், இளைஞர் இன்னிசைக் குழுவை ஆரம்பித்து நாடாதிவந்தமை, தமிழ் முழக்கம் என்ற வானொலி ஒலிபரப்பினை ஆரம்பித்துவைக்கத் துணைபுரிந்தமை ஆகியனவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

'சிறுபிள்ளை வேளாண்மை விளைந்தும் வீடுவரராகு' என்ற முதமொழியினை முறியடித்தபெருமை இச்சஞ்சிகைக்குண்டு.

தமிழ்க்குரல்:

தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக விளங்கும் மாத்தளை சோமு அவர்களின் பெரும் முயற்சியால் மூலரைக் கொண்ட ஒரு குழுவினால் இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டுவந்தது. இதன் பிரதிகள் இலங்கை, மலேஷியா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்தன. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற எமது சமூகத்தினரிடையே தமிழ் இலக்கிய ஆர்வத்தினை வளர்ப்பதே இச்சஞ்சிகையின் முக்கிய நோக்கமாகும். இச்சஞ்சிகை வெளியிடுவோரின் வேறு முயற்சிகள் சிறுகதை

மற்றும் நாவல் தொகுதிகள் ஆகியன வெளியிடுவதாகும். 1987ஆம் ஆண்டு வெளியிட ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகை 12 இதழ்கள் வெளிவந்தபின்னர் பதிப்பக வேலை காரணமாக நிறுவிட்டது எமது துர்ப்பாக்கியமேயாகும்.

கலப்பை:(தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது) சின்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் முக்கிய மூன்று பாரிய திட்டங்களில் கலப்பைச் சஞ்சிகை வெளியிடுவதும் ஒன்றாகும். புலம் பெயர்ந்த தமிழர், குறிப்பாக இளம் சந்ததியினர் தமது எழுத்தாற்றலை மேம்படுத்தவும், மொழிப் பற்றை வளர்க்கவும் துணைபுரியவேண்டும் என்பதே இச்சஞ்சிகை வெளியிடுவதன் நோக்கமாகும். உலகில் பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்களால் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டுவரும் ஒரே ஒரு சஞ்சிகை இதுவாகும்.

1994ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கலப்பை தற்பொழுது 400 க்கு மேற்பட்ட சந்தாதாரரைக் கொண்டது. வாசகர்களுள் அதிகமானோர் சின்னி, கன்பரா ஆகிய நகரங்களைச் சேர்ந்தவர்களேயாகும். மெல்பேன், பேர்த், அடிடைல் போன்ற நகரங்களில் கலப்பைக்கு வாசகர்கள் உள்ளனர்.

பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி

அவுஸ்திரேலியாவின் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்

பெயர்	வெளிவந்த இதழ்கள்	பிரதிகள்	விலை	மொழி	தொடர்ந்து வெளிவருகின்றதா?
அக்கினிக்குஞ்சு	12	1000	\$2.00	தமிழ்	இல்லை
மரபு	25	500	\$2.00	தமிழ்	இல்லை
இளைஞர் குரல்	7	250	\$1.00	தமிழ்	இல்லை
தமிழ் குரல்	12	300	இலவசம்	தமிழ்	இல்லை
கலப்பை	17	600	\$10/\$20 \$2.50	தமிழ் ஆங்கிலம்	ஆம்
தமிழ் கூடர்	5	500	இலவசம் \$2.50	தமிழ் ஆங்கிலம்	ஆம்
விடிவு	64	500	இலவசம்	தமிழ்	இல்லை ஆம்
தமிழ் உலகம்	17	3000 முன்பு 2000 பின்பு	\$1.00 இலவசம்	தமிழ் ஆங்கிலம்	இல்லை
உதயம்	14	5000	இலவசம்	தமிழ் ஆங்கிலம்	ஆம்

மாணவர்களையும் இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் அந் கத் த வ ர் க ளைக் கொண்ட 15 பேர்களைக் கொண்ட ஆசிரியர் குழுவினால் இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டுவருகின்றது. இந்தக் குழுவே வடிவமைப்பு, கணனிவேலை, நிதிநிர்வாகம், விற்பனை ஆகியவற்றைப் பொறுப்பேற்று நடாத்திவருகின்றது. இச்சஞ்சிகை இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேஷியா, பாசிபிசு, கனடா, அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, ஜேர்மனி, புரூணாய், நோர்வே, கவிச்சர்லாந்து, சம்பியா, பப்புவா நியூகினி, பொற்ஸ்வானா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றது.

கல்பையின் முக்கிய மற்றுமொரு முயற்சி 'மஞ்சள் கையேடு' என்ற தகவல் தொகுப்பினை வெளியிடுவதாகும். இதுவரை இரண்டு வெளியீடுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது 'மஞ்சள் கையேடு' ஜெனியீடு 5000 பிரதிகள் இந்தியாவில் சிறந்த முறையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு சிட்னிவாழ் தமிழருக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டன. இதில் முன்முறையாக சிட்னி நேரத்திற்கு கணிக்கப்பட்ட பஞ்சாங்கக் கலண்டர் வெளியிடப்பட்டதை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ச்சுடர்:

1995ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பிரகடிக்கப்பட்டுவரும் இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழு ஒன்றினால் அவுஸ்திரேலியத் தமிழ்ச்சுடர் நூல்கள் அடிப்படையில் ஆதரவில் அரை ஆண்டுக் கொடுமுறை வெளியிடப்பட்டுவருகின்றது. கடைசியாக வெளிவந்த நான்காம் ஐந்தாம் இதழ்களைப் பேராசிரியர் பொன். பூலோகசின்கம் அவர்கள் பொறுப்பேற்று வெளியிட்டுள்ளார்கள். இச்சஞ்சிகையின் முக்கிய நோக்கம் தமிழ் பண்பாட்டைப் பேணுவதற்கு ஊக்குவித்தல், தமிழியல் தரவுகளை வழங்குதல் மற்றும் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல். இச்சஞ்சிகை வெளியிடுவாரின் வேறு முக்கிய முயற்சி சிறந்த மாணாக்கர்களையும் சமூகத்தில் சிறந்தவர்களையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கௌரவித்தல். இச்சஞ்சிகை இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேஷியா ஆகியநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுவருகின்றன.

தமிழ் உலகம்:

1994ஆம் ஆண்டு பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் இப்பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் கலரில் ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுவந்தது. மாதம் இருமுறை வெளியிடப்பட்டுவந்த இப்பத்திரிகை பின்னர் மாதமொருமுறை வெளியிடப்பட்டு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டுவந்தது. பின்னர் விற்பனைக்கு

விடப்பட்டது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும், பல வர்ணங்களில், மெல்போர்னில் இருந்து வெளிவந்த இப்பத்திரிகையில் இருந்த எதிர்பார்ப்புக்கள் நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்றவையாக இருந்தமையால் இப்பத்திரிகை 17 இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது எமது துர்ப்பாக்கியமொகும்.

உதயம்: (தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது) 1997ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் முதல் Tamil News என்ற வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்றினால் இப்பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டுவருகின்றது. இதன் முக்கிய நோக்கம் கல்வி மற்றும் பலதரப்பட்ட தகவல்களை மக்களுக்கு அளிப்பதேயாகும். மாதந்தம் மெல்போர்னிலிருந்து வெளிவரும் உதயம் அனைத்து மாநிலங்களிலும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் குழு இதழுக்கு இதழ் பொறுப்பேற்று நெறிப்படுத்துகின்றனர். இது இலவசமாக வழங்கப்படுவதனால், மக்களின் ஆதரவை எவ்வளவு தூரம் பெற்றுள்ளது என்பது இன்னும் புதிராகவே உள்ளது. தொடர்ந்தும் வெளிவரும் இப்பத்திரிகை மேலும் பல படி சாதனை புரியவேண்டும் என்பது எமது அவா.

அமைப்புக்கள் சார்ந்த செய்தித்தாள்கள் சங்கமம், சென்றல், சிட்னி முருகன் ஆகிய பெயர்களைத் தாங்கி செய்தித் தாள்கள் முறையே சிட்னித் தமிழ் மன்றம், சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம், சிட்னி சைவமன்றம் ஆகியவற்றினால் அவற்றின் அங்கத்தவர்களுக்கு மாத்திரம் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. இவை அந்தந்த அமைப்புக்கள் சார்ந்த செய்திகளுடன் பல்வேறு விடயங்களையும் தாங்கிவருகின்றன.

தமிழரின் ஆங்கிலப் பிரசுரங்கள்

Tamil Monitor : இவ்வெளியீடு தற்பொழுது இடம்பெயர்ந்துள்ள ஈழத்தமிழர்களுக்கான அரசியல் செய்திகளைத் தாங்கி காலாண்டுக்கு ஒரு முறை ஈழத்தமிழர் கழகத்தின் ஆதரவில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது.

Quest: ஈழத்தமிழர் கழகத்தின் ஆதரவில் வெளியிடப்பட்ட இவ்வெளியீடு முதல் இதழுடன் நின்றுவிட்டது.

குறிப்பு: எமக்கு தங்கள் பத்திரிகை, சஞ்சிகை பற்றிய விபரங்களை அளித்த அனைவருக்கும் கல்பை ஆர். குழு நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

அடுத்த இதழில் தொடரும்.

சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்தும்

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்

1994ஆம் ஆண்டு சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய ஆண்டாகக் கருதப்படவேண்டும். இந்த ஆண்டில்தான் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. அன்று ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இப்போட்டிகள் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. நான்கு ஆண்டுகளாகச் சிட்னியில் மாத்திரமே நடாத்தப்பட்டு வந்த தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் இவ்வாண்டு கன்பராவிலும் நடாத்தப்பட்டன. இங்கு நடாத்தப்பட்டு வரும் தமிழறிவுப் போட்டிகளில் சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகளுக்குப் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

இங்கு வாழ்கின்ற எமது சிறார்கள் தமிழ் கற்பதை ஊக்குவிப்பதும் அவர்களிடையே தமிழ்மொழி, தமிழ் கலாச்சாரம் ஆகியனவற்றில் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதுமே இப்போட்டிகளை நடாத்துவதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஆண்டுதோறும் வெவ்வேறு வயதுப் பிரிவினருக்கிடையே பதினான்கு போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்போட்டிகளில் பங்குபற்றி எமது இளஞ் சந்ததியினர் பலர் பயனடைந்துள்ளார்கள். இப்போட்டிகளின் மூலம் எமது இளம் சந்ததியினரிடையே பல சிறந்த பேச்சாளர்கள், எடுத்தாளர்கள், வானொலி அறிவிப்பாளர்கள் ஆகியோர் உருவாகியுள்ளனர் என்று கூறுவதில் எழுது சங்கம் பெருமைப்படுகின்றது.

அடுத்த ஆண்டுக்கான போட்டிகள் பற்றிய கால அட்டவணை -

1998 ஒக்டோபர் முற்பகுதி - தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் பற்றிய தகவல் வெளியிடப்பட்டு, போட்டிகளுக்கான விண்ணப்பம் கோரப்படுதல்.

1998 நவம்பர் - போட்டி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு போட்டிகள் பற்றிய முழு விபரங்களும் அனுப்பி வைக்கப்படுதல்.

1999 பெப்ரவரி - மார்ச் - போட்டிகள் நடைபெறும் காலப் பகுதி

1999 மார்ச் 27ம் திகதி - போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றோருக்கு Unifund கலைக்கதம்பத்தில் பரிசில்கள் வழங்கல்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு- திரு கோ. செல்வநாதன். (02) 9745 1634

60 Railway St, Lidcombe

GLOBAL SHOPBEST CATERERS

We cater for all occasions
weddings, birthdays, Family parties
and other special events

We specialise in Indian, Sri Lankan
vegetarian & non-vegetarian foods.

பலரும் பாராட்டும் அறுசுவை உணவை
உண்டு மகிழ தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill Rd North, Rooty Hill, 2766

(Parking Available,

Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954 or 019 366 301

Fax : 9675 2024

GLOBAL SHOPBEST

For all your Indian, Sri Lankan food items
Best Quality Tamil, Hindi Movies for Rent

Mon - Wed: 9 -7 pm

Thur - Sat: 9 -8 pm

Sundays: 9 -6 pm

Open 7 Days

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill North, Rooty Hill, NSW 2766

(Parking Available,

Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954 or 019 366 301